

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 032-64/2005-17

Datum : 14. 3. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS nadaljevanja 33. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,
ki je potekala v ponedeljek, 14. marca 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovani vsi navzoči. Predlagam, da začnemo nadaljevanje 33. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Do tega trenutka vas je s svojim podpisom svojo navzočnost potrdilo 29. Tako, da je Mestni svet Mestne občine sklepčen in lahko začne z delom.

Svojo odsotnost pa sta opravičila, svetnica gospa Cvetka Selšek in svetnik gospod dr. Jože Zagožen.

Na začetku pa, tako, kot običajno vedno prosim, da izklopite ton svojih mobilnih telefonov, da ne bi motili dela, oziroma razprav svojih kolegic in kolegov.

Sejo torej nadaljujemo z razpravo o 2. a. točki določenega dnevnega reda 33. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 7. marca 2005, z naslovom

AD 2.

a. OSNUTEK ODLOKA O PRORAČUNU MESTNE OBČINE LJUBLJANA

Na prejšnjem zasedanju so razpravljali svetniki gospod Dominik Sava Černjak, gospod dr. Drago Čepar, gospod Peter Božič, gospod Miha Jazbinšek in svetnica gospa Maja Čepič. Na prejšnjem zasedanju pa so se k razpravi prijavili še naslednji svetniki: gospod Miha Koprivšek, gospod Mihael Jarc, gospod doc. dr. Gregor Gomišček, gospod Janez Vrbošek in gospod Dimitrij Kovačič.

Najprej ima besedo gospod Miha Koprivšek. Izvolite.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa. Spoštovana županja. Glede na to, da je zadnjič, na začetku že naš kolega Černjak povzel vsa poročila četrtnih skupnosti in odborov mestnega sveta, upam seveda, da bomo vsi danes lahko imeli precej krajše debate. Sam jo bom imel.

In sicer sem želel pri tem osnutku proračuna opozoriti na dve zadevi, za katere bi želel, da se do faze predloga popravita.

Prva je v poglavju II. – Izobraževanje. Urad za mladino. Kot je bilo tudi že zadnjič slišano, sam ne razumem, zakaj so v osnutku zmanjšanja sredstva za Mladinski svet Ljubljane. In sicer iz 4 milijonov 661 tisoč, kolikor je bilo že v dveh proračunih nazaj – 2003, 2004. Tudi v Rebalansu 2004. In tolika je bila tudi realizacija v letu 2004. Na 2 milijona 200. Kar je več, kot prepolovitev sredstev. V tekstualnem delu proračuna seveda lahko tudi preberemo, kako Urad za mladino hvali Mladinski svet. In kako sijajno sodelujeta. Zato tega res ne razumem. Predlagam seveda, da se sredstva do predloga vrnejo nazaj v znesek 4 milijone 661 tisoč tolarjev. Kar je – kar je toliko, kot so bila do sedaj.

Druga stvar je v poglavju XIII. – to je Javna gasilska služba. Sami ste prejeli in vsi svetniki in svetnice ravno tako pismo Sveta Gasilske brigade. Ne bi ga želel tukaj ponavljati, samo na kratko bi želel povedati, da se na kontu, oziroma na postavki 032004 – Materialni stroški Gasilske brigade – predlagam, da se povečajo za 15 milijonov in 200 tisoč. In pa na – na postavki 032005 – Investicije, da se povečajo za 43 milijonov. Kar je skupaj 58 milijonov 200. Tudi s tem bi, seveda prišli na ohranitev sredstev, ki so bila zagotovljena do sedaj. Bom rekel – nekako v večini bi izpolnjevali program, ki je bil tudi sprejet že – mislim, da štiri leta, ali še več nazaj na tem mestnem svetu. Gre pa seveda za – pri investicijah, za delež, kajti to ni dovolj za nakup celega avta, ampak zgolj za, recimo dve tretjini tega – tega zneska. Ostalo bi se pridobilo iz drugih sredstev. Gre za zamenjavo avta iz leta 1961. In to je po tem planu, da se vsako leto zamenja eno vozilo, po racionalizaciji, ki se je zgodila. In sicer vozil je skoraj za petnajst. Oziroma za petnajst manj, kot je bilo v preteklosti.

Materialni stroški? Zakaj povečanje od osnutka do predloga za 15 milijonov 200. Poglavitni razlog je – je nakup opreme. In sicer opreme, ki ni bila že zamenjana že deset let in več. Kar bi tudi že po kakšnih normativih morala biti. In je sedaj tisti čas, ko je iz vsakoletnih proračunov v proračun, bom rekel po domače, zaradi šparanja se – se dogajalo, da se ta oprema ni obnavljala. To pa gre za – za največ osebna zaščitna sredstva gasilcev. Da se to začne obnavljati. Več o tem si lahko preberete – bom rekel, v pismu Sveta Gasilske brigade. In pa nekaj tudi v poročilu pristojnega odbora.

Potem pa bi si še za konec dovolil eno pripombo. In sicer pripombo na uvod, ki smo ga zadnjič slišali od vas, županja. Med vsemi temi primeri problematičnih odločitev v prejšnjih mandatih, ki so naštet v vašem uvodu, me je pa zelo – o drugih ne bom, ampak ena pa me je, ki jo zelo dobro poznam – zelo zbadla v uho. In to je – tukaj piše – Hotel Celica – gre za Hostle Celica. Sam res ne razumem, zakaj bi bila ta ločitev problematična. In zakaj bi se z njo ukvarjalo kar nekaj državnih organov. Kot piše tukaj. Oziroma ste povedali. Jaz bi raje predlagal, da je to ena od odločitev, s katero bi se seveda lahko pohvalili v tem mestu. Saj predvsem v zadnjem času se ne zgodi kaj več veliko dobrih in projektov, ki se vidijo. In je to ena od tistih, ki nikakor nikoli ni bila problematična. Ki presega cilje, ki so bili takrat predvideni, ko se je ta objekt zgradil. Zato me zelo, zelo moti, da se takšne projekte, saj pravim o drugih pa ne i uvrščal med problematične. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Miha Jazbinšek. Replika, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Pri čemer seveda pa jaz pogrešam med temi projekti Holding, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Miha Koprivšek, če želite odgovor na odprti sceni, ga boste tako tudi dobili. Ker ste postavili vprašanje. Ni problematična lepota in edinstvenost Mladinskega hotela Celica. Vprašljivo je, kako so bila izvršena plačila. Kako so bile podpisovane situacije. In kako so bila porabljena proračunska sredstva, ki so bila načrtovana, v skladu z načrtovanim proračunom. Ali kako drugače. S tega vidika. Ne pa z vidika posebnosti in edinstvenosti tega mladinskega hotela. Ne samo v Evropi, ampak verjetno v svetu. Besedo... Ja, izvolite.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Sam nikoli, niti pri zaključnem računu, niti prej, kot svetnik, seveda ne morem spremljat v naravi, kako je projekt izveden. Sam pri enem od teh papirjev, niti pri – pri kakšnem poročilu revizije, mogoče sem spregledal – nisem opazil, da bi bile tukaj kakšne nepravilnosti. Zato me je to presenetilo. Če pa so, ne? Potem verjetno jih bomo lahko vsi v tej dvorani prej ali slej prebrali.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod... Ja, ja, - izvolite gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Namreč, tako na splošno reči – je problematično in je problematično na primer ta postavka, pa ta, pa ta. To jaz lahko rečem kadar koli hočem. Ne da bi to kakorkoli argumentiral. Ali pa dokazal, kakšni so bili ti postopki. Jaz bi prav rad od vas zvedel. Povejte mi zdaj ta trenutek. Ko si upate to tako trditi. Kaj je v postopkih? Točno kaj je v postopkih pri financiranju narobe pri Mestnem muzeju? Ne! Pri Mestnem muzeju, na primer. Ki je glih tako kriminaliziran, kakor Celica.

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz nisem govorila o nobeni kriminalizaciji. Jaz sem govorila samo o nekaterih zadevah, ki so vprašljive iz preteklosti. Ta trenutek vam ne morem iz rokava stresti številke, ali pa vseh podatkov. Jih boste pa dobili na papirju.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Gospod Božič, ne verjamem, da ste vi v tem trenutku sposobni stresti iz rokava vsak podatek in vsako številko, ki ste jo kadarkoli prebrali. Ne dovolim pa, da mi podtikate laži. Besedo za razpravo ima gospod Mihael Jarc.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, županja. Spoštovani svetniki. Zgleda, da se bo nas večina danes, ob razpravi o osnutku proračuna, ozirala na uvodne besede, ki jih je podala gospa županja minuli ponedeljek. Sem vesel, da je to županja pripravila. Je kar nekaj primerjalnih analitičnih podatkov notri. Sam bi začel, preden grem na sam proračun, ravno s tem uvodnim govorom. Namreč, županja kmalu po začetku ugotavlja, da se je delež sredstev v celotnem proračunu za izobraževanje v sedmih letih znižal iz 10,24% na 4,96. Predšolski vzgoji se je znižal iz 17,3% - leta 99, na 14%. Medtem, ko se je v kulturi, zdravstvu...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jarc, jaz se opravičujem, mislim, da sem rekla, da se je zvišal delež. Ne znižal.

G. MIHAEL JARC

Znižal se je delež v proračunu za 2005, v primerjavi z deleži, ki so jih ti, ta področja dobivala pred sedmimi leti, ne? Torej, to je čisto jasno. Saj sem prečital. Poleg tega ugotavljate tudi, da se je višina porabe proračunskih sredstev za kulturo, zdravstvo in socialo znižala iz 12,8 na 8,2 – v zadnjih sedmih letih. Če se osredotočim samo na izobraževanje, kjer v uvodnem govoru županja ugotavlja, da nam država samo nalaga obveznosti, nič pa ne prispeva v zvezi z uvedbo devetletke, z nižanjem števila otrok v posameznih oddelkih. S tako imenovanim nivojskim poukom in tako naprej. To sicer vse drži. Jaz sem leta 2000 vprašal mestno upravo, oziroma takratno načelnico oddelka za izobraževanje, naj mi pove, kakšen je bil vpis učencev od leta 85 v prve razrede osnovnih šol. Pa do leta 2005, se pravi – letošnjega leta. Kar naj bi bila projekcija. Leta 2000 so se rodili otroci, ki naj bi se vpisali letos v prvi razred devetletke. Samo en podatek bom povedal. V šolskem letu 1989 – 90, se je v prve razrede ljubljanskih osnovnih šol vpisalo 5034 otrok. Letos pa je prijavljenih okrog 2000. Se pravi padec za več, kot še enkrat. Če smo imeli leta 90 povprečno 4 oddelke po 35, prve oddelke po 25 otrok – v Mestni občini Ljubljana, imamo zdaj 45 otrok. Se pravi slaba dva oddelka. Predprejšnji teden smo lahko prebrali poročilo novinarka nekega dnevnega časopisa, da imata šoli Livada, pa mislim, da je bil naštet tudi Martin Krpan v Savskem naselju, manj, kot za en oddelek otrok. Se pravi 12, oziroma 15 otrok. Torej, pravzaprav boste rekli, kaj pa ima proračun s tem? Kaj pa ima mestna občina s tem? Pravzaprav res nimamo kaj dosti. Ker škarje in platno, kar se tiče plač učiteljev in tako naprej – ima država. In država je, glede na to, da ne bi prišlo do odpuščanja pomožnega osebja in pa pedagoškega osebja, je pač naredila to, kar je naredila. To se pravi, da je zniževala, oziroma zviševala standarde. Se pravi zniževala število otrok po posameznih oddelkih. Šla je v devetletno šolo. Šla je v nivojski pouk, samo za to, da se obdrži stalež zaposlenih po osnovnih šolah. Vendar pa tisti, ki sedite v svetih posameznih osnovnih šol, verjetno že čutite pritiske po tem, da se posamezne delavce na šolah odpusti. Predvsem tiste, ki nimajo zadostne izobrazbe. Seveda je posledica tega, je to posledica tega, da se znižuje pač število otrok po osnovnih šolah. Ne čudi me tudi, da naj bi bilo ugotovljeno, zdaj, za časa nove vlade, da prejšnja vlada ni planirala okrog 19 milijard tolarjev sredstev za plače učiteljev. Verjetno so računali na to, da jih bi bilo treba kar nekaj odpustiti.

Zdaj pa povezava z ljubljanskim proračunom. Če vzamem v obzir samo šest, oziroma sedem osnovnih šol, ki se nahajajo na območju bivše občine Ljubljana Center. To je eno področje, ki meri slabih 5 km². Tu imamo šole, ki so oddaljene druga od druge nekaj sto metrov. Oziroma največ do enega kilometra. Tudi v teh šolah je drastičen upad. Vemo, torej za razloge. Nekaj je prišlo zaradi odseljevanja iz Centra. Nekaj pa zaradi nižje rodnosti in staranja prebivalstva

v ožjem mestnem središču. Namreč, ne razumem tega, da pač županja tle na drugi strani ugotavlja, kako so se pač ta sredstva zmanjšala. In, da – da se prihodki ne povečujejo, ja. Sami od sebe se ne bojo povečevali, ne? To se mi nekako, to mi nekako zveni tako socialistično. Mene zanima torej – še pet, še nekaj let in odšli bojo iz šol oddelki, ki so imeli več otrok. Se pravi četrti, peti, šesti, sedmi razred. Lahko se zgodi, da pač bo v vsakem, v vsakem letniku bo en oddelek, ne? Zdaj pa šolski okoliši so – ali ne bi bilo smotno združiti posamezne šolske okoliše, oziroma, da bi pobuda prišla z mesta, če je pristojnost za šolski okoliš ministrstvo? Da se posamezne šole, osnovne šole – predvsem tiste, ki mejijo druga na drugo s svojimi šolskimi okoliši, v katerih je vpis premajhen in se sprostijo posamezne stavbe, ki se lahko porabijo za druge namene. In lahko tudi za domove starejših občanov. S tem ne mislim, da bi prišlo spet do uvajanja dvo- izmenskega pouka. Namreč, otrok je toliko malo, predvsem v nekaterih šolah, ki sem jih naštel, tako, da bi brez težav lahko prišlo do združevanja šolskih okolišev in s tem združevanja osnovnih šol. S tem bi odpadli znatni stroški, znatni stroški, ki jih ima Mestna občina Ljubljana za investicijsko vzdrževanje, redno vzdrževanje, za materialne stroške, pa tudi za 170 zaposlenih, ki jim mestna občina zagotavlja plače v skladu s tako imenovanimi ljubljanskimi standardi.

Torej, jaz ne vem zakaj se to ne naredi. Torej, te večne jeremijade glede povečevanja stroškov za osnovnošolsko izobraževanje, tudi za predšolsko izobraževanje, se mi pač zdijo, da gremo po načelu, da tisti pač, ki noče, najde izgovor. Tisti pa, ki hoče, pa najde pot. Tako, da to je ena izmed dodatnih poti. S tem, da ne bi bilo potrebno uvajati novih občinskih davkov. Toliko, na račun vzgoje in izobraževanja, predšolske vzgoje.

Je pa gospa županja lepo ugotovila, da so se nam, ob tem, v zadnjih letih, petih letih – se nam je delež sredstev za uveljavljanje aktivne zemljiške politike, oziroma predkupne pravice, na strateških zemljiščih, so se nam ta sredstva pravzaprav zmanjšala – delež teh sredstev se nam je zmanjšal pravzaprav za isti procent, kot se je povečal delež za namene porabe, ki sem jih prej omenjal. Res je, zgleda kot, da je denar, bi rekel, za te namene, odtekel tja. Verjetno pa še od kod drugod. Ne? Namreč, svetnice in svetniki vemo, da se srečujemo dnevno s spremembami prostorskih aktov, koder se posamezna zemljišča iz nezazidljivih spreminjajo v zazidljiva. Oziroma, iz zemljišč z manj gosto pozidavo, v – v zemljišča z gostejšo pozidavo. Tukaj je dejstvo, da Oddelek za urbanizem prvi zatipa kam kapital, zasebni kapital želi investirat. Poudarjam pa, kar poudarjam že dlje časa, ko obravnavamo osnutke proračunov, da ključni mestni oddelki. To je Oddelek za urbanizem, Oddelek za stavbna zemljišča in pa Stanovanjski sklad, ne sodelujejo. Tukaj je, bi bil potreben enoten nadzor. Kajti, takoj, ko Oddelek za urbanizem zazna, da ima zasebni kapital namen nekaj pozidat. Bodisi, da prihaja sam z vprašanji po lokacijskih informacijah, ali pa s svojimi slamnatimi možmi, ki za njega sprašujejo, za posamezne lokacijske – torej lokacijske informacije za posamezne reale. Tukaj bi se morala mestna uprava, oziroma Oddelek za urbanizem strašno hitro zasukat. Stopit v stik z Oddelkom za zemljišča, pogledati koliko na teh zemljiščih je last mesta. Če ne pa se hitro obrniti, si zagotoviti sredstva, ali pa tudi sposoditi, če je potrebno. In ta zemljišča, v svojem imenu, za svoj račun, ali pa v tujem imenu, pa za svoj račun pokupiti. S tem bi mesto prišlo do bistveno – torej, do bistvenih sredstev. Lepo županja pravi. In ne nazadnje bi bila to tudi možnost za pridobivanje dodatnih prihodkov mesta.

Vi veste, da, ko v mestnem svetu dvignemo v končni fazi prostorskega akta roke, se zemljišče podraži za nekaj desetkrat, ali še več. Namreč, te ekstra profite bi, če se le da, morala pobrati Mestna občina Ljubljana. Zato jaz popolnoma podpiram en predlog, oziroma sklep, ki ga je sprejel nek odbor – mislim, da za mestno lastnino – naj se mestna občina zadolži tudi za te namene. Mislim, da o tem govori tudi nekaj četrtnih odborov. In mislim, da je ta predmet, ta predlog oportun. Še posebej zato, ker zdaj slišimo glasove, da naj bi se Zakon o lokalni samoupravi, oziroma o financiranju občin spremenil v tistem delu, kjer govori, da se mestna občina lahko zadolži za 10% proračuna. Predlog, oziroma neke – neke napovedi so, da bi se ta

odstotek povečal na 15%. Prav gotovo bi ta dodatna sredstva lahko služila temu namenu. Saj ni treba, da občina potem zida gor svoje zadeve. Saj potem, ko mestni svet sprejme, bi rekel – prostorski akt. Pa, če je, bi rekel, mesto večinski lastnik. Potem lahko to prodamo na licitaciji, ne? En lep primer v zadnjem času je bil Šarabon. Koder smo pričakovali 400 milijonov, zadeva je šla na licitacijo. Veste, da tam gor je že gradbeno dovoljenje. In smo iztržili trikrat več. Torej, milijardo in 200 milijonov smo dobili. Takole. Čez noč, bi rekli. Tam je šel kvadratni meter zemljišča praktično za ceno kvadratnega metra stanovanja na obrobju Ljubljane, ne? Torej, tukaj bi rekel, je tista zgubljena priložnost. In to, kar očita mestni upravi, oziroma tistemu, ki bi pravzaprav moral dajati takt mestni upravi – da bi se te stvari pač zgodile.

Jaz sem poslušal zadnjič od štirih, do sedmih zvečer, tukaj načelnike, ki so pravzaprav bolj že brali to, kar je napisano v proračunu. Kjer gre v bistvu samo za indeksacijo pretežno postavk, ki smo jih imeli že v lanskem letu. Torej, pri nobenem nisem začutil nekega žara, ki bi govoril o nekih novih projektih, ki so se letos pojavili v proračunu. Seveda pa sami tega ne morejo početi. Te signale in te impulze jim da lahko samo uprava, na čelu z glavo tega mesta. To je z – z županom.

Tudi recimo, ko je govorila direktorica uprave, ko nam je govorila o plačah. Kakšna so razmerja plač. Koliko bo šlo letos za – ne vem, za prevoz na dela, za jubilejne nagrade in tako naprej. Mene pravzaprav – vsi vemo, koliko ljudi je zaposlenih v tej mestni upravi. Mene bi bolj veselilo, da bi tukaj direktorica uprave povedala, koliko ljudi pa dejansko dela v tej mestni upravi. Jaz verjamem, da jih večina dela, ampak verjetno ne ta prave stvari. Torej, se ukvarjajo s proračunskimi postavkami, ki se vlečejo že nekaj let. Vendar enega pravega, enega pravega zagona pa ni. Izgovori, češ, da ni denarja me ne prepričajo. Jaz bom rekel tako. Več je – več je denarja, kot pa dobrih idej. V času, ko je Jezuit Grubar naredil načrt za Grubarjev prekop, tudi ni bilo dovolj denarja. Pa se je potem vsled dobrega projekta natekel. Ko se je delal tramvaj v Ljubljani, tudi ni bilo dovolj denarja. Leta 1901, ali kdaj se je začel? Ko se je delal vodovod v Ljubljani, ga tudi ni bilo dovolj. Ampak, projekti so bili pravi in denar je pritekel. Bodisi zaseben, ali pa javni. Zdaj, da ne naštevam, bi rekel – projektov, ki so se v Ljubljani speljali po drugi svetovni vojni. Ali pa če hočete po – po osamosvojitvi.

Toliko bi imel jaz za povedat v zvezi s tem uvodom.

Bi pa še, preden grem konkretno na proračun, še omenil tukaj enega izmed razlogov, za katere gospa županja meni, da so razlog, zaradi katerega, oziroma zaradi katerih se proračun ne more, bi rekel – usmeriti v smer večje kulture bivanja v tem mestu. Namreč, ona tukaj navaja, da – da je razlog za to, da nekako capljamo na mesto, tudi projekti, kot so DARS:MOL, S.I.B. banka. Rog, Stožice, Stadion in Mestni trg 15. In tako naprej. Namreč, potem pa mi je prišel v roke zadnji, zadnji mesečnik Ljubljana. Kjer spoštovana gospa županja v uvodu pravi takole. Citiram: Rušilnim valovom kapitalске ideologije, ki brezobzirno prepušča vsakomur lastno iznajdljivost v okolju spornega bogatenja in nekaterih in siromašenja drugih, lahko dejansko najbolj učinkovito obrambo ponudijo prav mesta s svojo socialno politiko. Namreč, gospa županja, v prejšnjem mandatu ste bila svetnica. In bi se lahko uprla rušilnim valovom kapitalске ideologije. Tistega 13. decembra 2001, ko smo glasovali, da predvsem s tem strani – smo podali predlog sklepa, da se mestni svet seznani z okoliščinami in ozadji, ki so pripeljale do prodaje, oziroma nakupa S.I.B. banke. Takrat ste vi glasovala, da se ne želite seznani s temi – s temi razlogi. Tako, da tale vaša pripomba, oziroma izgovarjanje na rušilne valove kapitalске ideologije, ki z brezobzirnostjo sega tudi po javnem denarju. Pač je nekje za lase privlečena. In mislim, da meščani pa niso tako kratkega spomina.

Če se zdaj, bi rekel, nekako dotaknem proračuna v posameznih postavkah. Namreč, tukaj, ko sem že omenil izobraževanje. Tukaj sicer, v uvodu pripravljavci tekstualnega dela predstavitve ciljev strategij in programov, na področju izobraževanja, sicer pravijo, da glede na predvideni trend nadaljnjega zmanjševanja števila učencev in oddelkov, ter glede na

postopno uvajanje novega programa devetletke in tako naprej – to zaznajo. Vendar pa nič o vsebini, kaj pravzaprav, kako bi morala tukaj mestna občina odreagirati, da ne bi prihajalo do nadaljnje inflacije stroškov in vzdrževanja v bistvu šolskih objektov, ki pravzaprav vedno bolj postajajo Potemkinove vasi. Žal.

Potem bi rad opozoril na en pomemben projekt, ki se je v zadnjih sedmih proračunih stalno pojavljal v proračunu. In je pravzaprav za dvig kulture bivanja eden najbolj pomembnih v tem mestu. To je končna – končna združitev notranjega mestnega obročja, med Roško in Njegoševo cesto, z izgradnjo mostu preko Cukrarne. Torej, v zadnjih sedmih letih je ta postavka bila stalno v proračunu tako ali drugače. Je pa bila vedno spremljana z opombo, češ, da tukaj ne moremo narediti odločilnega preboja, ker denacionalizacija Cukrarne še ni izvedena. Letos, kot piše tukaj na strani - poglavje II. – 293. Piše – na podlagi pravnomočne odločbe, z dne 31.8.2004, je objekt Cukrarna ostal v lasti Mestne občine Ljubljana. Zaradi slabega stanja bo potrebno objekt vzdrževati tudi v letu 2005 in tako naprej. Do dokončne odločitve o bodoči namembnosti objekta. Torej, odpadel naj bi zadnji izgovor, zakaj ni moč nadaljevati s tem projektom, ki sem ga omenil. Pomemben, pomemben objekt. Notranji obroč. Ki bi pravzaprav v marsičem rešil prometne zagate v mestnem središču. Vendar te točke, tega projekta ni v proračunu. Niti v tekstualnem delu, niti v seveda posledično številčnem. Kot, da ga ni. Sprašujem se, ali se je mestna uprava temu projektu odpovedala? Ali zdaj, bi rekel, en tako pomemben objekt, ki bi, kot sem rekel – dvigal kulturo bivanja – je zginil. In ga ta uprava ne misli nadaljevati. Sem prepričan, da če ne bi podlegali modnim muham v obliki9 nekih panoramskih dvigal, oziroma zobatih železnic, za katere se je seveda najdu denar in se pač mora najti zdaj, ko ta zadeva teče. Če je ne bomo dali v roke zasebnemu kapitalu. Oziroma, s sprejemom akta o koncesiji in sklenitvijo koncesijske pogodbe z zasebnim kapitalom. Se bo pač ta projekt zgodil. Prav gotovo bi se zgodil ta most, ki bi povezoval Njegoševo in Roško. In s tem pač sklenil ta notranji mestni obroč.

Torej, še enkrat poudarjam, tega projekta ni v proračunu. Po sedmih letih je en pomemben komunalni cestni projekt zginil iz proračuna.

Potem, če grem naprej na – na Oddelek za urbanizem, ki nam pač podaja svoje videnje in pa svoje načrte. Katere prostorske ureditvene akte bo treba spremeniti in dopolniti. In tako naprej. Jaz bi tukaj omenil eno zadevo, ki jo omenjam zdaj že tretjič. V letu 2003, 2004, 2005. Namreč, da Oddelek za urbanizem pregleda vsa območja urejanja, na področju Mestne občine Ljubljana, koder se nahajajo tako imenovani stanovanjski bloki z ravnimi strehami. Tukaj gre za bloke, zgrajene tam v šestdesetih, sedemdesetih letih, ali pa tudi prej. In se akte spremeni. Pač, po presoji urbanistov, krajinskih urbanistov. Tako, da je možna postavitev enokapnih, oziroma dvokapnih streh na teh blokih. Stanovanjskih blokih z ravnimi strehami. Glede na to, da je lastniška struktura v teh blokih, ni več družbena, oziroma so ti bloki v glavnem v lasti stanovalcev, ki so jih odkupili tako ali drugače. In imajo visoke stroške z vzdrževanjem teh teras, oziroma vodotesnosti teh ravnih streh. Kot sem že rekel, sem že nekajkrat to predlagal. Lansko leto je temu amandmaju, ki sem ga vložil v fazi predloga proračuna – sta zmanjkala dva glasova. To se pravi, da je nekako večina v tem mestnem svetu, oziroma mejčkn manj, kot večina sprevidele, da bi bila ta naloga lahko oportuna. Jaz napovedujem ponovno vložitev tega amandmaja. Bi pa prosil, da se do tega, če bojo imeli načelniki potem, ko bo ta razprava v osnutku proračuna končana – še besedo, do tega mojega predloga opredeli. Še posebej zato, ker navajam tukaj, na strani 311, poglavje II. Urbanisti napovedujejo, da mora biti strategija prostorskega razvoja in prostorski red sprejet do leta 2007. Zdaj, če jaz to oprav razumem, razumem pa, da vsi prostorski akti. In jih bo potreba ponovno ovrednotiti. Ponovno torej prostorsko opredeliti. In, jaz upam, da se bo torej Oddelek za urbanizem polotil tudi te zadeve, ki sem jo predlagal. Ker sem prepričan, da stanovalci so zainteresirani. Bili so že predlogi. Ko so se sprejemali, oziroma spreminjali različni prostorski akti. Zadnji je bil tamle v Vodmatu. So stanovalci v enem izmed blokov podali pobudo, da se jim omogoči nadgraditev svojega

bloka z dvokapno streho in ureditev mansardnih stanovanj. Vendar jih je Oddelek za urbanizem zavrnil. Ne bom zdaj, bom rekel tega, te – tega predloga detajlneje obrazlagal, ker bom podal obrazložitev k amandmaju, ki ga bom vložil v fazi obravnave predloga, oziroma v – v s poslovníkom določenem času, dovoljenem času za vlaganje amandmajev.

Na kratko bi se še ustavil pri porabniku Varstvo okolja. Zgleda, da gre tukaj v bistvu – torej, dejansko gre za povečanje sredstev iz 84 milijonov v lanskem letu, na 118 milijonov. To je povečanje – znatno povečanje za 57 milijonov. Vendar pa se sredstva, ki so se uporabljala v lanskem letu v tem – za namene, v primerjavi z letošnjim letom – so se dejansko znižala iz 84 na 61 milijonov. In to samo na račun postavke – Varstvo okolja, posebni materiali in storitve. In sicer v tem letu se namenja za ta namen 57 milijonov 50 tisoč. To pa je – to pa je, na strani 320 je to obrazloženo. Seveda, naj bi šlo tukaj za smernice Evropske unije. Ne vem, ali so obvezne, ali ne. Do 30 junija 2007 je potrebno pripraviti karto hrupa. Torej, 57 milijonov bo šlo za to, da se pripravi karta hrupa v Mestni občini Ljubljana. Kar sicer ne trdim, da ni potrebno, smatram pa, da ima Ljubljana veliko več okoljskih problemov. In bi se pač ta denar, če ni pač obveza. Oziroma, če ni to direktiva Evropske zveze, lahko porabil za bolj pomembne zadeve.

Še eno stvar bi omenil. In sicer pri področju komunale. Veste, da smo v proračunu 2003 sprejeli amandma. In sicer za 15 milijonov tolarjev. Ki se je glasil – ki se je glasil... Skratka, ga bom skušal, ker ne najdem zdele tega, takole – da mestna občina nameni 15 milijonov tolarjev za študije in poizkusne vrtine virov čiste pitne vode izven dosedanjih območij črpanja, z namenom, da se v Ljubljani zagotovi dolgoročen vir zdrave pitne vode. Jaz ugotavljam, da je pri tem amandmaju, ker sem spraševal, kako se ta zadeva odvija. Ali je bil objavljen razpis in tako naprej – vendar pa sem ugotovil, da se ta sredstva ne porabljajo v skladu z namenom, za katerega so bila sprejeta. Gre za kršenje Odloka o proračunu. 10. člen. Ki ravno govori o temu, da se morajo sredstva v proračunu porabiti za namene, za katere so bila sprejeta.

Ta sredstva se dejansko, po mojih informacijah niso porabila za izdelavo študije. In poizkusnih vrtin izven sedanjih območij črpanja. Ampak, so se enostavno porabila za neke vrtine v obstoječem območju črpanja. In sicer območju Jarškega Proda. V to me tudi navaja – torej, tukaj sem zdaj odprl - Priloga k Osnutku Odloka o proračunu ter dela načrtov – zvezek 2. Za leto 2005, kjer na strani 269. a. piše, enostavno – ker se ta postavka nadaljuje tudi v letošnjem letu, oziroma osnutku proračuna z 48 milijoni tolarjev, ni več – bi rekel – nadaljevanja tega. Enostavno piše - Zagotovitev alternativnih virov pitne vode na območju Mestne občine Ljubljana. Torej, če mi bo že kdo oponesel, pač da – je pač seveda proračun za leto 2005 povsem drug, kot tisti leta 2003. Vendar pa po zagotovilih Oddelka za komunalo, sem dobil informacije, da se postavka, ki smo jo sprejeli za 15 milijonov za iskanje virov pitne vode izven sedanjih območij črpanja. Se pravi ven iz Mestne občine Ljubljana, jaz ne bom zdaj tukaj zdaj razlagal zakaj in kakšne izkušnje so - bi morale Mestno upravo voditi k temu. Torej, dejstvo je, da gre za neproračunsko porabo. Poleg tega pa ugotavljam, da je pri komunali, oziroma pri Oddelku za zemljišča so znatna sredstva namenjena – tako imenovano Zaščito virov pitne vode. Gradnja kanalizacije. Oziroma kanalizacijskih sistemov. Bodisi posameznih sistemov. Ločenih, z ločenimi čistilnimi napravami. Ali pa sistemov, ki bodo vezani na Centralno čistilno napravo. To gre predvsem za kanalizacijo v smeri od Savelj do Hrastij. Ki se bo navezala s Centralno čistilno napravo. Seveda so ta sredstva za dokončanje kanalizacije potrebna. Vendar pa opozarjam, da ljubljanski podtalnici ne grozijo fekalije. V zadnjih štiridesetih letih ljubljanska podtalnica ni bila onesnažena s fekalijami. Pač pa je bila onesnažena in je še onesnažena. In se bojim, da bo še v naprej – z ostanki fitofarmaceutskih sredstev. Ravno za to in s tega vidika, se takrat ta moj amandma, v letu 2003 – obrazložil. Jaz pač ne nasprotujem gradnji kanalizacije. Nasprotno. Vendar pa smatram, da – da je pač neka zaščita bolj potrebna od te. Ker, ker sredstva, ki se bodo namenila za kanalizacijo, kot sem

povedal, pač ni – niso tista, ki so prioriteta. Zdaj, povedal sem tudi primer občine Medvode. Ki je zagotovila dodaten vir pitne vode izven območja dosedanjega črpanja. Torej, opustili so vrtine na Sorškem polju. In pod Dolomiti najdlji vode, ki jo je zadosti – ne samo za Medvode. Ampak, še za pol Ljubljane. Torej, jaz na te velike, megalomanske projekte, ki – ki pač pod krinko zaščite virov pitne vode peljejo Ljubljano v neke enormne projekte, za to kanalizacijo naj bi šla čez milijarda tolarjev. Zdaj ne vem, letos najbrž ne. Verjamem, da bodo tukaj tudi evropska sredstva. Vendar, še enkrat poudarjam, da prioriteta pač ne more biti to. Poleg tega pa veste, da se nam vsake toliko časa zgodi kakšna ekološka bomba. Zadnja se je zgodila pozimi, predlani. Ko so pač tisti sodi z – kaj je – ogljikovimi, lahko hlapnimi ogljikovimi vodiki, tukaj na Savski 3 – stekli v podtalnico. In velika sreča je bila, da pač – ne vem, jaz pač nobenega poročila še nisem videl, da so se izognile ta – ta onesnaženja – črpališču na Hrastju. Torej, še enkrat bi tukaj poudaril, da bi moral biti proračun sestavljen po načelu, da kdor hoče, najde pot. Bojim pa se, da je na – marsikaterem področju bil narejen po načelu – kdor noče, najde izgovor. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. V bistvu so tri replike. Najprej bi sama rada odgovorila na tisto, da ste prebrali, da sem rekla, da so se v zadnjih sedmih letih sredstva za predšolsko vzgojo, za osnovno šolstvo in nekatere druge dejavnosti bistveno zmanjšale. Mislim, da ste prebrali zavestno napačno. Kajti, natančno sem rekla, da so se sredstva v zadnjih sedmih letih za osnovno šolsko izobraževanje več, kot podvojile. In iz 4,96% na 10,24. Podobno je pri predšolskem izobraževanju. Kjer so se povečale iz 17%, na 17,3. In, če temu dodamo še področje kulture, zdravstva in pa šole, so se povečala ta sredstva iz 8,2, na 12,8%. To seveda ni zmanjšanje. Boste imeli repliko na repliko. Ampak, je seveda povečanje sredstev, namenjenih za te dejavnosti.

Izvolite. Replika na repliko. Imate...

G. MIHAEL JARC

Imate popolnoma prav gospa županja. Jaz sem mislil na prej. In sem pač premalo pozorno, bi rekel – se – razmišljal o tem, o čemer govorim. Dejansko gre za povečanje, ne? Povedal pa sem zakaj. Sama razprava pa je zvenela pač. Vsebina razprave je pač kazala na to, da so sredstva povečala. Povedal sem pa tudi, zakaj so se morala povečevati. Tako, da tukaj mislim, da ne gre za nobeno zlobno zamolčevanje, kot sem mogoče bil zdajle deležen očitka, ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne, samo pojasnilo je bilo. Ker sem že vmes med razpravo vas opozorila, da verjetno je lapsus lingue. Ampak, sem želela zdaj dodatno pojasniti.

Naslednja replika na vašo razpravo. Gospod Franc Slak. Izvolite.

G. FRANCI SLAK

Hvala lepa. Večkrat je bilo že rečeno, da je neki odbor predlagal zadolžitev. Jaz se čutim dolžnega, da vam povem, da je bil to Odbor za gospodarjenje z nepremičninami. Med vrsticami potem – tudi. Ampak, ker je bilo to večkrat rečeno. Mislim, da ne gre za – nekateri so razpravljali, vsaj na Odboru za finance – so si zelo malo časa vzeli, da bi o tem predlogu razmišljali. Meni so celo rekli, da je bila, kot neka žalitev, da ta odbor slabo dela. Oziroma, ni

sposoben, da bi pravilno razmišljal. Pa to ni bilo samo na Odboru za finance. Ampak tako so tekle – tekli tudi razgovori. Oziroma diskusije.

Poglejte, jaz sem pregledal kar nekaj proračunov za vsa leta nazaj. Pred vojno je bilo mesto zadolženo več, kot pa je znašal celoten proračun. In tudi razvoj takrat je bil veliko večji. Zaradi tega sem smatral, da – zakaj ne bi izkoristili vse možnosti, ki jih zakonodajalec daje. Da bi lahko, predvsem pri nepremičninah, lahko nekaj stvari zboljšali. Pa ne bi zdaj o tem govoril v naprej, ker mislim v sami razpravi. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika. Gospod Miha Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Na dve stvari. Eno je ravno na ta zemljišča Jarcu repliciram. In drugo na to, da naj se ne bi karta hrupa delala. Jaz.....

.....konec 1. strani I. kasete.....

...to ideološki pristop. Iz starih časov. Namreč, obstoja eno bistveno dejstvo, da med idejo, ko je zemlja poceni. In med odkupom te zemlje – mine toliko časa, da seveda profita pri tem odkupu ni. Tudi mislim, da za 5% - če bi vseh 5% porabili za vzdrževanje. To je 2,5 milijarde. Mačistične politike, pa žara v projektih tu ne bi dosegli. Treba je pa vedeti, da imamo mi ogromen mrtvi kapital, ki ni porabljen, ne? Treba je vedeti, da smo v letu 2003 dejansko bili zadolženi za 42%. Od tega 10% zakonito. Dejansko pa 42%. In kaj smo izplenili iz 42%? To se pravi, kaj smo izplenili iz tega, da prehitavamo življenje za pol leta? Iz naslova zadolževanja? Mislim, da nismo izplenili nič. Če bi pogledali seveda, v katere namene je to šlo. O mrtvem kapitalu se pa ve. Kje ga imamo. Katera zemljišča, ki jih ne moremo eksploatirati. Od Stožic. Preko Roga. Preko Metelkove. In tako dalje in tako dalje. Pri čemer tega spiska itak ne bomo nikoli dobili.

Kar se pa tiče karte hrupa, mislim pa, da mora biti narejena takoj. In ne na osnovi nekaj sredstev. In tudi ne sme se to karto pustiti. Jaz bom povedal seveda – takoj naj se loti oddelek, tako, da bo imel sploh kakšno produkcijo. Oddelek za okolje namreč nima praktično nobene produkcije. Namreč, vse osnove so pa dane za to karto hrupa. Mi imamo meritve hrupa v naravi. Imamo zdigitalizirano v tridimenzionalni obliki ves stavbni fond v Ljubljani. In imamo malo bolj okorne in zelo sofisticirane programe za procesiranje, ne? To se pravi hrupa, ki se odvija od fasad. Ali pa, ki mimo fasad ne gre naprej. Rabimo samo stroške, par tednov operacionalizacije, ne? Tistega, ki z računalnikom dobro manipulira. In je seveda karta hrupa tukaj. Ni nam treba čakati Evropsko unijo, da nam bo povedala, da naj naredimo primitivno karto hrupa. Ker Evropska unija daje takšne – rekel bi zahteve – za katere ve, da so uresničljivi v petindvajsetih članicah...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Mi smo seveda pred temi članicami. In metodološko. In smo pred temi članicami tudi dejansko, iz naslova opravljenih meritev. Opravljene digitalizacije nepremičnin. In iz naslova posedovanja programov za procesiranje. Tako, da ta naloga naj se naredi takoj. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima doc. dr. Gregor Gomišček. Za njim bo razpravljal gospod Janez Vrbošek. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Najlepša hvala. Lepo pozdravljeni. Moram reči, gospa županja, da ste me tokrat presenetili. Pripravljal sem se, da bom povedal že tisto, kar sem že vsa štiri leta govoril. Kje mislim, da so problemi. Kako, da jih ne vidite? Kje bi morali biti poudarki. Pa ste mi nekako kar vzeli veter iz jader. To, kar ste prebrali, mislim, da bi že vsa štiri leta sam podpisal. In bi vam samo pritrdil. Vrag je samo ta, da ko začnem ta vaš nagovor po vrsticah brati, kar na enkrat pridem že na prvih treh straneh - na 35 milijard tolarjev. S temi 35 milijardami tolarjev, bi – bi kolikor toliko pospešili gradnjo stanovanj. Bi zagotovili aktivno zemljiško politiko, ki bi zopet omogočila izgradnjo stanovanj, intenzivnejšo stanovanjsko gradnjo bi omogočila. Pa realizacijo cestnih projektov. Potem bi še nujno sanacijo mostov naredili. Izgradnjo prepotrebnih garažnih hiš. Pa za pozitivno poslovanje Ljubljanskega potniškega prometa. In za modernizacijo voznega parka. To vse skupaj bi Ljubljano po vaših ocenah stalo 35 milijard tolarjev.

To, moram reči, da se mi zdi, da je realna situacija. In se mi zdi, da ste tokrat pokazali zelo dober pregled, kar se našega proračuna tiče. To, da je treba vsaj izpolniti že več let stare inšpekcijske odločbe za normalno delo v osnovnih šolah. Da velja isto za vrtce. To smo že nekaj let govorili. In jaz sem vesel, da ste enkrat tudi sama to povedala.

Zanimiv stavek je tudi ta, da napišete – pogosto slišimo tudi očitke, da mesto nima dovolj posluha za podjetništvo in raziskave. In takoj odgovarjate sama sebi – čeprav beležimo ogromne poraste turističnega obiska v mestu. Moram reči, da posluh za podjetništvo pa raziskave, če mam malo več turistov, oziroma veliko več turistov v mestu – jaz ne vidim velikih povezav med tema dvema stvarima v mestu. V oči mi je padlo to zaradi tega, ker sem jaz eden izmed tistih, ki stalno zagovarja podjetništvo in raziskave.

No, kar se tega sklopa raziskav tiče, se mesto zelo hvali, da vzpodbuja raziskave in, kot primer je tudi to, da smo omogočili gradnjo Tehnološkega parka v Ljubljani. In, da to že nekaj let zelo intenzivno sofinanciramo. In stavek je – no, slovenska država za sofinanciranje Tehnološkega parka doslej pravzaprav ni našla niti tolarja. Tako se nekako sliši. Mi v Ljubljani smo pa res zelo na eni ravni. In v resnici se potem človek vpraša, kaj smo pa v resnici za ta razvoj in raziskave dali. In vidimo, da smo res – konkretno smo dali eno zemljišče, ki sicer še ni niti opremljeno. Ampak, dali smo zemljišče. In potem se vprašamo, zakaj pa država ni dala nobenega parka? Ni dala nobenega denarja, nobenih sredstev za ta Tehnološki park? In moram reči, da je tisti človek, ki je odgovor države pripravljal na prošnjo Tehnološkega parka – da je bil nastavljen še v času vaše koalicije na državni ravni. In mislim, da se bo to in se je tudi zelo hitro popravilo, ko smo prišli na ravni tiste koalicije, ki je trenutno na oblasti. Tako, da izgovarjanje mesta, da zaradi tega ne gre nič naprej, ker država nič ne pomaga, vsaj v znanosti in konkretno okoli Tehnološkega parka, ni na mestu.

No, potem sem zdajle na strani 5. – probleme s Holdingom sem kar preskočil. Ker to ima kolega – najmanj kolega Jazbinšek v malem mezincu. Pa tudi drugi kolegi, boljše. No in na strani 5. od spodaj, se človek zgrozi, ko na enkrat vidimo, da v naslednjih petih, šestih letih, bi

potrebovala Mestna občina Ljubljana kar milijardo Evrov investicijskih sredstev, da bi v celoti normalno izvajala vse javne gospodarske službe. Jaz upam, da se vsi zavedamo kaj je milijarda Evrov pri naših 50 milijardah tolarjev? Ki, ki, ki... Samo nujne investicije v vodovod in kanalizacijo, ki nam jo nalaga ne samo naša, ampak tudi evropska zakonodaja, povezana s čistilnimi napravami, bi zahtevala okoli 100 milijard tolarjev. Zato od državnih organov opravičeno pričakujemo, da spremenijo nekatere predpise, saj ne moremo dopustiti, da bi ogrozili razvoj javnih gospodarskih služb Ljubljane.

V glavnem, če zelo na kratko povzamem, v najboljšem primeru, če bi imeli 100 milijard Evrov, pridemo na evropski nivo. Če imamo 100 milijard tolarjev, bomo vso našo kanalizacijo in ekologijo, kar se tiče odtokov in tega – spravili na nivo, ki je nekako – ki se ga nekako v Evropi pričakuje. To, k tem 100 milijardam tolarjev za kanalizacijo – prištejemo še 35 milijard tolarjev dodatno, bomo lahko še nekaj tisoč stanovanj zgradili. Bomo obnovili nekaj mostov. In bomo naredili obroč cest okoli Ljubljane. To je približno bilanca treh proračunov, ne? In smo v bistvu – kje so ostale stvari še? Ki bi jih bilo treba tudi narediti?

Ampak samo te tri sklope nekako sem pobral iz tega vašega nagovora. In moram reči, da res vidim, da ste zelo realno in zelo s pregledom nekaj naredili, kar bi bilo mogoče treba že nekaj let nazaj povedat, ne? Da bi se začelo delati.

Zdaj, izgovarjanje na državo in na zakonodajo, ki jo je ta grda država nam na vrat spustila, moram reči, da to je tudi bolj slab izgovor. Saj ta država je bila vaša koalicija – osem let na oblasti. In, če se spomnite, ko smo govorili o Zakonu o glavnem mestu, sem rekel, da bo vas do nazga oskubila – država. Ne? In sem opozarjal, da dajte ja spremeniti ta zakon, ker bo Ljubljana sicer čutila posledice. In tega niste naredili. In, zdaj, kar na enkrat, da je vse narobe. Jaz se strinjam, da je veliko narobe. In bi morali pa na to dejansko prej misliti.

Ampak, glejte, saj sem študiral ves tale, ampak, kot odgovor na tole vaše izvajanje, moram reči, mi je tale zgodba v oči – nekako mi je v glavo padla. Ste že slišali zanjo? Jaz moram reči, ker imam mlajše otroke, jo še dobro poznam. In sicer o treh prašičkih. Ne? In – in tle se strinjam, kako je važno, enostavno – koliko je vzgoja važna v naši družbi. Glejte, sem šel v knjigarno, pa sem jo kupil. Bom samo tri, štiri stavke prebral, da se bomo mogoče spomnili, kaj bi bilo dobro našim otrokom vedno brat.

Trije prašički. Nekoč so živeli trije prašički, ki so zapustili svojo kmetijo, da bi šli raziskat svet. Dva sta želela postati velika glasbenika. In tako se je tudi zgodilo. Za umetnike sploh bi prosil. Tisto poletje je njuna glasba razveseljevala vse živali v gozdu. A največji izmed treh, ki je bil tudi najbolj pameten, si je začel graditi dom za zimo. Čeprav sta se mu brata posmehovala zaradi velike previdnosti. Bom zelo hiter. Nekega dne sta brata glasbenika, ki sta še vedno igrala, opazila, da je začelo z dreves odpadati listje. In, da so se živali začele pripravljati na zimo. Prišla je jesen. Vsi so vedeli, da se bo kmalu pojavil volk. Tedaj sta tudi dva brata hitela graditi svoj dom...

GA. DANICA SIMŠIČ

Doc. dr. Gomišček, če ste...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Še dva stavka, pa zaključim.

GA. DANICA SIMŠIČ

... tako prijazni, lahko razmnožite to...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... Najmanjši prašiček, ki je bil najbolj len...

GA. DANICA SIMŠIČ

... in si bodo svetnice in svetniki prebrali...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... je postavil krhko hišico iz slame. Medtem, ko si jo je srednji zgradil iz lesa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še enkrat vas opozarjam...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Saj, mislim, da ... da veste, kako se tole nadaljuje, ne? V glavnem, prišel volk. Slamo je hitro pihnil. Leseno je malo bolj moral potrkati in se je razpadlo. Tako, da lepo vas prosim, dajte, dajte malo premisliti, kje smo z gradnjo naše hiše v Ljubljani. 150 milijard tolarjev, pri 50 milijardah proračuna – iluzija. 100 milijard Evrov, je pa huje, kakor en volk. Tako, da...to je čisto generalen moj pogled. Jaz mislim, da tlele, teli trije prašički - mislim, da, vprašajmo se, če ne kaj ponazarjajo tudi našega pogleda in našega načina delovanja.

Zdaj se pa samo moramo zmeniti, ali je bila hišica iz slame v Ljubljani. Pa hišica iz lesa na državnem nivoju. Ali pa obratno. Jaz mislim, da je to zelo poučno.

Glejte, zdaj bi pa šel čisto konkretno k temu proračunu. Še na hitro. In sicer, ko gledam bilanco prihodkov in odhodkov. Pri prihodkih vidim, da bojo takse in pristojbine, pa denarne kazni – najbolj narasle, v tem obdobju. Ene za 140, druge za 130%. Tako, da upam, da bojo ljudje bolj spoštljivi. Ali se bojo bolj držali stvari, ker drugače jim bo tenka se kazala.

Ko gledam pa mestno upravo, mestni svet in nadzorni odbor, ter mestno volilno komisijo, pa vidim, da je pa največji porast stroškov v Službi za mednarodne odnose. In sicer stroški prevoza v tujini. Hotelske in restavracijske storitve v tujini in stroški prevoza v tujini. In sicer, to naraste kar od 350 do 300%. Višje bo. Jaz, mi je razumljivo, da če se odpiramo v Evropo, da bo tudi proračun – če bo trikrat večji, to mi je, moram reči, da so mi to zelo velike številke. Mi pa nekako ne gre v skladju s tem, da bomo mi dobili prejeta sredstva iz Evropske unije, ki bojo pa v primerjavi z letom 2004 – za 10% nižja. Človek bi pričakoval, da če bomo toliko potovali in toliko hodili po Evropi, da bomo tudi sredstva, ki jih bomo iz tistih skladov dobili, da bojo – ne bomo rekli 300% večja, ampak, najmanj, kar je – vsaj na nivoju prejšnjih, ne? To je ena stvar.

Druga stvar je tisto, kar sem rekel – subvencije privatnim podjetjem in zasebnikom. V tem letu imamo 73%. Subvencije.

Če gledamo Investicijski transferi – pravnim podjetjem – privatnim podjetjem. Smo na 32%, v primerjavi z lanskim letom. Tako, da to je tisti moj pomislek pri temu, ko govorimo, da enostavno podpiramo v naši – v naši občini privatno iniciativo.

Potem sem tukaj nekje – sem pogledal razrez po različnih področjih. In moram reči, da, kar me je malo neprijetno presenetilo, je to, da ni v procentih spremembe od – od lanskega leta na naslednje leto. Ker do zdaj je vedno bilo, in je človek te procente pogledal in je hitro vedel, kaj smo povišali, kaj nismo povišali.

No, ampak, recimo ne glede na to, če pogledam že spet mojo Raziskovalno dejavnost. Raziskovalna dejavnost je, če primerjamo z realizacijo 2003, je zdaj za – v proračunu za leto 2005 – višja za 3%. To se pravi, manjša, kakor je bila inflacija v teh dveh letih.

Če pogledam Podjetništvo. Leta 2003, je bila realizacija približno 150 milijonov. Zdaj, v letu 2005 – dajemo podjetništvu 144 milijonov. To se pravi 3% manj.

Za urejanje zemljišč pa Prostorsko planiranje in načrtovanje – smo že slišali. Tukaj gre za minus 20%.

Zdaj – zelo pohvalno je, ker dajemo veliko več za izobraževanje. Pa predšolsko vzgojo. Ko pa človek pogleda seznam investicijskega vzdrževanja in inšpekcijske odločbe, pa moram reči, da ko pogledam tole – tole, spisek teh stvari, so pa same zvezdice skoraj. Pri vsakem delu, ki je narejeno. In zvezdica pomeni, da je izdana odločba inšpekcijske službe. To se pravi – mi imamo stvari v šolah, kjer je že pred leti bila izdana inšpekcijska odločba, da je treba to obnoviti. Glejte, če se mi hvalimo, da dajemo v izobraževanje. Pol pa vidimo, da imamo – da imamo take šole, se moramo vprašati, ali res dajemo v izobraževanje, ali gasimo – gasimo res nujne stvari po naših šolah. Ne? Obnova strehe. Obnova strehe v telovadnici. Obnova fasada. Fasade. Nadaljnja zamenjava oken in obnova parapetov. Nadaljnja zamenjava oken. Povsod tukaj so inšpekcijske odločbe, da je to treba narediti. Ne vem, no... Če k temu dodamo še te azbestne strehe... Potem... Potem mislim, da se ne smemo hvaliti, da – da smo res ne vem kaj naredili v tem proračunu. In ga razvojno naravnano zastavili.

No, zdaj pa poglejmo, v podjetništvu, manj dajemo – manj je v proračunu, kot je bilo pred dvema letoma – realizacija. In poglejmo te postavke potem pri Podjetništvu. Center za razvoj malega gospodarstva je realizacija 2003 bila 42 milijonov. Veste koliko je v proračunu 2005? 22 milijonov. V primerjavi z letom 2004 – sicer zgleda 135% več, ampak to je zato, ker je bila 2004 tako slaba realizacija.

Če gledamo Program povečanja konkurenčnosti. Smo leta 2003 imeli realizacijo 64 milijonov. Veste koliko namenjamo letos? 60 milijonov. 8% manj, od leta 2003. Tako, da – ne vem... Trije prašički gospodje, jaz mislim, da so zelo aktualni. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika gospod Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Spoštovani dr. Gomišček. Jaz sem sicer se pripravil, da vam ene par stvari – sicer vas povprašam, ker vas čisto nič nisem razumel. Še posebej zaradi tega, ker sem imel občutek, ker sem pričakoval v tem drugem delu, da boste vsaj kaj predlagal, ne? Ampak, ste samo nekaj ugotavljal.

Kar se pa tiče vašega nastopa, ne? Pa pravzaprav, vam lahko povem, da v prejšnjih mandatih, je že z vaše strani bila itak že navada, da se prebira. In, jaz sem se, moram reči, ustrašil. Ampak, ko ste rekli Trije prašički, sem se potolažil. Ker je relativno tanka knjigica, ne? Da pravzaprav ne boste dolgi. Če že – potem, v stilu, ki ga pravzaprav znate, ne? Predlagajte rešitve.

Kar se pa tiče samega proračuna, pa vedno bolj in bolj ugotavljam, da ste – v bistvu obdelal samo uvodni govor, ki je veliko tanjši in ima veliko manj strani. Kot pa proračun, ki je mnogo debelejši. Jaz upam, no, da boste obdržal še tisti nivo, ki ga ta zbor premore. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na? Replika na repliko, najprej je dvignil roko gospod Kuščer, če je replika na repliko.

G. SAMO KUŠČER

Ja, hvala. Ja, to, da naj pozicija najde rešitve, to me spominja na tiste čase izpred desetih, petnajstih let, ko se je stalno poudarjalo, da dajmo vendar vsi skupaj delati. Da ne glejmo na razlike. Saj smo vsi v istem loncu, tako rekoč. Ne, gospod Möderndorfer. Vi morate poiskati rešitve. In je pravilno, da se tukaj opozarja nedoslednosti in napake. In mislim, da je nastop gospoda Gomiščka izvrsten. Glede na to, kako se dela z javnim denarjem, ki ga ima v rokah vaša koalicija, mislim, da je perfektno prisposodobil uporabil. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na repliko. Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, gospod Möderndorfer, ki seveda nikoli o vsebini ne govori, ampak samo o neki tehniki pogovarjanja, ne? Daje gospodu Gomiščku perpetuum mobile, ne? Ne? Mi, pozicija, ne? Ne znamo najti denarja. Ne vemo kaj so prioritete, ne? Ej, vi najdete denar in prioritete in tako naprej. In to tukajle, v tem trenutku. Pa še brez vseh informacij, ki se sicer skrivajo, kar lahko tudi kadar koli dokažem.

Zato bom jaz nekaj predlagal. Ne? Ta pozicija je dobila zdaj nazaj Cukrarno, ne? V trenutku, ko je dobila nazaj Cukrarno, nima dinarja v pet-letki za Cukrarno. In sploh ne govori več o Njegoševi in o mostu v pet-letki. Ne govori več o sklenitvi mestnega obroča, ki je edina in prva in zadnja in katera koli še hočete – stalno deklarirana prioriteta te opozicije. So pa tam ena križišča pri Koleziji. Nekaj – krožišče. In tako dalje in tako naprej. Bog razumi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, tako, kot vedno, ne? Tako, kot vedno. Slabi koncepti. Izmišljeni prilivi. Izmišljeni odlivi. In potem naj se blamira opozicija, ker ne zna dati prav trenutek briljantnih kontra predlogov tovariši, ne? Gospod Möderndorfer, drugič o vsebini. O vsebini, ne o perpetuum mobile.

GA. DANICA SIMŠIČ

Sledita še dve repliki. Najprej gospod Franc Slak.

G. FRANCI SLAK

No, jaz sem hotel samo pojasnilo dati, ker sem tudi član Nadzornega sveta Centra za razvoj malega gospodarstva. Da ne gre za zmanjšanje prometa, ampak gre predvsem za storitve, ki jih ta center opravlja za druge. In se ne financira iz mestnega sveta. Oziroma iz mestne občine. Sam...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika. Mag. Omerza.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala. Gospod Gomišček je načel, mogoče najbolj občutljivo vprašanje v mestu. Tako v tem mandatu, kot v naslednjih mandatih. Ki ga je seveda tudi županja omenila v svojem uvodnem govoru. To je vodno – in tudi Jarc je nekaj o tem govoril, mislim – vodno gospodarstvo. Oziroma voda in kanalizacija v Ljubljani. Ki sta v katastrofalnem stanju. In potrebujemo ogromno sredstev za to. In, seveda zdaj govoriti – in se strinjam celo s tem, da je bila prejšnja vlada, če – mislimo državo, vlado – ker vlada je tista, s katero mi se pogovarjamo. Oziroma, skušamo vsaj pri vodi doseči – bomo zdaj poskušali doseči višjo ceno vode, ker ta je ključna, da lahko karkoli minimalnega naredimo na tem področju. Tle bo vlada odločilna.

Zdaj govoriti, da je bila ta prejšnja vlada slaba, v odnosu do nje. Saj se lahko celo strinjam. Ampak, to še ne pomeni, da bi morala biti ta vlada slaba v odnosu do mesta. Ker ne vidim tle neke korelacije. Če ta vlada hoče biti, hoče nekaj pomagati mestu, bo lahko pomagala. Prvi test bo že pri Tehnološkem parku, če bomo dobili ta sredstva odobrena. Ker tudi vlada propagira to politiko.

Druga stvar je pa seveda Vo-Ka, oziroma vodooskrba, ki – kjer primanjkuje ogromno sredstev. Tako, da morda bo treba med osnutkom in predlogom proračuna, še v tej smeri znotraj pozicije kaj reči. In videti kaj narediti. Ker dejansko tukaj je pa stanje zelo kritično. Ki ga je že omenila v uvodnem govoru. In, ki ste ga vi tudi na nek način povzel. In to pa je nek... in to jaz skoz poudarjam. Da se v zadnjih letih, magar desetih letih veliko proračuna, to je bilo tudi danes povedano - preselilo s komunale na druge dejavnosti. Kar sicer za druge dejavnosti ni slabo. Ampak, je pa dejansko komunala danes podhranjena. In, če te razmere ne bomo spremenili. Pa ne bomo letos, pa naslednje leto, ampak dolgoročno. Potem seveda se zelo slabo piše, bom rekel nečemu, kar je srčika mestne politike. To je pa zame komunala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz se izrazito strinjam z gospodom Omerzo, da je treba v Vo-Ko dat denar. Vendar, ker imamo Holding, to zgleda tako, da če Holdingu hočemo dati denar in če ga hočemo kapitalizirati, dokapitalizirati, moramo goljufati. Tako smo v letu 2004 goljufivo zavedli postavko – Dokapitalizacija Vo-Ke, med – paralelno s Stanovanjskim skladom ljubljanskim. Med postavke – Transfer v javne sklade. Vsak naš uradnik, ki popisuje v tej občini, je pred tem, da ga je treba in kriminalizirati, zato, ker ščiti dejanja te uprave, ki je morala Vo-Ko dokapitalizirati brez akta o dokapitalizaciji. In, če je že Vo-Ko dokapitalizirala, kako se to vidi v kapitalih Holdinga?

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

To je tisto. Mi ne znamo niti denarja dat v Vo-Ko zato, ker ste si zmislili, da je Vo-Ka taka, da mora potem županja recimo pred Komisijo za proračun Državnega zbora spraševati – ali je Vo-Ka javno podjetje, ali Vo-Ka ni javno podjetje? Evo. Sprašuje se, ker ne ve. Prekletu dobro ve. To je podjetje na poti k privatizaciji. In tisti, ki hočete sprivatizirati Vo-Ko, dajte te milijarde!

GA. DANICA SIMŠIČ

Ker ni replike na repliko na repliko, vam ne morem odgovoriti, gospod Jazbinšek. Mislim pa, da točno veste, zakaj sem postavila tisto vprašanje na komisiji v Državnem zboru.

In morda samo še pojasnilo. Doc. dr. Gomiščku. Glede strahovitega povečanja odstotka za mednarodno dejavnost. Ne vem, če ste poslušali uvodno obrazložitev direktorice. Na tej postavki so zdaj združena vsa sredstva, ki so bila prej po posameznih oddelkih za celotno mednarodno dejavnost. In odstotek, delež za vso mednarodno dejavnost, celotne Mestne občine Ljubljana, je v celotnem znesku proračuna 0,15%. Toliko v pojasnilo.

Zdaj pa ima besedo za razpravo dr. Prosim? Gospod Kuščer, replika na repliko, izvolite...

G. SAMO KUŠČER

Hvala. Ja, jaz sem zelo vesel, da slišim kako je gospod Omerza zaskrbljen, ker komunala nima toliko sredstev v letošnjem proračunu. Hkrati sem pa šokiran, oziroma zelo neprijetno presenečen, ker, kot predsednik Odbora za javne gospodarske službe in promet, na seji, na temo proračuna – ni podprl mojega predloga, da se da več komunali. Moj predlog je sicer bil, da se vzamejo vzpenjači. Mogoče ga je to prizadelo. Ampak, potem bi se pa moral izjasniti. Pa mogoče tudi zdajle –da mu je vzpenjača bolj pomembna, kot komunala. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Vrbošek. Za njim bo razpravljal gospod Janez Žagar. Izvolite.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi. Spoštovana gospa županja. V dosedanjih razpravah smo mestni svetniki slišali marsikatero mnenje, kritično oceno. In, celo v nagovoru gospe županje, o problematičnih odločitvah v prejšnjih mandatih.

Vendar menim, da gre za veliko sprenevedanje. Saj so se mestne oblasti zganile šele tedaj, ko so začela prihajati različna revizijska poročila. Opozicija je bila stalno kritična do raznih projektov. Ali pa o njih sploh nismo bili obveščeni. Jasno, da sedaj vseh obveznosti ni možno v celoti opredeliti in predvideti v predlaganem proračunu.

Mestna občina Ljubljana ne deluje na trgu. In se financira iz davkoplačevalskega denarja. Bistvo. In ta denar, ta mu bo v vsakem primeru dotekal. In zato ni odvisen od učinkovitosti svojih zaposlenih. Zato pri vseh vidimo, z gospo županjo na čelu, neobremenjen način del. In posledično neodgovorno ravnanje v mnogih poslih.

Da ne gre prav zaupati temu osnutku proračuna, pa se kaže že v tem, da je v proračunu detajliran do zadnjega tolarja. Jaz mislim, da 52 milijard 224 milijonov 974 – 15 sit, preprosto ne verjamem, da vse te številke držijo, do 15 sit na koncu. Na žalost.

In v 3. členu tega osnutka odloka, pa nadalje preberemo, da dajemo poroštvo Zavodu Tivoli, v višini 300 milijonov sit. Zakaj? Čemu? Nobene obrazložitve. Čeprav, če pogledamo pod Šport – rubrika 081007, Obratovanje športnih objektov, je natančno obrazloženo potem kako je šla obnova Hale Tivoli. Jaz mislim, da je obnova Hale Tivoli prioriteta v tem sistemu. Kot

športnik, ki sem se dolga leta ukvarjal z vsem tem, menim, da je to osnova, da karkoli – da se dogodi. In mislim, da bi v ta projekt morali dati tisti denar, ki je predviden za ... na grad gor, za tole žičnico in podobno. Skratka, treba je najti sredstva za te stvari. Ne pa, da vlečemo tukaj od 190 milijonov v letu dva-štiri in pa v naslednjih letih bomo pa 40 milijonov blagohotno. Ne! Tako se to ne dela! In kolega Makoter, jaz vas podpiram in želim, da boste tudi v vaši skupini uspeli, da se bodo te stvari malo preobrnile.

Podobno je s proračunsko rezervo. Ki se tudi izračuna do zadnjega tolarja. 201 milijon 188 tisoč 374 sit-ov. V 12. členu preberemo, da so sredstva za proračunsko rezervacijo določena v višini 133 milijonov 852 tisoč 666 tolarjev.

Nadalje imamo 13. člen, ki govori o subvencijam javnim podjetjem. Za pokrivanje izgub. Nič pa se ne govori o temu, kaj je z viški sredstev, ki jih ta podjetja realizirajo. Verjetno ne bodo kupili kakšne nove banke. In zelo nejasen je tudi 19. člen, ko uporabnik prevzema obveznosti, ki bodo zahtevale plačilo v naslednjih letih. Če je že odprta postavka kontov v proračunu tekočega leta.

Želel bi tudi pojasnilo glede 21. člena, glede odpiranja – odpiranja novega konta. Oziroma povečanja obsega sredstev na Kontu za izdatke, ker ni bilo mogoče predvideti, ali pri planiranju proračuna. 23. člen govori, da so uporabniki dolžni predložiti podatke z analizo poslovanja, ki jih zahteva župan, Oddelek za finance, ali Nadzorni odbor. Predlagam dopolnitev tukaj teksta. In sicer z določitvijo časovnega roka. In sicer največ en mesec morajo biti podatki na mizi.

V nadaljnji razpravi bi rad opozoril, da je tudi razprava na posameznih odborih mestnega sveta opravljena površno. DA so sklepi zelo jasni, eni ga podpirajo, drugi ne. Pravijo, za ta proračun. In – opisana ni pa nobena razprava, če je sploh bila. In mestni svet bo na primer iz Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport – bojo posredovali svoja stališča in pripombe na seji mestnega sveta. So pa že podprli celoten ta osnutek.

Sklep je neresen. In res je, da je to potrebno – in sicer v tem smislu – spremeniti Poslovnik Mestnega sveta MOL in dati odboru večji pomen in vlogo in pa tudi odgovornost pri tem.

V razpravi smo do sedaj poslušali gospo županjo, direktorico mestne uprave in pa načelnike vseh teh. Menim, da je tega veliko preveč. Saj smo tekstualni del dobili. Posebno pa menim, da bi lahko izpustili načelnike, ki so pisno svoj predlog že obrazložili. In bi po končani razpravi skušali pojasniti nekatere nejasnosti v proračunu, ki so.

In dovolite mi, da na koncu še sam postavim nekatera vprašanja v zvezi s tem. Gospa Tilka Klančar, načelnica Oddelka za zdravstvo in socialno varstvo. No, mimogrede, moj predlog, da se te, ti dve, ta oddelek – razdeli na dva dela. Že dolga leta poudarjam, pa še zdaj ni realiziran. No in v tem ustnem delu poročila urada- navedla nekaj, kar je v pisnem gradivu pa različno. In sicer gre za postavko 109010 – Dnevni center. In je napisano, da se ukinja. Po celi Sloveniji se to ustvarja, ta sistem varovanja odraslih v to – celo Ministrstvo za delo je v prejšnjem mandatu zelo veliko teh sredstev namenilo. In imajo poseben referat gor. Kako je zdaj, ne vem. Edino Ljubljana se upira izvedbi dnevnih centrov za starejše. Ne vem zakaj? Ali se bojite združevanja starejših, ki imajo vso pravico do svojega, tudi celo političnega stališča. Ali pa zato, ker je bil ustanovljen Zavod za oskrbo na domu, ki finančno vedno bolj bremeni uporabnike. Tudi sami smo sprejemali tukaj, kakšen je ta delež, ki ga morajo sami plačati. Ampak, poslušajte, na novo ste ustanovili postavko 109022. Novi paradoks. Gre za neko stanovanjsko skupino uporabnikov psihiatričnih storitev z vrednostjo 10 milijonov. Kje je tukaj prioriteta, če ne moremo podpreti obeh? Ker jaz mislim, da sta oba potrebna. Ampak, če pa enega ukineš, družga pa na novo ustanoviš, pa ne vem zakaj?

V okviru postavke Zdravstvo – 0760 – bi želel tudi pojasnilo, glede postavke 076001. Gre za financiranje društev, organizacij, javnih zavodov – za izvajanje preventivnih zdravstvenih programov. Gre namreč za z zakonom določene obveznosti. In v letu 2003, je oddelek izdelal Evalvacijo preventivnih zdravstvenih programov. In na tej osnovi so bile sklenjene tri letne

pogodbe, ki jih bodo financirali tudi v letu 2005. In samo manjši del teh sredstev bo namenjen za nove programe. Moram reči, da tak način je nepravilen in favorizira določene programe, za katere sploh ne vemo kateri so. In mestni svetniki bi morali dobiti ustrezno poročilo oddelka in o tem sklepati tudi na mestnem svetu.

In, dovolite mi, da na koncu podprem še vse predloge četrtnih svetov glede lastnih potreb in predlagam predlagatelju proračuna, da jih zelo resno – zelo resno prouči in vključi v predlog proračun. Kajti, nezadovoljstvo med občani in njihovimi predstavniki v četrtnih svetih, je zelo veliko. In mnogi se sprašujejo, ali so samo formalni statisti, ali pa so v pomoč mestni upravi in pri njenem delovanju.

In, ker stanujem v Polju, bi rad posebno izpostavil problem Zaloške ceste. Do Zaloga. Posebno še križišča z odcepom v Vevče in Kašelj. In pa potem ceste do Zaloga. Ki je smrtna cesta. Tam je že – vsako leto so ene tri smrtni primeri, ko ni nobenega pločnika, nič. In jih odnesejo. In zakaj ne bi se rešila tudi prometna situacija v Zalogu tako, da bi težki tovornjaki, preko novo zgrajene ceste, mimo čistilne naprave, imeli izvoz v Šentjakob. Ne pa preko Zadobrove in množica vozil namreč uničuje to ozko cesto, z izvozom v Sneberju.

Pa tudi preplastitev Zadobrovske ceste, ki je bila uničena s tovornjaki, ob gradnji obvoznice, bi bila umestna.

In, da se ponovim, podpiram vse predloge četrtnih skupnosti, ki so dali svoje pripombe. In podpiram tudi gradnjo podhoda pod železniško progo, v podaljšku Koblerjeve ulice, med Povšetovo in Gradom Kodeljevo. Gradnja tega podhoda je bila namreč planirana v času izgradnje novega naselja Nove Poljane.

In, dovolite mi, da še na koncu povem stališče Svetniške skupine Nove Slovenije, glede dodatnega gradiva. Glede tirne vzpenjače. Svetniki Nove Slovenije nismo nikakor proti vsebinski rešitvi in pa da se te stvari naredijo. Smo pa proti temu, da se ji da neko finančno prioriteto v letošnjem proračunu. V Ljubljani je toliko večjih problemov, enega sem povedal prej, ki bodo našim občanom veliko bolj po godu in veliko bolj bodo hvaležni. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko. Dr. Metka Tekavčič. Replika samo. Ne na repliko. Tri minute.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Se opravičujem, je takšen kup gradiva, da... se mi je tipka pokrila. Samo na ta del bi rada replicirala, doktor Vrbošek. Ko govorite, da se ukinjajo sredstva za Dnevni center. Lahko bi se spustila še v marsikateri del vaše razprave, ampak ne nameravam. Tukaj pa moram opozoriti, da morda namenoma stvari berete napačno.

Ne gre za to, da se ukinjajo sredstva, ampak se prenašajo na drugo postavko. Gre za investicijo, ki je bila zdaj pod to postavko navedena. Zdaj vam pa lepo piše, da gre na drugo postavko. Zato se samo postavka, kot ime postavke ukine. Ta sredstva so pa načrtovana v okviru druge postavke, ko gre... in je napisano katere, ko gre seveda za nepremičnine.

Tako, da to ne vem, ali ste res spregledali, ali pa ste tako zlonamerni. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Sama bom pa direktorja Policijske uprave, gospoda Branka Slaka vprašala, ali nam je dajal verodostojne podatke? Kot veste, je v tem mandatu vsako leto enkrat Poročilo o varnostnih razmerah v Mestni občini Ljubljana. In moram reči, da niti enkrat doslej nisem slišala, da so na Zaloški cesti vsako leto trije mrtvi.

Besedo za razpravo...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...za njim bo razpravljajal gospod Omerzu.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki, vsi prisotni. Vsi lepo pozdravljeni. V Slovenski ljudski stranki ocenjujemo, da se najpomembnejšega letnega dokumenta občine lotevamo prepozno. Dobrodošlo bi bilo, če bi se seznanili z osnutkom načrta delovanja občine, že koncem iztekajočega leta. Tako pa tri mesece občina funkcionira brez vsakega načrta. Se pravi, opravlja lahko samo tekoče posle. Ampak, zaskrbljujoče je to, ker se to lahko dogaja še nekaj mesecev. In zelo hitro bo polovica leta naokrog.

Verjetno je lanski neuspešni optimizem prihodkovne strani streznil pripravljavce proračuna in so nam postregli s krepko nižjimi številkami, s katerimi se bo pač potrebno sprijazniti. Si predstavljate, kakšen šok bi bil letos, če bi lani uspešno odprodali zemljišča in sredstva potrošili, kot je bilo načrtovano. Letos bi umirali od negativnih indeksov. Mislim, da se bomo morali sprijazniti z dejstvom, da je to pač realni proračun, za katerega ne bi smeli jadikovati, kako je hudo. Ni tako hudo imeti premalo sredstev za izvedbo dobrih programov, kot pa ne vedeti, kako dobro potrošiti to, kar imaš na voljo. Tu me pa zadeva pričinja skrbeti. Ali mestna uprava, oziroma koalicija, ki jo trenutno vodi, premore toliko idej in poguma, da že utečene postopke in situacije prevrednoti na novo? Predvsem imam v mislih možne reforme v tistem delu organizacije delovanja občine, zavodov in tako naprej, ki nam zasegajo čedalje večji del sredstev, zaradi zakonskih obveznosti.

Problem je v tem, da mestna občina zadev ne trasira več, ampak nas zadeve doletevajo. To si lahko ilustriramo samo iz tega, koliko tožb, zgubljenih tožb doleti mestni proračun. In to pač vpliva na tekočo porabo.

Je pa proračun edini dokument, ki ga svetniki dobimo, tako, da približno vemo, kaj se bo v mestu sploh počelo. Zato me še vedno zanima, kakšne načrte ima Mestna občina Ljubljana, z zemljišči, namenjenimi prodaji lani? Ali so ostala pozabljena? Kot ne vemo še za marsikatero premoženje. Ali obstajajo neki programi, za ravnanje in delo? Ravno tako ne vidim v tem dokumentu, kdaj, oziroma s kakšno dinamiko, se bodo gradili posamezni cestni odseki, ki so se v preteklih proračunih nahajali v načrtih. Sedaj pa jih ni več tudi v razvojnih programih. To bom še enkrat omenil tudi pri samem področju – Ceste.

Grem h konkretnim vprašanjem. Moja razprava bo mogoče bolj spraševala, nekaj pa tudi predlagala. Pri Športu – letos je zelo malo sredstev predvidenih za nogometni stadion, da zadosti standardom za mednarodne tekme. Ali bo pri tem ostalo? Ali se sploh ne bo gradil ljubljanski stadion? Ali vsaj, v stvari obnovil stari stadion, kot je bilo načrtovano v lanskem letu?

Komunala. Vsako leto ponovno opozarjam, da je potrebno nekaj storiti na področju pokopališč. Izven mestnega področja. Se pravi na ruralnem delu Mestne občine Ljubljana. Letos so mi pripravljavci gradiva uvrstili pokopališče Javor, kar me sicer veseli. Pogrešam pa še vedno, kaj mislijo z Jančami, Prežganjem. In mislim, da je tudi pokopališče v Sv. Pavlu, za katerega ni definirano, kako se bo urejalo. Mislim, da je tukaj potrebno predvsem nekaj volje v mestni upravi, da se problema začne lotevat tako, kot jaz opozarjam že leta in leta. Ob vsakokratnem proračunu. Sicer vedno dobim odgovor, da se z domačini ne da zmeniti. Ker je bil pač en problem na Črnučah. In gospod Klavs mi vedno prizadevno odgovori, da pripravlja

odlok za pokopališko dejavnost. Ampak to, mislim, da poslušam že pet let. Pa nič nimam proti temu, da ta odlok pripravlja. Ampak, mislim, da z nekaj volje znotraj mestne uprave se da tudi brez velikih denarnih sredstev pričeti postopke za postopen odkup zemljišč. Za prenos v javno dobro. V bistvu izmere dejanskih pokopališč. Kolikor so res velika. Mogoče že tudi stoletja, pa so še vedno na privatnih zemljiščih. To vem za Javor. To so pač dela, ki jih je potrebno opraviti. In to je občina dolžna storiti.

Potem so pokopališča, ki so v lasti jasno lokalnih cerkva. Mislim, da bi morala občina pristopiti k sklepanju pogodb za ta zemljišča, ki se pač uporabljajo za pokopališko dejavnost.

Nekaj pripomb imam tudi glede Javne razsvetljave. Mislim, da bo potrebno postopno paziti, da se z – to smo nekoč tukaj že govorili. Podprla me je še celo gospa iz Združene liste, da ne bomo svetlobo preveč razmetavali tam, kjer ni potrebno. Potrebno bi pa bilo boljše osvetlit staro mestno jedro. Ker, kolikor so me seznanili razni trgovci in lastniki gostinskih lokalov, se dogajajo tukaj na Gornjem trgu razni vlomi in kraje. Mogoče je ta – to staro mestno jedro, te uličice, so premalo osvetljene, da bi se ta kriminal preprečeval. Drugo je to, da bi bilo dobro, da bi imela mestna občina v tem centru tudi mestne stražnike. Ki bi pač to nekoliko bolje nadzirali.

Pred leti sem že dal pobudo, glede na to, da ima mestna občina dokaj dober, mislim močen aparat na vseh področjih. Da bi se dogovorili glede urbane opreme. Mislim, sicer, da se to že počne za mestno jedro. Koliko je uspešno, bi ta hip težko ocenjeval. Pred leti pa sem predlagal, da se tudi nekako določa urbana oprema. Se pravi ograje mostov, cest, tudi za izven mestni del. Namreč, ne morem pristajati, da je pločevinasta ograja, ki je nekak –neko cestno podjetje, ali kdor koli ograjuje – kjer koli, dobra čisto za vsa področja. Če govorim nekoliko tudi iz tega, ker sem predsednik Odbora za gospodarske dejavnosti, turizem in kmetijstvo – ocenjujem, da bi morala mestna občina imeti pristop in za tista področja, ki je – ki so turistično nekako v razvoju in jih vidimo v bodočnosti, kot vsaj delno turistične kraje. Da tudi to urbano arhitekturo prilagodimo tej bodočnosti. Za primer naj navedem, da sem se vozil po Kočevskem, pa so se mi zelo dopadle lesene ograje na mostovih. Seveda z modernimi prijemi. Tudi montirane na mostove. Ki so pač bile narejene iz materiala, ki v tistem okolju obstaja. To je les. Isto to je vidno tudi delno že v – na naši Gorenjski. Okrog Kranjske gore. Mislim, da je bistveno bolj prijetno za nekoga, ki pride tja na oddih, da vidi nekaj iz naravnega materiala. Če je to v tistem območju domače.

Pripombe glede cest. Že kar veliko let sem tukaj mestni svetnik, kot mnogi, ki tukaj sedite. Vsako leto v proračunih beremo določene projekte. Ti se več ali manj dostikrat ne zgodijo. Letos nekaterih projektov niti v tekstualnem delu ne zasledim več. Ne vem, kateri je tisti načrt, ki pa na zalogo le predvideva, da se bodo določeni projekti – cestni – začeli graditi. Namreč, tudi v prilogi, v tabeli na črto – razvojnih programih jih ni. Da bi jih videl za naslednjih pet let. Pač, da se čez tri leta pojavijo predvidena finančna sredstva za nek projekt. To je Trtnikova na Vevčah. Je bila dvakrat, če se ne motim, že pred leti v proračunu. Tudi na mojo zahtevo. Mislim, ko sem ponavljal, da je to potrebno narediti. Potem je bilo to z obrazložitvijo, da se jo preloži zaradi gradnje kanalizacije. Tukaj nimamo holdniških načrtov, da bi videli, ali se kanalizacija po Trtnikovi gradi, ali ne. Ali se bo gradila. Potem smo pred leti imeli projekt Grablovičeve. Se pravi, da se razbremeni Zaloška, mimo Kliničnega centra. Tudi to je nekako zmanjkalo iz proračunskih in razvojnih načrtov. Zasledil sem samo neko nujno sanacijo mostu čez Ljubljano. Na cesti Grablovičeva. Pred leti smo imeli pa kar že nekako velikopotezne načrte, kako se bo celo železnica premaknila. Podrla naj bi se Pletenina. In Grablovičeva naj bi prevzela velik tok prometa, ki je na Zaloški iz leta v leto večji. Namreč, jaz sem ravno tako, kot doktor Vrbošek. Iz tistega konca prihajam, po Zaloški. In že leta in leta opozarjamo, da je Zaloška ozko grlo. Ravno tako že deset let obstaja problem Zaloške do Zaloga. Pred leti se je že govorilo, da se bo gradil – če spustim program MOL:DARS – ta otok za umirjanje prometa pri Vevškem zdravstvenem domu. Tokrat v

proračunu ni nič od tega. Spomnim se še zahtev krajanov Kašlja in Zaloga iz leta 91 in 92. Ko se je takrat sprejemal prostorsko ureditveni pogoj za gradnjo Petrola. Je bil ključni pogoj takratne krajevnne skupnosti – je bil pločnik ob Zaloški. Prej je doktor Vrbošek rekel – smrtna cesta. Jaz nimam podatkov, koliko je bilo mrtvih. Mislim pa, da so bili pred leti kar hude, tudi smrtne nesreče. Lahko je tega več, kot deset let. To se pa spominjam. No, ali pa je vsako leto kaj. No, ampak ta cesta je problem. In temu je treba pač reči, da je problem. Ne pa reči, da ni problem, ne? Zdaj vidim, da se tudi gradijo tam novi stanovanjski bloki. Se pravi ta problem bo naraščal. Ker vsako leto videvam, mislim, vedno videvam, da ljudje hodijo po železniških tirih. To – železniški tiri služijo namesto pločnikov. Če kdo stopi na cesto je res v smrtni nevarnosti. Tudi kolesarji so v smrtni nevarnosti.

Naslednja zadeva je cesta Sostro – Kašelj. To je iz vasi Sostro, proti kašeljškemu mostu. Ki je bil, mislim, da leta 91 narejen. Verjetno ga poznate. Tam je še bivši sekretar mestni dal postaviti križ, ki je bil čez nekaj dni požagan. Nato je bil zopet popravljen. In, zdaj že stoji pač tistih petnajst let. Ta most je ustrezen za težji promet. Cesta naprej je pa še v makadamu. Ob Ljubljani. In je tudi zelo slabo vzdrževana. V proračunu sem zasledil, da jo mislijo samo rekonstruirati. Z 18 milijoni. To je samo neka preplastitev. Za kar pa mislim, da ne bo za dolgo, da bi bilo le potrebno, zaradi tega, ker je to poplavno območje Ljubljane – pristopit nekoliko z dobrimi projekti, da ne bo ta cesta v nekaj, v par zimah ponovno razpadla.

Spomnil bi tudi, da še ni zgrajena cesta Volavljje – Tuji grm. Se pravi – Veliko Trebeljevo – Tuji grm. Kjer vozi lokalni avtobus. Zdaj je to avtobus ljubljanskega mestnega potniškega prometa. Ki vozi otroke v šolo. In tudi ostale potnike. Del iz Volavlj, do Tujega grma je še v makadamu. In se že kar nekaj let odmika dokončanje te ceste. Mislim pa, da bi bilo to zelo potrebno, da se uvrsti. Ker ta cesta je tudi navezovalna za še nekaj vasi. Ravno brdo, ki imajo tudi še makadamske ceste. In bi jim privoščil, tem prebivalcem, da se vsaj po glavni cesti peljejo po asfaltu. Ne pa da je – preidejo iz makadama na makadam.

Pri cestah, v dokumentu, sem zasledil, da se pač načrtuje odkupe za ceste. To mi je nekoliko nejasno. Pričakoval bi, da vse odkupe za javno dobro, tudi za gradnjo cest, se vrši iz sredstev, ali na Oddelku za urejanje zemljišč. Kjer bi tudi imeli nadzor nad lastnino javnega dobra. In mestno lastnino.

Pri cestah, sem že prej Grablovičevo omenil. Ne vem, ali sem spregledal, nikjer nisem zasledil letos investicije v ta notranji cestni obroč. Ali se bo nadaljevala gradnja Roške in Njegosove, proti nadvozu. Mislim, temu železniškemu nadvozu, od Kliničnega centra naprej. Pri projektu MOL:DARS, je pri cestnem delu proračuna predvideno samo 10 milijonov. V drugem delu, če se navežem na del urejanja zemljišč, pa omenja dokument, da se ta pogodba iz leta 96 podpisana... Ali je bilo to v pismu, ki ga je gospa županja prebrala – izteka? Iz tega sedaj ne vem, kaj bo zaključek izteka te pogodbe? Ali nedokončani cestni projekti? Ali bo MOL samo pač plačala vse sodne izvršbe iz te pogodbe. Ostali bomo pa brez realiziranih, težko pričakovanih cestnih vpadnic, kot je Zaloška, Štajerska. Da ne govorim celo o Peruzzijski, ki je bila predvidena samo za preplastitev. Na sploh pa Litijska, za katero se še pred leti spomnim, da je bila v enem tistem dogovoru, znotraj mestne uprave celo predvidena, da se – po domače povedano – skensla s programa. Vsaj tisti del, ki je izven avtocestnega obroča. Na srečo se potem, v nadaljnjih postopkih ni takoj zgodilo. Tako, da so urbanisti pristopili tudi k pripravi lokacijske dokumentacije. Nič pa zdaj v dokumentu ni več direktno omenjenih teh projektov, tako, kot so bili lansko leto in predlansko leto. Tukaj bi terjali odgovore in pa v proračunu nekoliko bolj natančne obrazložitve, glede posameznih projektov. Nekoliko se bom vrnil na sam uvodni del proračuna, če mi je dovoljeno. Zelo pogrešam v proračunu, v razdelitvi postavk – poimensko. Mislim, da je to v tekstu premalo. Ker tekst ne omenja čisto vseh projektov, ki jih proračun predvideva za določeno leto. Mislim, da je bilo celo že lansko leto omenjeno in tudi s strani nadzornega odbora, da bi se proračun oblikoval nekoliko drugače. Mislim, da bi bilo najboljše, da bi po postavkah poimensko vsak projekt, do

podrobnosti v postavkah se omenjal. Potem bi bil to zame proračun, na katerega se lahko v sak laik, nepoznavalec – dotakne, in reče – kje je to? Ali se bo to zgradilo, ali se ne bo zgradilo? Mislim, da je prejle doktor Vrbošek omenjal, da se po odborih premalo dela. Res je, tukaj na plenarnem zasedanju, je ta dokument zelo težko komentirati. Ker se lahko zelo hitro zmotiš. Ker ne več točno, kaj je ozadje. Na – na odborih pa uprava lahko bolj podrobno pojasni, česar tukaj ne stori.

Grem na promet. Pred leti sem že predlagal, da se, da MOL poskrbi za avtobusna postajališča na progi Tuji grm – Ljubljana. To je tisti del, ki gre čez bivšo krajevno skupnost, bivšo krajevno skupnost Besnica. Pa čez Sostro. Namreč, proga, ki ima, ki pelje na Lipoglav, je opremljena s temi postajališči. Proga, ki pa pelje na Tuji grm, ima pa samo nekaj postajališč, ki so sicer zdaj že zelo v ubogem – nekako stara. In so potrebna obnove. Nekaj avtobusnih postaj pa postajališč sploh nima. In otroci v vremenskih razmerah pač so prepuščeni dežju, vetru, ko čakajo avtobus. Potrebno bi bilo pač ta postajališča tipizirati s temi kraji. Če se taka naredi, kot že obstajajo, v redu. Če se pa najde boljšo rešitev, pa tudi v redu. Ampak, ne more biti pa, verjetno ne morejo biti taka, kot so v mestu. Ta nova v mestu, ki pač tudi niso deležna kakšnih velikih pohval.

Na področju lokalne samouprave bi samo spomnil na to, da smo pred leti že govorili, vsako leto govorimo, da bi tem četrtnim skupnostim povečali pristojnosti. Da bi jih prebivalci prepoznali, kot koristne. Kot tisti del lokalne samouprave, nižji nivo, kjer lahko oni lažje sodelujejo. Mišljeno je bilo, da se prenese določene pristojnosti na četrtne skupnosti. Pred leti smo rekli, da se tudi nekaj programov vidi po četrtnih skupnostih. Kar se tiče tiste drobne – komunalnega vzdrževanja, ki je tokrat še neurejeno, bi lahko te četrtne skupnosti mogoče bolje poskrbele. To se pravi, nekaj sredstev bi morali nameniti tudi za te namene, da one same razpolagajo z urejanjem. Mislim, daje to nezaupanje do nižjega nivoja preveliko. Tako, kot nam ni všeč, če je država mačehovska do občine. Konkretno do Mestne občine Ljubljana. In, če so poslanci nezaupljivi, da se bomo svetniki znali odločati. Ravno tako veje iz strani mesta neko nezaupanje do četrtnih svetov in četrtnih svetnikov.

Pri Kmetijstvu, podjetništvu in turizmu, se ne bom ustavil. To sem obravnaval na odboru, ki ga vodim.

Gospodarjenje z nepremičninami. Tukaj nisem mislil veliko razpravljati. Ampak, opozorjen sem bil s strani meščanov, da je MOL pred leti odkupila, ali ne vem – zgradila, ali obnovila stanovanjsko hišo, mislim, da na Gornjem trgu. Kjer so luksuzna stanovanja. Pa me zanima, ali se ta stanovanja že trži, oddaja, ali prinašajo nazaj denar? Ali se jih sploh kaj rabi? Ali sploh kaj je z njimi?

Iz dvorane: Stari trg... /// nerazumljivo...///

Ali je to Stari trg. Ne vem.

Urejanja zemljišč. Tukaj sem preletel te postavke. Se mi še posebno pomembno zdi, kakšen program izrabe ima mestna uprava. Kako se bo uporabljalo objekt na Roški? Ki je bil pač kupljen na leasing. To pomeni, da bi, namreč, kar greš v nakup z leasingom, vedno veš, da boš za njim imel neko gospodarsko dejavnost, ki ti bo ta vsakoletni vložek sama odplačevala. Glede – ko sem pregledal dokument, razen tega, da se pač tista letna anuiteta, leasinska plača, nisem videl nek program, kaj se bo tam dogajalo. Verjetno je možno ta objekt dati v kakšno funkcijo, da bi se pobiralo kakšne najemnine. Ali pa, da se vsaj predvideva, ali se to proda. Pred letom smo veliko govorili. Prodati ne moremo, ker še nismo lastniki, ampak veliko se je govorilo, dajmo to odstopiti državi za akademije. To mislim, da je gospod Jazbinšek predlagal, da bojo pač drugi plačevali ta leasing. In bi se pač mesto s tem razbremenilo. Če pa

ima mesto tukaj nek program. Upam, da je bivša županja videla tukaj nek program. In, da ga mestna uprava od takrat do danes ni mogla kar tako pozabiti, bi pričakoval, da smo mestni svetniki s tem obveščeni, da – kakšen program se bo tam peljal. Namreč, to je naložba, celo dobra, če je od zadaj še boljši program, ki več denarja prinaša. Jaz se tukaj ne spuščam v to, ali je bilo, ali je bila takrat mestna občina zapeljana v kakšen – v ta finančni leasing. Da se je nekdo okoristil. Možno je to. Možno je kaj drugega. Ampak, ta hip me zanima, kakšen program ima Ljubljana s tem področjem.

V dokumentu sem leasing zasledil tudi pri Mestnem trgu 15. Ampak, ne vem točno, ali je to objekt, kjer je naša uprava nastanjena? Ali je to kaj drugega. Če je to zasedeno, hiša z našo upravo, ker pa drugega ni imela, je pač to v redu. Če je pa to spet en tak leasing, ki nam nič ne prinaša. Bi se pa tudi vprašal, kaj je s tem – projektom mislimo v bodoče delati? Zdi se mi, da je Oddelek za lokalno samoupravo, ampak nisem prepričan.

V tem področju sem tudi videl postavko – Plačilo rušenja Bolnice Trnovo. Pri teh zadevah sem nekoliko previden. Podjetniki znajo izrabiti, se znajo obrniti, znajo zlobirati. Da nekaj občina naredi. Zemljišče očisti. Mogoče že po tistem, ko je bilo prodano. Pa gre to že na račun občine. Pa je ta isti podjetnik, ki bo investitor tukaj, v boljšem položaju. Zato me tukaj zanima, ali se to zemljišče misli prodati? Če se očiščeno bo odprodalo bolje? Ali gre za mestno stanovanjsko gradnjo? Če gre za stanovanjsko gradnjo? Ampak, tega zemljišča nisem v mestnem stanovanjskem programu zasledil, da se bo tukaj gradilo. Lahko sem pa narobe bral. Tukaj bi rad videl, tega v programu ni, kako se bo to zemljišče, ko bo že očiščeno? Z njim ravnalo. Vedno je to, ne? Če kaj storiš, bi jaz rad vedel, zakaj to storiš? Če bi rad videl, da se je to zemljišče, zaradi tega, če bomo vložili v čiščenje in v podrtje tega objekta – toliko denarja - toliko prodali – sem jaz vedno za stvar. Če bo pa to ostalo samo podrto zemljišče, očiščeno. Dolga leta. Čez nekaj let bo to nekdo kupil dosti poceni. Kjer ne bo vkalkulirana ta – to podiranje. Pa je zopet MOL na zgubi, kakor se je to zgodilo pri Energoplanu. Mislim, da je Energoplan. Tam za Masarykovo.

Panoramsko dvigalo. Tukaj bom mogoče za nekatere svetnike – nekoliko drugače. Malo presenečenja. Jaz nikoli nisem bil proti temu dvigalu. In zagovarjam, da mestna občina do dvigala pride. In, da dobimo dvigalo na grad. Ker, z vidika turizma, se mi zdi to smotrna naložba. Prosim? ... A, saj lahko govorim, ne? Se mi zdi, da bi bilo mogoče škoda, če bi letos ta projekt ustavili. Pametno bi pa bilo, za samo investicijo, v mašinerijo, v to, kar se privijači, namontira – se pravi, ker bo to gospodarska naložba, ki naj bi prinašala dohodek – tukaj bi pa jaz razmislil, če se bi pristopilo leasinsko. Če je izračun tak, da bo to panoramsko dvigalo prinašalo dober dohodek, zakaj bi ta dohodek ponujali drugemu? Če – mislim, izven – izven organizacij, ki so znotraj mesta. Ampak, tukaj se pa da izračun narediti, ali je možno na podlagi leasinga ta projekt sfinancirati in da se tudi izplača. Mislim, da je ta izračun možen. To znajo vsi projektantje in bančniki. Da ni ne vem kakšna znanost. Tako, da jaz pravim, da se tukaj pač odločimo za to, da to ostane v proračunu. Saj tisto nujno, kar je potrebno, samo osnovo – potem bi se pa pristopilo leasinsko, za samo investicijo. In to čim preje, da bo mesto vsaj nekaj dobilo, s čemer bi lahko rekli – imamo nekaj novega.

Pri gradnji Čistilne naprave v Zalogu večkrat slišim, da se projekt nikakor ne more premakniti, ker je od zadaj denacionalizacija in ne moremo dobiti uporabnega dovoljenja. Se pravi, gradilo se je že nekoliko v prekršku. Ampak, ne vem, če se splača vedno vztrajati pri nakupu nekega zemljišča, da se odkupi za najcenejšo možno vsoto kmetijsko zemljišče, če tisti prodajalec točno vidi, da to ne bo – ni kmetijsko zemljišče. Ker se nekaj že gradi. Zakaj se ne bi tukaj doseglo nek – neko sporazumno rešitev glede cene zemljišča. Ker se bojim, da je trmasto, trmasto več letno vztrajanje na neki nizki ceni, iz principa, ker se ne privošči, da bi en denacionaliziranec dobil za neko zemljišče neko pošteno ceno, mogoče za mesto dražje. Če toliko let ta čistilna naprava ne more obratovati in funkcionirati. Še nekaj let naj se zgodi, da ne bo funkcionirala, pa bo zopet zastarela.

To bi bilo za enkrat vse, kar je mojih vprašanj. In pripomb. Če pa bo nanese, se bom pa še v kakšni repliki tudi oglasil in pokomentiral. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej na vašo razpravo replika gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vsebinsko bogat nabor s strani gospoda Žagarja, vendar obžalujem, da sprašuje, ne? Repliciram, on bi moral obsojati. In bom povedal, kje mora obsojati. Stadion. To, kar imamo v proračunu je preveč za plače d.o.o.-ja. Pa premalo za plače d.o.o.-ja plus natečaj. Nič financ ni v petih letih, kar je nasprotno sklepu, ki smo ga mi tu sprejemali. Oziroma tistemu, kar je bila podlaga našemu sklepu, da gremo za Bežigrad. Podlaga našemu sklepu je bila, da imamo tam soinvestitorja SCT in OKS. Da bomo mi tam investitor. In, da bo država dala denarje. To je bilo tisto pismo, dogovor, ki je bil tu podpisan, s strani dveh akterjev. Tu not piše – v petletki, bo gradnja iz tujega denarja. Ne? Mi nismo sklepali, da ne bomo nič investirali v petih letih, ko smo odločali o stadionu. Nekdo je šel mimo sklepa mestnega sveta.

Most na Grablovičevi je praktično identičen mostu na Njogoševi. Če bi bil most na Njogoševi seveda delan tako, kot se spodobi. Mi smo imeli tukaj lokacijski načrt. Ki je bil fizično neuresničljiv. In zdaj vidim, da je finančno neuresničljiv. Ampak, takrat smo volontaristično dvigali roke, vključno z masakrom tam, pri tovarni Zmaj. Vsi veseli smo dvignili roke, zdaj pa tega ne moremo niti v petletko notri dati – niti enega segmenta. Rabimo pa most, pa od zadaj za Šempetrsko cerkvijo seveda neki do Njogoševe in bi bil sklenjen obroč, v normalnem smislu in v normalni konfiguraciji – kakor so ostale ceste obroča. To se pravi, nekdo ne odločil o nemogočem in potem tega ni speljal niti v petletki.

Grad. Jaz se strinjam. 3 Evra v 12 letih investicija povrnjena. Ne, naši investitorji si izmišljujejo neke koncesije, neke garaže. Garaže pod Vodnikovim trgom in tako dalje in tako naprej. To berem v časopisih. Ta vzpenjača je popolnoma jasna za koga je. Za 80% ne-Ljubljance. Če že je. 70% tujcev. 5% Slovencev. Ta vzpenjača bi lahko bila karta. Karta je danes 1700. Karta. To se pravi, da bi lahko več bila, kot 3 Evre. Bi bila preorientirana. In pokrila bi se - karte, ki jih imamo gor na gradu. Tam je – sto enajst tisoč tristo štirideset plačnikov kart – bilo lansko leto. Pa 450 000 obiskovalcev. Tisti, ki pridejo peš, imajo zastoj. Tisti, ki pridejo z vlečnico in stari ljudje, plačajo samostojno karto. Potem imamo, seveda, to amortizirano še daleč prej. Ne. Mi tega ne znamo pač početi. 90 000 organiziranih obiskov je v... v mestu in...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

In seveda ne moremo iti gor. Glavno je nekaj. Gor morajo biti zgrajene vsebine. Potem, seveda, lahko mi delamo vlečnico. Denar na zadnje je bil leta 97 – približno 500 milijonov. Zdaj imamo **250 let /// milijonov ?...///** v petletki in – to pomeni 50 milijonov na leto. Za grad. Kar pomeni, da smo prišli na nivo iz leta 93. Še leta 2003 smo imeli toliko...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se je iztekel...

G. MIHA JAZBINŠEK

Kolikor bomo imeli v petletki.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, čas se vam je iztekel. Replika na repliko, gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Jazbinšek. Gospod Jazbinšek zna zelo poglobljeno razmišljati. In okrog tele vzpenjače razmišlja popolnoma pravilno. Jaz bi ga samo toliko dopolnil, da če se bomo oklevali, ne? Ali bojo vsebine gor, ali ne? Ne? Ko pa pripravljajo vsebine, pa pravijo – ja, saj se ne splača, saj ne bo noben gor prišel, ker ni vzpenjače. Tako. Je tako? Ali je bila kura prej, ali jajce, ne? Mislim, da je nekje treba začeti. Takoj naslednja faza mora biti povečanje vsebin na gradu. Dokler pa ne bo vzpenjače gor, pa verjetno kakšni gostinski lokali tudi ne bojo tako uspešni. Ali pa še kaj družga. No. Malo manj. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika, na minulo razpravo, gospod Kuščer. Tri minute.

G. SAMO KUŠČER

Ja, jaz se bojim, da je gospod Žagar mejčkn naiven, kar se tiče vzpenjače. Če kar tako verjame v ta projekt, ki je šel skozi neskončno faz, spremenjenih pogojev. In razlag. Zdaj, če je on videl kakšno zelo utemeljeno ekonomsko računico, kako se ta, kako se bo ta projekt izplačal, bi ga prosil, da mi to pokaže. Bi pa hkrati še vprašal gospoda Jazbinška, seveda, naj mi to potem pove – privatno, če želi. Kje mu to? Od kje mu to 3 tolarji – Evri – na vozovnico. Kajti, še pred nedavnim smo slišali gospoda podžupana – z 1 Evrom. Z 1 Evrom se seveda vzpenjača izplača približno v 80 letih. Pa mislim, da tudi s 3 Evri se ne izplača tako hitro, kot gospod Jazbinšek meni. Kajti stroški rastejo, bolj ali manj eksponentno. Vseh stroškov še po mojem videli niste. Stroški obratovanja se prikrivajo. Stroški investicije se prikrivajo. Prosim, gospod Žagar, saj boste dali repliko... Prosim, povejte mi, kje ste to videli, ta ekonomski izračun, da se to res izplača?

GA. DANICA SIMŠIČ

Najprej replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Pri tem računu sva si blizu. Ampak, 3 Evri pomenijo seveda dost kmalu. Dost kmalu. In 3 Evri, v primerjavi, seveda moja diskusija je bila v temu – v primerjavi s karto, ki je danes trikrat večja, ne? Pomenijo eno zelo poceni karto. In Ljubljanskemu gradu bi se ta investicija izplačala. Če bi bila na njega vezana. Ampak, moja debata je vendarle tale. Vedno se zavzemam za to, da ima smisel zadeva, če je gor vzpostavljen – prvič, kulturni del programa in drugič gostinski del programa. In, seveda prioriteta tu notri, je tako zvana Hribarjeva

dvorana, ki je največji volumen. Ki lahko kot koklja za sabo potegne druge manjše programe. Je pa malo treba, da se finalizira. In, seveda osnovna gostinska ponudba, ki ima potem seveda razne druge mini ponudbe, gostinske. Mora biti začeta na gradu. To je začetek vsega. S tem, seveda se bo potem tudi dosti lažje stvar izplačala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Lažje stvar izplačala. In, neodgovorno je. Neodgovorno je delati gor vzpenjačo, ne? Biti pa finančno na petkrat manjšem nivoju, kot smo ga realizirali na gradu leta 2003, ne? V celi petletki. To je popolnoma neodgovorna številka. Še posebej v – oprostite, v dialektični soodvisnosti z vzpenjačo, ne? Ker so tukaj moji prijatelji dialektiki....

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... pozabili, da dialektika velja tudi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... tudi v investicijah. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel. Replika na repliko, gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Hvala lepa. V načelu, gospod Kuščer se z vzpenjačo ne bi strinjal, tudi, če bi zlata jajca nosila. To vem. Toda, kar se pa... Verjetno ne bi prišla do konca. Ker on bi šel z biciklom, ali pa peš. Vedno, ne? Mislim, da jaz nisem rekel, da jaz razpolagam s temi zadevami – z nekimi izračuni. Ampak, te izračune je potrebno narediti. In mislim, da se jih da narediti. Če bi to se ne izplačalo. Ne bi bilo nobenega mesta za vzpenjačo. Pa je kar nekaj mest v naši okolici, ki jih imajo. Ne vem, kako so, na podlagi česa so se oni odločali. Se...

... iz dvorane - nerazumljivo....

Ja, saj, pa danes verjetno nihče ne bo šel s helikopterjem gor na grad, ko smo bolj moderni. Ne moreš iti ne po računalniškem kablu gor. Če pa vsebino iz gradu pripelješ na Internet, tudi – je tudi to - to. Mislim, da je treba še vedno fizično gor priti. Kaj pa bi bilo cenejše? Poleg peš, pa z biciklom? Pa z avtom, ta hip? Kaj je še možno? Dvigalo, skozi sredino hriba? Možno, ne vem. Avtobus. Jaz sem gledal tiste traktorje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. JANEZ ŽAGAR

... ki to vlačijo. Tisti traktorji niso za na vrh griča. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Samo, morda, gospod Žagar, saj bo potem načelnica dala pojasnilo okoli Bolnišnice Trnovo in rušenja. Vi ste žen dolgo časa mestni svetnik in sledili ste tudi zanesljivo vsem razpravam. Tako, da veste, da je bilo to zemljišče kupljeno od Ministrstva za zdravje, pod pogojem, da se tam gradi dom za starejše občane. In točno to se bo tam dogajalo. Zgradil se bo dom za starejše občane, vključno, predvidevam, s prvimi varovanimi stanovanji v Ljubljani, ki jih do zdaj še nimamo. Druga pojasnila bo dala pa potem v nadaljevanju, verjamem, načelnica.

Besedo za razpravo ima zdaj gospod Branko Omerzu. Za njim bo razpravljal gospod Samo Kuščer. Izvolite.

G. BRANKO OMERZU

Ja. Hvala gospa županja. Kologice in kolegi. Jaz sem dolžen na začetku najprej opravičilo vodji Svetniške skupine LDS, kolegu Janiju Möderndorferju. Zato, ker bom mogoče, po njegovi oceni tudi jaz malo več časa porabil nagovoru županje ob osnutku proračuna. Ali pa samo o proračunu, ne? Mogoče tudi zaradi tega, ker spoštujem javno besedo. Zlasti še, če je izrečena iz najvišjega nivoja Mestne občine Ljubljana. Tako, da naj to opravičilo razume, da se naj ne trudi z eventualnim opozorilom, ali pa cenzuriranjem moje razprave.

Glejte, obravnave proračuna za leto 2005, se lotevamo marca leta 2005. Ne vem, ali je to posledica nedela mestne uprave? V to dvomim. Lahko je to posledica prevelike obremenitve mestne uprave? Tudi v to dvomim. Lahko je pa to posledica političnih interesov, da se po liniji najmanjšega npora, ali pa odpora – lahko bi rekel – tudi dvanajstin, odgovorni izognejo ponuditi prioritete tega mesta, ker preprosto ne vedo, kaj bi s tem mestom počeli. V to pa ne dvomim.

Res je, da smo bili v Ljubljani, v nekem obdobju, tudi več let – brez proračuna. Pa Ljubljana zaradi tega ni umrla. Res je pa tudi, da so bila obdobja, ko smo proračun sprejemali za naslednje leto že konec leta. In, jaz vendarle mislim, da se bi to moralo zgoditi tudi leta 2005, za leto 2006. Ker za leto 2005, smo to že zamudili.

Še nekaj okoli tega mojega mnenja, da bi mogli ta proračun obravnavati in še tudi sprejeti v letu 2004. Mislim, da bi mogli proračun za tekoče leto letošnje sprejemati hkrati z obravnavo, oziroma s sprejemanjem Zaključnega računa za leto 2003. Pa tudi ob obravnavi Revizijskega poročila Računskega sodišča, kot tudi Odzivnega poročila, ki smo ga dobili danes ob vходу v tole dvorano. Z vsem skupaj...

... iz dvorane: vodje....

A samo vodje? No, jaz bi predlagal, da se vsem svetnicam in svetnikom to poročilo razdeli. Z vsem skupaj torej močno zamujamo. In tako nam z izgovorom, da se nam mudi s proračunom, kar je tudi res – njegova obravnava prileti z redne, na izredno sejo. Obravnava Zaključnega računa za leto 2003 in poročilo in vse, kar zraven spada – pa se temu izmuzne in ostane na dnevnem redu redne seje. Ki se bo nadaljevala – jaz predvidevam, da ne danes – ampak, pač – se bo nadaljevala, ko se bo.

Gospa županja – pregled prioriteten nalog. Pričakoval sem, da bomo svetnice in svetniki, poleg vsega gradiva, dobili tudi kratek in jasen seznam naših prioriteten nalog v letu 2005, z obrazložitvijo, zakaj se je županstvo odločilo zanje. Pa tega nismo dobili ne z gradivi, ne v vašem zagovoru. Spomnim se, vsaj po moji oceni edinega – pravim, po moji oceni – ustvarjalnega srečanja vodij svetniških skupin in samostojnih svetnikov, z vami, ko smo se začeli, ob pripravi za razpravo o Rebalansu Proračuna 2004, preverili tudi v proračunu, za leto 2005. In zanimivo. Ravno se je razprava razživela, ko ste jo pač, kot ste rekli – zaradi drugih obveznosti zapustili. Škoda. To je bilo v lanskem letu. In mislim, da so vsi prisotni vodje, oziroma samostojni svetniki, predstavniki list, zelo konstruktivno razpravljali, vsaj v tistem delu, kolikor je bila ta razprava sploh mogoča.

Pogosto se sklicujete, gospa županja na problematične odločitve v prejšnjih mandatih. Sklicevanje na problematične odločitve v prejšnjih mandatih, po več, kot dve-letnem nošenju županske verige in ob koaliciji istih strank, ne bo ne popravilo stanja in ne nadomestilo pomanjkanja idej in odsotnosti in smelosti sedanjega vodstva mesta, za razvojno naravnane poteze. To je popolnoma enako tudi na sklicevanje, na odločitve države. Strinjam se z ugotovitvijo, da se z nivoja države, na občine prenašajo dodatne naloge. Brez zagotovitve ustreznih sredstev za izvajanje teh nalog. A to nas še ne opravičuje, da to pasivno opazujemo. Zato me zanima, koliko pobud za spremembo, oziroma dopolnitev zakonodaje, je iz Mestne občine Ljubljana romalo na odgovorne naslove? Saj smo vendarle prestolnica, mislim, da s 550 člansko visoko usposobljeno upravo. In to za zadnji dve leti.

Menim, da stokanje v zvezi s Čistilno napravo, Rakovo jelšo in tako dalje in tako dalje – te infrastrukture ne bo zgradilo. Ali ne bi bilo bolj smotrno pošlihtati Holding in komunalna javna podjetja? Ali ne bi bilo bolj smotrno pripraviti argumentirane predloge, za drugačne možnosti zadolževanja komunalnih javnih podjetij? Ali se sploh zavedamo sedanjega stanja?

....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...in možnosti, ki jih tekoči prilivi javnih podjetij ne zadovoljujejo. Njihova stalnost pa zadostuje za redno odplačevanje relativno poceni investicijskih kreditov.

V svojem uvodu ste, gospa županja, pravilno ugotovili, da je aktivna zemljiška politika, z uveljavljanjem predkupne pravice na strateških zemljiščih, ključna za vodenje razvojne politike mesta. Pričakoval sem, da bomo zvedeli, kaj je bilo na tem področju storjenega? In kaj bo storjeno letošnje leto? Pač nič od tega, pa nič od tega nisem izvedel. Vem samo to, da MOL še vedno nima popisa svojega premoženja. Da še vedno ne vemo, kje so zemljišča Mestne občine Ljubljana? Kdo vse ima zemljišča na območju Mestne občine Ljubljana? In zaskrbljujoče – kdo vse je zavezan k plačilu nadomestila za plačilo nadomestilo za stavbna zemljišča?

Če grem na sam proračun, bi lahko veliko govoril o vlogi, pomenu in možnostih četrtnih skupnosti. Premočno jih zanemarjamo. Veliko bi lahko govoril o organizaciji in racionalnem delu mestne uprave. Nekako je zamrlo. Nekje smo slišali, pred nekim časom, da bomo to dodatno racionalizirali. O socialni, športu, zdravstvu, pa tudi o pravobranilcu Mestne občine Ljubljana, ki se ga nekateri tako otepajo, pa nas vendarle ti postopki, tudi denacionalizacijski vlečejo v velike, velike pufe. Pa ne bom. In to iz preprostega razloga, zato, ker sem poslušal vas predgovor, se bom opredelil na kulturo.

Ko sem ta predgovor k osnutku proračuna poslušal, sem dobil v določenih poudarkih občutek, da poslušam aktivistični govor na kakšnem mitingu. Prepričan sem, da je to samo moj trapasti zaključek, ker jaz premalo poznam dogajanja v Mestni občini Ljubljana. Zato vas prosim, gospa županja, da mi strokovne službe Mestne občine Ljubljana dostavijo pregled tisočih in tisočih kulturnih prireditev, ki so v MOL, ki v MOL potekajo letno in, ki jih v dobršni meri tudi financiramo. In to za preteklo in letošnje leto.

In na koncu in ne nazadnje - ne glede na to, da sem vam zdi, da Mestna občina Ljubljana strašansko dobro skrbi za splošno izobraževalne knjižnice. Ker zanje namenja 46% vseh sredstev za kulturo. In, ki po vaših podatkih, zanimivo bi bilo izvedeti, kje ste jih dobili? V globalu za več, kot 20% presegajo prostorske normative, ter kljub temu, da vam zbiranje raznih podpisov očitno ni všeč – pa četudi je to zbiranje namenjeno podpori uresničitve vaših predlogov, ki so bili z rebalansom proračuna 2004 napisani in se ne pojavljajo niti v osnutku proračuna 2005 – vas naj že sedaj obvestim, da bo tokrat Svetniška skupina DeSuS in Mestna organizacija DeSuS Ljubljana – zbirala podpise. In to v skladu z 78. členom Statuta Mestne občine Ljubljana. Če znotraj Predloga Proračuna 2005, ne bo zagotovil, za celovito prostorsko rešitev in ustrezno opremljenost Knjižnice Otona Župančiča.

Vsled navedenega, svetnika DeSuS, Osnutka Proračuna za leto 2005 ne bova podprla in bova glasovala proti osnutku. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Najlepša hvala tudi vam. Besedo za razpravo ima gospod Kuščer. Za njim bo razpravljal gospod Dimitrij Kovačič, če bo v dvorani. Izvolite, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Eno dobro stvar lahko zagotovo rečem na Osnutek Proračuna za leto 2005. Namreč, ni prenapihnen. Proračun za leto 2004 je bil izrazito prenapihnen, kar se je tudi pokazalo pri rebalansu. Mene je, moram reči, strahovito motilo, kako so nekateri svetniki, še posebej, še v delanju rebalansa, poudarjali to velikost proračuna, kot neko posebno kvaliteto. Jaz tega nisem nikoli razumel, da bi samo kvaliteto, sam obseg proračuna, finančni obseg – ne programski obseg - finančni obseg proračuna, pomenil kakšno posebno kvaliteto, če se projekti, ki se izvajajo, delajo, ali negospodarno, ali so pa nepomembni s stališča kvalitete življenja in razvoja mesta.

In, kljub temu, tudi letos si županja ni mogla kaj, da ne bi spet omenila to kvantiteto. Namreč, rekla je, da to ni najvišji proračun, kar jih je do sedaj sprejemal mestni svet. A v primeru, da bo v celoti realiziran, bo to največji proračun Ljubljane do sedaj.

Ja, in? A veste? Dajte povedat, kaj boste dobrega naredili. Kaj bo koristno za mesto? Po čem se vas bodo meščani spominjali čez leta, ko vas ne bo več. V politiki, mislim. Kaj je tako pomembnega v tem proračunu, da si zasluži poudarek kvantitete. Ne se prosim obešati na kvantiteto.

Skratka, proračun, oziroma osnutek je v mejah, nekaj – finančnih mejah normale. To pa je nekako vse, kar jaz lahko pozitivnega rečem o njem. In se zelo podobno, kot moj sosed

tukajle sprašujem, kje so – kje so videti tiste prioritete? Kje je videti, kaj županja zastopa? V zapravljanju, v trošenju javnega denarja? Kaj je tisto, kar je najbolj pomembno? Sam sem postavil to vprašanje že večkrat. Tudi županji, tudi direktorici. Najbolj konkretno, najbolj konkreten odgovor, ki sem ga dobil, je bil jako ciničen. In sicer – prioritete so vidne iz vsakoletnega proračuna. Skratka, koalicija se v lovski koči dogovori, kaj so prioritete. In potem nam to napiše v proračun. Jaz, podobno, kot kolega Omerzu, tega ne vidim. Saj res, da nisem prebral vseh besed, vsake črke proračuna. Ampak, vidim pa ne. Kaj naj bi bila tista? Kaj naj bi bile tiste prioritete tega proračuna?

Po moji logiki meščana, bi morale med prioritete soditi vsaj – bi morale med prioritete soditi vsaj – osnovno delovanje mesta. Torej, skrb za komunalo. In vendar je komunala letos med porabniki, ki so potegnile kratko. Takole, če citiram iz osnutka – program komunale za leto 2005, je zaradi zmanjšanih proračunskih sredstev omejen le na izvajanje obveznih vzdrževalnih del, ki predstavljajo pogodbeno obveznost, na podlagi izvedenega javnega naročila. Zato recimo ni predvideno vzdrževanje na zelenicah in utrjenih površinah v stanovanjskih soseskah.

Podobno je s prometno infrastrukturo. Tukaj je proračun, po oceni Oddelka za javne gospodarske službe in promet premajhen za skoraj pol milijarde tolarjev. Zato ne bo nobenih mostov. Novih mostov, mislim. Ne bodo se popravljali stari mostovi. Recimo Karlovški, ki je recimo že zelo, zelo propadel. Ne bodo se postavljale fizične ovire v conah za pešce. Ne bo se širil sistem Park and ride.

V proračunu je zelo veliko odveč besed o tem, zakaj skrbimo. Kaj bi želeli storiti. In premalo konkretizacije tega. Zelo veliko je nekakšne poezije o tem, kako je treba urediti promet. Kako je pomemben javni potniški promet. Kako je pomemben peš promet. Celó se je nekomu zapisala res neverjetna, skoraj fantazijska misel – da si za peš promet želimo, da bi v mestu postal glavna oblika gibanja. Mislim, ta je še – ta je še meni hudo futuristična. Ko pa pride do realizacije. Ko je treba odvezat mošnjo, pa ostanemo pri prometni situaciji, ki je iz leta v leto slabša. Avtobusni promet pa je vsako leto manj zanimiv za potnike. To smo slišali zadnjič. Prav tako je – proračunska postavka – Okolje, osiromašena. Za zbiranje in ravnanje z odpadki je manj denarja. Za zbiranje za odpadno vodo, je manj denarja. In dobro vemo, da je okolje, skrb za okolje ena od glavnih svetovnih prioritet. In, če vprašamo Ljubljance, bomo prav tako zvedeli – okolje in promet. Skrb za okolje. Skrb za ureditev prometa. To so tiste stvari, ki skrbijo tudi naše občane.

In kje so torej tiste prioritete? Ki naj bi se videle iz tega proračuna. Kakor pač je bilo rečeno? Jaz vidim samo eno stvar. Eno postavko, ki res štrli nekako ven. Vse ostalo bi rekel, da je nekako preživetveno pač. Vzdržuje se tisto, kar je bilo rečeno prej – predstavlja pogodbeno obveznost, predstavlja neke zakonite obveznosti. Država je naložila toliko in toliko obveznosti. Vse drugo je bolj ali manj izpolnjevanje nekih obveznosti. Ena sama stvar samo meni bije v oči. Mogoče sem malo pristranski glede tega. Ampak, mislim, da ne pretirano, ker gre za kar visoko postavko. To je seveda vzpenjača.

Vzpenjača štrli ven. Tega se ne da zanikat. Pri proračunu, ki je res preživetven. Ki je bistveno skrčen pri komunali, pri prometu, pri okolju. In, kot smo slišali pri nekaterih prejšnjih razpravljalcih, še marsikje drugje, vzpenjača štrli ven. In vendar je to projekt, ki ga Ljubljana ne potrebuje. Meščani si ga ne želijo. In definitivno v teh časih, ko primanjkuje denarja, si ne moremo privoščiti. In, kot svetniki prosim – ne moremo si enostavno privoščiti, da to podpremo. Primanjkuje denarja za pomembne stvari.

Vzpenjača, ne vem, vedno bolj vidim vzpenjačo, kot neko gnilo jajce, ki je bilo podtaknjeno v zadnjih dneh županovanja prejšnje županje sedanji županji. In sedanja županja sedi zdaj na gnilem jajcu. Ne ve kaj bi z njim. V začetku leta 2000, oziroma konec leta 2002, v začetku leta 2003 – je ta projekt ustavila. In potem se je čudežno premislila. Argumenti, ki so bili podani za to, da se je premislila – mislim, da se je takrat zdravo odločila, da v ta projekt,

oziroma, da tega projekta ne nadaljuje. Argumenti, ki so bili dani takrat, zakaj je nadaljevala s projektom, so bili zelo nekonkretni. Oziroma nobenih res konkretnih argumentov ni bilo. Zdaj smo dobili, po tolikih močenjih in nejasnih razlagah v javnosti. Še manj jasnih razlagah v mestnem svetu – smo dobili na zadnji seji, oziroma na prejšnjem zasedanju te seje, smo dobili neko razlago, ki moram reči mene, niti najmanj ne prepriča. Oziroma me še bolj prepriča, da je cela stvar zelo, zelo zgrešena. In – in ne-javna. Da se skrivajo podatki in razlogi.

Samo nekaj manjših točk bom – bom navedel iz te razlage, ki smo jo zadnjič dobili. Eno je sklicevanje na Hribarja. To sem že večkrat zasledil tudi v javnosti. Je to županja že povedala, kot neko pomembno, nek pomemben argument za vzpenjačo. Da je to že Hribar načrtoval. Oziroma si je želel. In res – Hribar je bil odličen župan, ki je razumel potrebe mesta in jih je znal tudi konkretizirati. Zato je sklicevanje na Hribarja prvi hip – zgleda, kot smiselno. Človek se rad sklicuje na pomembne može iz preteklosti, ki so znali kaj narediti. Ampak, pogledajte, Hribar je to želel narediti zadnja leta prejšnjega, predprejšnjega stoletja. Se pravi, dobrih sto let pred današnjim dnem. In, če pogledate po Evropi, tako, kot je prej kolega Žagar omenil – vzpenjače, ki delujejo po Evropi. Pretežno so bile zgrajene pred stotimi leti. Jasno, investicija se je že zdavnaj obrnila. Sezidali so jih pa takrat, ko je bilo to pač smiselno. Ko so imeli odvečen denar.

Mimogrede bi odgovoril še Žagarju, ker prej nisem mogel. Na tisto zlato jajce. Jaz sem prej gnilo jajce omenil. Vi pa zlato jajce. Fino, da o jajcih govorimo. Prej smo o prašičkih, zdaj pa o jajcih. Zelo pravljичno. Mogoče, mogoče se celo strinjam z vami, da sem proti vzpenjači, če bi bila ekonomsko opravičena. In, če bi imeli ne vem koliko denarja – mogoče. Ampak, pogledjte – denarja nimamo. Dajte me še enkrat vprašat, kaj si mislim o tirni vzpenjači, ko bomo v proračunu rekli... Ali pa, ko bo županja šla – takrat bo mogoče župan – pred nas, pa bo rekel – toliko pa toliko rabimo za komunalo. Toliko rabimo za... ali se strinjamo? Ali je to dovolj? Pet milijard nam je pa ostalo? Kaj čmo s tem? Pa bomo rekli – vzpenjačo. Mogoče takrat za. Zdaj nam zmanjkuje denarja. Zmanjkuje nam denarja za komunalo, za okolje, za raziskave, za šole, za vrtce, za vse nam zmanjkuje denarja. Ali ne opazite tega? Nimamo denarja za vzpenjačo. Nimamo.

... iz dvorane - nerazumljivo...

Seveda ne. Pravno mnenje. Dobili smo ob tem, ob tej razlagi, dobili smo – tu je bil nek PIAR za vzpenjačo zadnjič je bil – če niste opazili. Pravno mnenje. Mogoče ste pogledali datum. Pravno mnenje je bilo narejeno 5. marca 2005. Pravno mnenje o tem, zakaj bi bilo zelo, zelo škodno razdret pogodbo z Garavento. Z izvajalcem, ki smo ga, s katerim je županja Vika Potočnik, dva dni preden je šla stran, kot županja, podpisala – zakaj bi bilo zelo škodno to pogodbo enostransko razdret. Smo dobili neko pravno mnenje 5. marca 2005. Pred dvema tednoma. Pred desetimi dnevi. Devetimi dnevi. Četrtega – pardon. Četrtega. Pred desetimi dnevi. Mislim, da je to sramotno. Če so se sklicevali, podžupan se je skliceval na pravno mnenje. Vsi so se nekaj sklicevali na pravna mnenja. Da je to škodno razdreti pogodbo. Zdaj smo dobili to, tik pred zdajci.

V tem dokumentu, v tem PIAR dokumentu za vzpenjačo, ste videli tudi plan aktivnosti za leto 2005. Bodite pozorni. Ni omenjen, z eno besedo ni omenjen koncesijonar v tem, v tem planu dejavnosti. In vendar je koncesijonar potreben. Tako je pa po Zakonu o žičnicah. Koncesijonar je potreben, preden se dobi gradbeno dovoljenje.

Zdaj pa, kako piše – kako so si to zamislili? Tega jaz ne razumem. Mogoče mi bo kdo znal razložiti. Mogoče kdo, gospod Miklavc, ki je capo od vzpenjače, ne? V bistvu ne vem, če

veste, gospod Miklavc je – tale je glavni za vzpenjačo. Ni mesto. Ni mestna uprava. Ni kdo v mestu. Ampak, je gospod Miklavc pooblaščen, kot predstavnik mesta. To je nek človek iz nekega zavoda, ki je pooblaščen, da vse dela v zvezi z vzpenjačo.

Takole je bilo na eni koordinaciji, kjer je – kjer je pač gospod Miklavc glavni. Formalno je glavni gospod Slak. Ampak Miklavc je pa tisti, ki vodi. MOL mora za vlogo za gradbeno dovoljenje priložiti tudi potrdilo o koncesiji. To je pač v Zakonu za žičnice. Najprimernejše bi bilo – to piše v sklepu te koordinacije . . . najprimernejše bi bilo, da dodeli koncesijo brez razpisa, sam sebi. MOL. Mislim - krasno. V oklepaju (28. člen ZŽNPO). In še en oklepaj: (Gospe Joci Bošnjak ... to pa jaz ne razumem – gospe Joci Bošnjak naj dodeli koncesijo brez razpisa). Sam sebi, gospe Joci Bošnjak.

Stvari so zlo, zlo – zlo meglene. Vam povem, te stvari so tako meglene, da to ni res. V skladu s 26. členom o koncesijskem aktu. Ker je potrebno pripraviti tudi koncesijo za upravljanje z vzpenjačo - oklepaj (MOL investitor lahko prenese koncesijo na družbo Festival, ali jo dodeli Festivalu, kot delu MOL-a).

No in zdaj, glede na to, da so se sklicevali na 28. člen Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb, sem si jaz to šel pogledat. Tle je tako. Tle sta dva odstavka tega zakona. Prvi odstavek piše: Koncesija za graditev žičniške naprave se podeli na podlagi javnega razpisa. Drugo – to je pa tisti drugi odstavek, s katerim so mislili pač gospod Miklavc and all skoz pridet – brez objave javnega razpisa se podeli koncesija za graditev žičniške naprave, ki je prometno povezana z že obstoječo žičniško napravo, ali napravami. Ali v primeru, da so uporabniki te žičniške naprave uporabljali smučišče, oziroma druge rekreacijske površine, oziroma objekte, ki jih je uredil koncesionar že obstoječih žičniških naprav. Ne vem, mogoče je pa povezano to s Krvavcem. Vse sorte smo že slišali. Slišali smo, da je to proga 35. javnega potniškega prometa. Zdaj slišimo, da bomo imeli smučišča. A veste? Od 1 Evra, do 3 Evrov – boste – vse je ekonomsko opravičeno. Res krasno.

Študija o ekonomski opravičenosti, ki je, ne? To je nekaj, kar sem jaz – mesece in mesece sem prosil za študijo o ekonomski opravičenosti. Zdaj sem jo dobil. Hvala lepa gospa županja. Ste mi jo poslali lastnoročno. Res krasna študija ekonomske opravičenosti. Iz leta 2003. Narejena je bila takrat, ko so parkirišča hotela protizakonito dobiti posojilo. Bančno posojilo. Takrat je bila narejena študija ekonomske opravičenosti. Na nerealnih postavkah. Na postavki tej, da bo 300 000 ljudi plačalo vožnjo z vzpenjačo. 300 000 ljudi, oziroma 350 v naslednjih letih. To je popolnoma nerealna predpostavka. To je edina študija ekonomske opravičenosti, ki sem jo jaz videl. Če je kdo videl kakšno drugo, ali pa če jo zna narediti, prosim naj mi pove.

Še eno vprašanje, pa ne vem, če je gospa Turšič tukaj, kje v bližini. Gospa Turšič je v javnosti povedala, kot načelnica . Novopečena sicer, mogoče še ni vedela vseh skrivnih podatkov. Je v javnosti napovedala, da v letošnjem letu vzpenjače ne bo v proračunu. Pametna načelnica. Res pametna načelnica, da je to povedala. Seveda si je pa potem premislila. In to bi prosim zlo rad zvedel, zakaj se je gospa Turšičeva premislila. Kaj je zdaj za ene podatke zvedela, da se je morala premisliti.

Ponovil bi, ponovil bi misli gospoda Čeparja od zadnjič, ki so res briljantne. Dolgoročne investicije se ne splača – pri dolgoročnih investicijah se ne splača vztrajati, če ugotoviš, da je zgrešena. Kratkoročno ja. Dolgoročno ne.

Gospa županja, na začetku vašega mandata, še preden ste nastopili, kot županja, ste trdili, da žičnica, vzpenjača na grad ni prioriteta. Premislili ste si. Z vzpenjačo – prekinili ste z nadaljevanjem del. Takrat ste ravnali pravilno. Še zadnjič ste rekli, da za vas to ni prioriteta. Jaz – iz osnutka proračuna vidim, da to je za vas prioriteta. Pozivam vas, da jo umaknete. Ne vse osramotit s tako veliko investicijo, ki jo Ljubljana niti ne potrebuje. Trenutno si je pa ne moremo privoščiti. Je dosti drugih stvari, ki so bistveno bolj potrebne denarja iz proračuna,

kakor pa vzpenjača. Ki nas bo molzla še dolga leta. Nobene ekonomske opravičenosti ni za tako gradnjo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Na tisti del o komunalni. Ne? Jaz moram povedat, ne? Da tu obstoja načrt – v mestu Ljubljana, kako recimo pobiranje smeti, ne? Ne bi čimprej uredili. Ta načrt je razviden iz – če se spomnite tistega odloka o tem, da naj bi, dokler ne bojo javne površine vpisane, kot javno dobro, da toliko časa ne bi naredili niti rumene črte na asfaltu. Kjer bi določili, kje bo ekološki otok, ne? Takrat je rekel gospod Klavs – je rekel – ja, pa saj veš, da hočemo mal odložiti. A ha! Odložiti so hoteli torej zbiranje in urejanje, rekel bi – zbiralnice in tako dalje. No in zdaj seveda – to pomeni, da je to načrt – da hočejo odložiti. Ampak, da hočejo odložiti, se kaže seveda tudi tukaj notri, ko to berem.

Poglejte – Zamenjave plinskega agregata, ki je de facto energetska investicija. Ne? Ne okoljska. Glih toliko CO-ja, CO 2-ja gre ven, če ga skuriš, ali pa če gre v zrak. Ampak, če ga intenzivno ne kuriš, ga gre manj ven iz – rekel bi, ne? Pokritega, s folijo pokritega odlagališča. To je prioriteta. Ampak, da ne boste mislili. Zbiralnice so kar malo odmaknjene in tako naprej. Objekt za predelavo ostankov komunalnih odpadkov, to se pravi tisti objekt, ki seveda naredi iz odpadka inetren odpadek – to se pravi tisti odpadek, kjer ni več izcednih vod in ki bi po zakonu moral biti narejen na tej naši deponiji, ki jo širimo – to se pravi, kjer na eni strani odlagamo intertne – ta objekt je pa seveda pomaknjen v petletki daleč nazaj.

To se pravi mi imamo ekološko gasilske investicije, mammo neki kvazi pridobitne investicije energetske tukaj predvidene. In, seveda v ostalem pa smo to pomaknili nazaj.

To se pravi, da komunala v kvalitativnem smislu, ne? V kvalitativnem smislu, za isti denar, seveda, se tu tretira načrtno zanič. In to je tista seveda – in na koncu bo seveda to zakonito. Ker ne bojo rokov dosegli. Kdaj več ne sme bio masa na – bio masa na – na odlagališče? To se ve – to je leta, meni se zdi – to je leta 2007. To pomeni, da takrat morajo biti naprave gotove, da bio masa ne bo šla – bio masa je pa v vsaki plastični vrečki. Ne? Ki jo mečemo v svoje notri. To se pravi – to se perpetuuira znanje.

Kar se pa tiče te zadrege, ne? Fajn, ne? Gospod Slak se je pogovarjal o koncesiji, ne? Za to – rekel bi – vzpenjačo. Tisto, ki je bila koncesija za gradnjo in obratovanje, ne? Pa bi to pol bla koncesija za trideset let. Pa mogoče, gospod Slak – za dvajset. Mogoče za petdeset. Ne vem. To so tajne, pogovori...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ja... dovolite, tajni pregovori in tako naprej. Zdaj jim je pa notri padel Zakon o žičnicah, veste? Ne? In, zdaj pa to vzpenjačo so pa ke dali. Tam pa govorijo pa o koncesijah za gradnjo. To je navadna gradbena pogodba. In zdaj so vsi, ne? Prestrašeni, ne? Ker ne vejo, ali imajo gradbeno pogodbo v igri, ali imajo v igri neke druge, rekel bi – koncesije. Jaz mislim, da čez čas se bojo že naučili, kako se stvari dela za mal denarja dobro. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Raplika najprej mag. Omerza.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala. V Stari Ljubljani so rekli in to je splošno znano – to je šlo tudi v pravo. V vsak...

GA. DANICA SIMŠIČ

Mag. Omerza, jaz se opravičujem, gospod Slak ima repliko na repliko gospoda Jazbinška. Se opravičujem.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Glejte, gospod Jazbinšek, na nobenem tajnem sestanku se nisem z nobeno koncesijo, z nikomer dogovarjal. Kot sami dobro veste, nobene koncesije – nobene koncesije brez mestnega sveta ne more biti. Torej, je to seveda lahko – mislim, kar mal eno napletanje. In dejansko, ko se govori o koncesiji za gradnjo tirne vzpenjače, je najprej nujno potrebna koncesija, o kateri govori Zakon o žičničarstvu. O kateri ste govoril vi. In ta - in sedaj je pač ravno v pripravi javno naročilo za izbor tistega, ki bo ta koncesijski akt pripravil. In v vsakem primeru bo šel tudi ta čez mestni svet. Tako, da ni pravzaprav nikakršnih bojazni, da bi kdo na kakšnem tajnem sestanku se karkoli zmenil. Ali pa morda ne bi...

... iz dvorane - nerazumljivo...

Ali pa, da morda ne bi ločili kakšne – kakšne....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. SLAVKO SLAK

... koncesije med seboj.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na razpravo gospoda Kuščerja. Tri minute. Mag. Omerza.

G. MAG. IGOR OMERZA

Repliciram na vzpenjačo. Že v Stari Ljubljani so učili in to je prišlo tudi v splošno izobrazbo pravnikov, pa tudi kakšnih drugih poklicev – »pacta sunt servanda« - pogodbe je treba spoštovati. Večkrat je bilo omenjeno - podpis županje v prejšnjem mandatu. Treba je vedeti, da se je leta in leta pripravljala ta projekt. Da je bil potreben javni razpis. Da je županja z vsemi pooblastili – ali zadnji dan, ali eno leto prej - podpisala nekaj, kar je nekdo moral podpisati,

ker je bil izveden javni razpis. In mislim, da tle nimamo nobenih problemov, ne bi smeli imeti s tem. Imela je popolna pooblastila. In ta pogodba se prenaša - ta obveznost v naslednji mandat. To je jasno.

In seveda, seveda se pogodba lahko prekine. Samo to ima neke določene konsekvence. Ki so lahko težke za tistega, ki to prekinja. V vsakem primeru. Lahko tudi ne. Ampak, običajno je tako. Mi – mi ogromno, ogromno plačujemo raznih zadev iz daljne preteklosti, ko se pogodbe niso spoštovale. Ali pa so se slabo spoštovale. Plačujemo milijardne zneske. To bi rad povedal na začetku. Tako, da s tem... Še nekaj bi rad povedal, jaz še vedno podpiram projekt. Zdaj govorim vsebinsko. In tudi naša svetniška skupina. Govoriti, o ekonomski opravičenosti. V redu. Se strinjam. Lahko. Ker se bo tukaj zaračunavala tudi neka potnina, ali voznina. Ampak, to ni bistveno. Bistveno za mestno občino je, da je to neka infrastruktura za nas. Saj ne gradimo tega zaradi profita. Ne gradimo tega zaradi drugih namenov. To za – za vse ceste in mostove in ne vem za kaj družga - ne delamo zaradi ekonomske opravičenosti. Čeprav ni čisto ista primerjava. Lahko jo delamo. In je dobro, da je bila narejena. Lahko je napačna. To se bo pokazalo šele potem, ko bo to obratovalo naprej. Težko je vse to povedat.

Vzpenjače – v prejšnjem stoletju in tudi v predprejšnjem stoletju, pa tudi v prejšnjem stoletju so jih delali. V marsikaterih mestih. Jaz sem videl v Barceloni. Jaz sem videl žičnico v Riu de Janeiru. Pa ne samo v teh mestih, ki so bile napisane, mislim, - pred kratkim v Delu – o treh vzpenjačah, ki so v Graz-u – mislim in pa še v Zagrebu in pa še nekje drugje. Ki so se dejansko delale v devetnajstem stoletju. In seveda, absolutno mislim, da so – teh razprav je bilo ogromno in je prav, da so bile. In bojo še razprave. Vendar, mi bomo to podprli.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej minuto za repliko, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja. To je gospod Omerza briljantno povedal, da tudi ceste in mostovi niso narejeni za to, da bi profit vlekli. Za enkrat še nismo mostnine v Ljubljani uvedli. To je res. Podpiram z vsem srcem gospod Omerza. Samo dajte mogoče mal pobarat ljudi na ulici. Kaj bi rajši videli? Da se ceste poflika, da se mostove poflika? Da se zgradi, da se recimo zgradi Karlovški most. Ki bo glih kar jim izpod nog padel v Ljubljano? Da se uredi? Ali, da se uredi vzpenjača? Dajte malo povprašati. Živite odmaknjeni od realnosti. Če boste vztrajali z vzpenjačo, ste se odmaknili od realnosti potreb tega mesta.

Županja, še enkrat apeliram na vas, tole vam je bilo podtaknjeno. To je bilo nemoralno dejanje prejšnje županje. Ki je dva dni - takrat, ko smo vsi vedeli, da je ne bo več v naslednjem mandatu - je to šla podpisovati. To je bilo skrajno nemoralno dejanje. In vi ste pravilno se odločili, da to prekinete. Pogodba ni tako zavezujoča, da se ne bi dala...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel...

G. SAMO KUŠČER

Vsaka pogodba vključuje tudi klavzulo, kaj se zgodi, če jo enostransko prekineš. In ta pogodba, vsaka dobra pogodba – ta pogodba to vključuje. In škoda ni velika. Škoda bo pa velikanska, če boste nadaljevali s tem projektom. In finančna. In infrastrukturna. In za vas - politična.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko, gospod Jazbinšek. Ja, gospod Kuščer, to res ni moralno vprašanje, ampak je pravno vprašanje. Zato je bil Omerza briljanten, ko je naredil samo-obtožnico, ali pa je županjo obtožil, da je projekt zamrznila za eno leto. Očitno. Kar pomeni, seveda, on, ki apelira, ne? Na pravno državo – takrat ni imel prav. Danes ima pa prav, ali kako zdaj to je? Oprostite. To je nekaj, čemur se reče – za mene ne velja. Ne? Za njega pa velja, ne? Ker je funkcionar. Zakon, ki se mu reče – če uradna oseba opazi pri svojem delovanju sum zlorabe položaja, ne? Ker, ne podpisati pogodbo, ki jo moraš podpisati - mora to prijaviti naprej. In to po kazenskem zakoniku, če je predvidena kazen zlorabe položaja – nad 3 leta. Po kodeksu, ne? Ki ga je iz Evropske unije prinesel pa Drnovšek in so ga uradniki podpisovali, pa ne glede na to, koliko je velika kazen, za to zlorabo položaja. In očitno je bila...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... zloraba položaja takrat. Zdaj bo pa nastopila pa pravna država. In za ta leto krivde, ne? In zamud. Mora en odgovarjati. Jaz mislim, da najboljše, da odgovarja kar podžupan, ker je za to področje določen. Pa bi se potem gospa županja tega – te odgovornosti, rekel bi, ne? Znebila. Hala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, ostala je še ena replika na repliko. Doc. dr. Gomišček. Minuta.

G. DR. DOC. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, kolega Omerza, saj se kar logično sliši. Samo, jaz se pa sprašujem dve vprašanji. In sicer, zakaj je bilo treba dva dni pred koncem polnomočja hiteti? Če je to tako logično, kakor pravite in zagovarjate, potem bi jasno tudi nova oblast, oziroma nova županja to brez problema podpisala. Zato ne vem, zakaj bi se dotedanja županja tako na naglo lotila podpisovanja.

Druga stvar, ki pa je, se mi zdi, da je pa ena paralela z današnjimi odpravninami. Nadzorni sveti na državnem nivoju, ki vedo, da ne bodo več dolgo časa nadzorni sveti – na – po hitrem postopku podaljšujejo mandate za direktorje. In sicer tako podaljšujejo, da dajejo 24 mesecev odpravnine.

GA. DANICA SIMŠIČ

Se opravičujem, ampak to ni tema proračuna Mestne občine Ljubljana.

G. DR. DOC. GREGOR GOMIŠČEK

Jaz mislim, da je to kar ista tema. Ker, če se tako hitro podpiše eno pogodbo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DR. DOC. GREGOR GOMIŠČEK

Potem naj bi se vsaj poskrbelo, da bojo posledice, v primeru, da jo naslednji ne bi hotel spoštovati, minimalne. Zdaj pa postane argumentacija - ker so posledice tolk velike, mora naslednja županja tudi naprej tako delati. Ni tako logično, kakor se je slišalo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replike na replike so izčrpane. Ura je petnajst minut do sedmih zvečer. Predlagam pol urni odmor. Sejo nadaljujemo ob devetnajsti uri in petnajst minut.

-----o d m o r

...svetniki. Prosim, če se nam pridružite v dvorani. Da lahko nadaljujemo z delom. V tem trenutku je sicer prijavljen k besedi gospod Dimitrij Kovačič. Vendar ga ni med nami. Tako, da dajem besedo za razpravo gospodu Boštjanu Cizlju. Za njim pa bo razpravljal gospod Janez Jemec. Izvolite gospod Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj. Se bom potrudil strniti teh par svojih misli. Ampak, opravičujem se pa tudi, če mi bo kaj glasu zmanjkalo, zaradi mojih zdravstvenih problemov danes. Ampak, se bom vseeno potrudil.

Skratka, debata je tema našega proračuna – zopet o tem nesrečnem proračunu. In moram reči, da ko sem takole malo pregledoval tekst, moram reči, da nekatere stvari se ne spremenijo nikoli. Predvsem moram reči, da tukile je ta Proračun 2005, vsaj v dveh točkah nekako – se ne razlikuje od preteklih proračunov. Predvsem jaz mislim tuki na prvo, kar je – je to, da ga zopet sprejemamo prepozno. Mesec marec. Mislim, da razprava bo še tekla tako naprej. Tako, da je to bistveno prepozno in mislim, da se vsi strinjamo. In pa druga stvar, ki močno bode in je bilo sicer kar že dost govora, ampak mislim, da se tega ne da dost poudariti, je sicer, da ni razvojno naravnan. Jaz bom tudi v svoji razpravi mejčkn pokazal kaj tukaj mislim. Predvsem bom izhajal iz področja lokalne samouprave. Predvsem zato, ker sem tudi predsednik tega odbora in pa predvsem zato, ker sem tudi v zadnjem času kar precej govoril z ljudmi, pač iz četrti in tako naprej.

V glavnem, kot sem že omenil, tale naš proračun ni nikakor razvojno naravnan. In moram reči, da mene osebno ni prepričal, kot tudi marsikoga pravzaprav od ljudi, oziroma od meščanov tega mesta. Predvsem bi tukaj se osredotočil na to, ko sem mal pregledoval tudi na odboru in tako naprej. Da so sredstva zelo, zelo neenakomerno porazdeljena. Na kar, pravzaprav, glede na to, da stalno poslušamo od pripravljavcev tega odloka, da je nekako najbolj optimalno pripravljen. Da je nekako v stilu in tako naprej. Moram reči, da se sam ne strinjam.

Dobili smo precej predlogov, mislim, da je kolega Černjak že v prejšnji razpravi nekako omenil par teh zadev. Skratka, dobili smo precej predlogov, oziroma dopisov s strani četrti, kjer nas seznanjajo s temi in drugimi pomanjkljivostmi. Kar pravzaprav mene mejčkn moti pri pripravi proračuna. Moje osebno mnenje je, da bi se mogli s četrtmi, oziroma z ljudmi,

posvetovati pred samo pripravo. Mislim, da bi bilo marsikatero delo prihranjeno. In pa predvsem bi bil ta odlok bistveno bolj kvalitetno in pa strokovno pripravljen. Predvsem pa bi takrat lahko rekli, da je dejansko razvojno naravnan.

Prva stvar, ki bi jo rad omenil, je – bom začel pač pri Odboru za lokalno samoupravo. Je namreč, da smo pač slišali tudi s strani načelnika oddelka in pa tudi baje s strani županje, da naj bi četrti v novi, pač v – nekako tem obdobju, pridobile, če se ne motim – 2 milijona in pol sredstev, plus sejnine. Nekaj v tem stilu, da je bilo rečeno. Odbor je dal to notri, pač v svoj sklep tu notr. In sicer, upamo, da bo do tega prišlo. Mejčkn moram reči, da me boli, da tega ni bilo notri v temu odloku tega proračuna. In sicer je gospod Grünfeld nekako razložil, da so tukaj notri neke procedure in zapleti. Da pač na podlagi tega ne morejo dati tega notri. Jaz vseeno dobroverno verjamem in dejansko upam, da bodo četrti dobile ta sredstva. Sicer s temi sredstvi se ne bo nekako še rešila pristojnost teh četrti. Ampak, v bistvu, to je že druga tema. V glavnem to nekako je pozitivno. In upamo, da se bo to pač uresničilo.

Druga stvar pa je, namreč v proračunu je silno neenakomerno porazdeljen, tako, kot je tudi razvoj mesta. Jaz sem tukaj šel malo pogledati, kako je kaj po četrtih. Nekako usmerjeno. In moram reči – popravite me, ampak tak moj občutek je, da predvsem, bom rekel – ni glih objektivno, ker sem iz tega konca in mogoče še malo bolj to doživljam, da sta četrt Dravlje in pa Šiška – nekako zelo zanemarjena. Predvsem razvojno, ne? Ne bom se zdaj vračal na stare teme in tako naprej. Ampak, dejansko tukaj je – v tem proračunu zelo malo namenjeno za tele četrti. Jaz bom tukile pogledal samo četrt Dravlje. Namreč, malo sem se pogovarjal s četrtmi in tako naprej. Svetniki Četrtna skupnosti Dravlje, so v roku poslali, pravzaprav pa tokom celega prejšnjega leta in letos in tako naprej – stalno pošiljajo predloge, pripombe, kar je pravzaprav čisto pravica. Moram tudi povedat, da se jaz popolnoma zavedam, da vseh teh predlogov, pripomb, jasno, ki jih pošljejo četrti – vsega ni možno realizirati. In tako naprej. Normalno, da tega se ne da. Ampak, vseeno, tukile so poslali, če se ne motim – je bilo – opala – 46 predlogov. In od teh 46 predlogov, sta bila sprejeta samo dva. Kako? Eden. A, se opravičujem – eden. Prav, jaz imam tle napisan dva.

Zdaj si pa poglejmo, kakšna je razvojna naravnost tega proračuna, oziroma mesta. Od vseh teh pa, ko smo se pogovarjali o vzpenjačah in tako naprej, bo četrtna skupnost Dravlje, moram reči zelo razvojno – dobila pa enega, oziroma dva, no – rečmo pogojno – dve svetli točki. In sicer, eno je – nabava hladilnika. Ki je, moram reči – ključnega pomena. In pa, tukaj sem videl ureditev območja urejene hitrosti. Skratka, neke prometne znake.

Vse ostalo tukaj notri, kot jaz vidim po temu nekako je bilo – tukaj, kot piše, kar se tiče vrtcev in tako naprej – da ni bilo razločno in tako naprej. Dejansko se ne vidi. Kar bom tudi na koncu mogoče omenil tudi. Na podlagi tega. Dejansko, večino tega, kot je ureditev zemljišč. Vemo, da dejansko blokovska naselja in v Dravljah jih je polno – da imamo velik problem s tem. V tem proračunu s tem – tega ni zajetega.

Moj namen je predvsem to, da bi se pripravljavci proračuna, predvsem osredotočali na enakomeren razvoj Ljubljane, jasno po nekaterih prioritetah, normalno, kot se to dela. Vendar pa je treba tukaj prisluhniti četrtim, da dejansko tudi same pripomorejo in tudi s tem olajšajo delo samim pripravljavcem. Potem bi bil ta proračun bistveno bolj strokovno pripravljen. Kot pa da imamo zdaj tukaj en hladilnik in tako naprej. Medtem, ko se bo nekje drugje ne vem kaj gradilo in popravilo in tako naprej. Da ne omenim Celovške ceste in podobnih stvari.

Bistvo vsega pa je pa to, jasno, da se pozove bolj aktivnemu delu četrtim, da se jim prisluhne, da se jim da prioritete, kar je bilo govora že prej. In pa nekako apel na vse skupaj je to, da bi se bolj specifiziral, oziroma točne specifike dal, kaj točno po četrtih bo proračun zajemal. In bo tako splošno vse zajeto. Da bi četrt lahko bolj konkretno videla, kaj bo notri v proračunu. Kaj bo realizirano. Oziroma kaj ne bo realizirano. Vem, da je tukaj precej četrtnih svetnikov, nekateri so tudi predsedniki. In tudi na Odboru za lokalno samoupravo je bilo govora o tem, da – še enkrat, pozdravljam to, da bo nekaj več sredstev namenjenih za četrti, ampak, upam,

da bo proračun šel v to smer, da bo razvoj bolj enakomeren in da se bo četrtem prislughnilo. Ker šele potem bomo dejansko dobili proračun celega mesta, ne pa samo nekaterih – bom rekel – interesnih skupin. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Besedo za razpravo ima gospod Janez Jemec. Za njim bo razpravljaj gospod Janez Železnik. Izvolite.

G. JANEZ JEMEC

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Ne bom razpravljaj o osnutku predračuna. Rad bi samo opozoril na en ožji segment. Na detajl, ki mi je blizu. In sicer gre za določitev postavke v predračunu, pri proračunskem uporabniku – 19 – Urejanje zemljišč. In sicer in sicer v postavki – Geodetska dokumentacija. Tu opažam, da so, ugotavljam, da so – da je – da so sredstva zreducirana za leto 2005 za 50%. Pri tem bi pa rad opozoril, oziroma vsi veste, da je ena zelo pereča zadeva – neurejene nepremičninske evidence, ki jih brez - brez dobre geodetske dokumentacije ni mogoče urediti, kaj pa šele dopolniti.

V – skozi celo drugo polovico leta smo bili priča pogrevanja te problematike v časo..., tudi v dnevnih teh informacijah. Preko medijev. O stališču računskega sodišča, ki zahteva urejanje teh zadev. Vendar, še enkrat moram reči, če občina v proračunu zmanjšuje sredstva, ki omogočajo osnovne evidence, da bi te stvari uredili. Potem to pomeni, da ni niti volje, kaj šele načrt, da bi zadeve uredili.

Zato predlagam, da vsaj to področje ne krčimo. Da obdržimo vsaj nivo lansko letnega proračuna, to je 140 milijonov, kot je bilo v letu 2004. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Janez Železnik. Za njim bo razpravljaj gospa Viktorija Potočnik.

Izvolite.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa za besedo. Spoštovani. Mislim, da smo v dosedanji razpravi, pa še kaj je bo, že vsi rekli vse o vsem. Zato jaz ne bom našteval problemov po vrstnem redu, tega obširnega in obsežnega proračuna, pač pa bi rad opozoril na tole.

Proračun je pravzaprav prilika, ko se izražajo – vsi interesi prihajajo do izraza. Ko si pravzaprav želimo tisto, kar niti ne zmoremo. Pa to ni nekaj posebnega. Jaz sem v to prepričan. Tudi navsezadnje. Tudi vsi, v svojem domačem okolju živimo v tem, da bi raje več, kot zmoremo. To je pravzaprav tudi motiv napredka. Napredovanja našega. Gre le za to, ali več in ne samo več, ali tudi bolje. To je pomembno. Tudi. Pri tej zadevi tudi. V proračunskih postavkah. Ali gremo s temi postavkami na bolje? Ali seveda capljamo nekje na mestu in tako naprej.

Toda, kar sem že rekel, ne bom ponavljal stvari o katerih je že nekajkrat tekla beseda. Bi pa rad rekel tole – mi smo dobili v gradivu tudi izjemno veliko izraženih potreb svetov četrtih skupnosti. Če bi jih kar tako po – po vrhu poskušali ovrednotiti. Jaz sem poskušal nekaj takega narediti. Se mi zdi, da se bližamo kar polovici našega obstoječega proračuna. To je kar razumljivo. Vendarle mislim pa, da ne glede na to, da njihovih predstavnikov ni tu – moramo mi nositi to odgovornost, da v njihovem imenu tudi izražamo, bi rekel, odgovornost za

nekatero temeljne, najnujnejše potrebe, ki jih izražajo te skupnosti, ti organi. Sveti četrtnih skupnosti, pri čemer ne mislim, da mora vsaka četrtna skupnost priti zraven. V ta proračun. Pač pa tisto, kar je res najnujnejše in bi bilo potrebno, da se v takšen proračun vključi tudi za ceno česa – oženja kakšnih drugih zadev. Ali celo črtanja. To je ena zadeva.

In drugo, na kar bi rad opozoril, je pa tole. Kar se osnutka, kar se sprejemanja proračuna tiče. Mi smo že lansko leto, decembra leta bili kritični do rebalansa, ki smo ga zadnjič, ob koncu leta sprejemali. Toda, nekaj – v podobni situaciji smo tudi zdajle, ko sprejemamo osnutek proračuna za letošnje leto. Jaz mislim, da bi se morali mi... No, še to bi rekel. Poznamo obdobja, ko v Ljubljani ni bilo kar nekaj let zapored proračuna. Žal tudi to. Poznamo pa tudi primere, ko smo sprejemali proračun decembra za naslednje leto. Za naslednje leto. Vmes je pa veliko primerov, veliko let bilo, ko smo proračun - bil sprejet z zamudo. Z zakasnitvijo. Jaz bi predlagal, da danes sprejmemo res odgovoren dogovor, da je proračun za naslednje leto z vsemi postopki sprejet v decembru mesecu letošnjega leta. Jaz mislim, da vsi vemo – saj ga moramo itak pripraviti. Zdaj, ali ga dec..., ali ga marca sprejemamo, ali ga februarja, januarja, ali pa decembra. Vendar, s prijetnim občutkom, da smo ob zaključku leta sprejeli usmeritve za naslednje leto. Ta občutek bo tudi nagrada, da tako rečem za vsa naša prizadevanja. Pa najsi bo nagrada mesni upravi, ki bo nosila odgovornost za to veliko aktivnost. Ali pa seveda tudi mestnemu svetu, ki bo v takem primeru pravočasno sprejel ta temeljni dokument razvoja naše mestne občine. Tako, da – da bi res, res pričakoval in se obračam z najboljšimi željami, ali pa upanjem na to, da bi se nam to v letošnjem letu tudi uresničilo. In ni hudič, da ne bi mogli tega tudi uresničiti. Z odgovorno voljo in – in, in dogovorom.

Tole. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Besedo za razpravo ima gospa Viktorija Potočnik. Za njo bo razpravljala gospod Franci Slak. Potem pa sta v tem trenutku za njim prijavljena še dva razpravljavca, oziroma razpravljavki. Izvolite.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Res je proračun tisti osnovni in temeljni akt mesta, kjer se zmeraj najde – ne samo število, veliko število razpravljavcev, ampak tudi številni pogledi na razvoj tega mesta. In, če lahko končam tam, oziroma začnem tam, kjer je končal gospod Železnik. Tudi jaz, ker je zdaj v teh dneh, ko ta beseda – priljubljena – obžalujem, da tako pozno sprejemamo proračun mesta. Ki bo najverjetneje sprejet tam aprila, maja. Ki za nekatere dejavnosti pomeni malo da ne konec delovanja. Za nekatere smelejše investicije pa vprašljivost. Glede na to, da morajo biti izpeljani javni razpisi in seveda dolgotrajni postopki. Ali se bodo lahko še v tem letu, kljub temu, da bodo imeli tukaj proračunsko postavko – izvedli.

V proračunu, ki je seveda takšen, kakršen je. Prepričana sem, da so ga oddelki skrbno načrtovali. Seveda, da lahko zagotovijo svoje delovanje, pa nekaj splošnih pripomb. Premalo se mi zdi in to sem že nekajkrat ponovila – v proračunu . premalo ambicioznost, kar se tiče prihodkovne strani. Prepričana sem, da mestna občina vzpostavlja mehanizme, tako evidenc, kontrol, kot seveda, da razvija številne dejavnosti. Naj bo tam od oglaševalskih, ali pa od nepotrebnih – bom rekla – karejev zemljišč. Ki bi jih seveda lahko hitreje, učinkoviteje in koristneje usmerjala, predvsem na tista deficitarna področja, ki – moram reči, so zaskrbljujoča. To je vlaganje v urejanje zemljišč in v komunalno infrastrukturo.

Da je v proračunu in to je seveda kar nekaj let – že vse preveč tistih postavk, ki sodijo zagotovo že v javna podjetja. Oziroma v - ki imajo zdaj svojo funkcijo. Ki imajo in ki

delujejo. In ne vem zakaj se že vseskozi pojavljajo v mestnem proračunu. Kajti za njih so zadolžena. Za njih bi lahko pridobivala sredstva. Ali pa celo si plemenitila svoje dejavnosti. In, še kot končno. Proračun je seveda sestavljen iz števil. Pove pa lahko veliko. Kako mesto uresničuje vizijo. Kako si zastavlja nekatere projekte. In zdi se mi, da v tem delu predvsem manjka tistih vizij, ki bi pomenile angažiranje tako zasebnega kapitala, kot tudi sredstev, ki jih je možno, ko smo stopili v Evropsko unijo – tudi koristiti iz različnih razvojnih skladov. Naj povem, mogoče samo kot prisposodbo – seveda je prekrasen podatek, da v Ljubljani tako hitro narašča število turistov. Tukaj imajo po arhitekturi, seveda – svetovni biser Plečnika. Ampak, mislim, da imamo tik in bom rekla v srcu tega mesta – pa naslednji biser. To je Barje. Ki se mi zdi, da bi se ga dalo – prvič – zavarovat. Vzpostaviti, kot izjemno atraktivno tudi turistično točko. In seveda izpeljat to srce, ki ga imamo čisto ob sebi, tudi, kot posebno – posebno turistično in seveda tudi kot naravno znamenitost.

Vse to – te vizije, seveda, so bile sprejete v nekem mestnem svetu. Zato seveda gospodu Gomiščku, ki je tako z začudenjem in seveda odobravanjem sprejel uvod gospe županje, kjer nakazuje nekatere projekte, naj povem, da je tudi debela brošurica, ob Strategiji trajnostnega razvoja, ki govori tudi o petdesetih... jaz večkrat tukaj ponavljam – petdesetih projektih, ki jih naj Ljubljana, če želi vzpostaviti razvoj, ki ga imajo sosednja, oziroma glavna mesta. Ki jih mora izpeljati. Tam so tudi njihove ekonomske ocene. Eventualno so se že spremenile. Glede na rast in gibanje cen. In, kjer tudi predvidevajo od kod in na kakšen način se naj črpajo sredstva. Naj vam povem, da so večina teh projektov – niso vezana na proračun. Proračun je že z leti in prepričana sem, da je – enake uvode smo imeli večinoma vsi. Da je za potrebe, ki jih izražajo naše meščanke in meščani, ta proračun seveda preskromen. Premalo ambiciozen. In premajhen. Ampak, če gledamo samo na proračun in vežemo življenje tega mesta samo na proračun, smo obsojeni samo na životarjenje.

Seveda je veliko bilo danes razpravljavcev in tudi jaz ne morem mimo tega, gospa županja, da se – bom rekla, da kakšno besedo rečem tudi o vašem uvodu. Ki seveda daje pečat in uvod v ta proračun. Ali je zastavljen ambiciozno. Ali je zastavljen z vizijo. In ne bom komentirala kaj si jaz mislim o takšnem uvodu. Vseeno pa bi opozorila, oziroma vprašala naslednje. Upam, da ste dali ta uvod komu pogledati. V kolikor vsem, oziroma ste – moram reči, da sem zaskrbljena nad takšnimi svetovalci, ki vas niso popravili v nekaterih stvareh. V kolikor pa niste, pa mogoče samo nekaj napotkov.

Statistika sicer je ena izjemno zanimiva stvar. Statistika, vi vsi veste, je moč marsikaj z njo narediti. Statistika pa je vseeno ena ekzaktna stvar. Je treba, ko se jo uporablja, statistične podatke, zelo jasno povedati, s kom se primerja. In tudi proračuni, ki se primerjajo in izdatki, ki se primerjajo, je potrebno povedati, s katerim letom. Ali s skupom katerih, ker, če se spomnite, že v lanskem letu je celo načelnik Oddelka za finance povedal, da je težko primerjati proračun s proračunom. Kajti, spremenile so se klasifikacije. Spremenile so se metodologije. In mislim, da se je v tem proračunu, ki se pač obravnava tudi že skozi sedem let – pozabilo povedati, da je v mestni občini uspelo državo prepričati, oziroma, bomo rekli – bilo smo zelo glasni, da smo iz 30% dohodnine, prišli na 35 % dohodnine. Ki se je prilivala takrat tako v mestno občino, kot tudi v ostale občine. In, da je bil to tudi nekako impulz za nov investicijski zagon.

Vse težave, ki jih gospa županja našteva, so seveda, izvirajo res iz številnih prejšnjih mandatov. Samo, da se oslonim, velike izgube, oziroma velike veliko tožb, ki jih ima mestna občina. Ne samo, da bo podatek. Leta 95 je bilo mestni občini predano 1200 spisov. Kjer je bila mestna občina v takšnem ali drugačnem postopku. Ti spisi so se porazgubili po Mestni občini Ljubljani. Bil je narejen popis vsega. In narejena strategija, pri katerih tožbah odstopamo. Ali delamo pobote. Ali, seveda poskušamo doseči dogovor, da mestna občina seveda izide iz teh tožb čim manj obremenjujoča. In, da seveda poskušamo doseči maksimalne dogovore. Tako je bilo tudi z DARS:MOL-om. Meni je hudo danes sprejemati - mi vsi vemo

– pogodba DARS: MOL, ki je bila sprejeta tudi v tem mestnem svetu - bila velik zalogaj. Celo nepredvidljiv zalogaj za Mestno občino Ljubljana. Da številne stvari niti – ne prejšnji župani, ne jaz in najverjetneje tudi gospa aktualna županja, niti nismo znali predvidet. Ker ni bilo dokumentacije. Prepričana pa sem, da bi dobri pogajalci lahko DARS-u dokazali, da veliko stvari tudi DARS ni izpeljal. In, da – če so res tako številčne milijardne obtožbe. Moram povedati, da so neopravičene. O tem bi lahko pogajalska skupina, v kateri je tudi bil aktualni podžupan povedala. Ali pa smo mogoče mi zamudili kakšen vlak, da smo se premalo dobro in preslabo pogajali.

Naslednja... in za to se mi zdi, da bi mogoče bilo potrebno –ne vem, če je. Jaz ne spremljam zdaj pogodbe. Ali se promptno spremlja vsak – vsak postopek, ki je. Vseh. Kaj se dogaja s temi 1600 spisi. Ker vem sama, kako mi je bilo hudo, ko mi je priletela tožba za 180 milijonov. Niti dokumentacije ni bilo. Šlo je pa za neko rušenje, ki mislim, da še danes – ki jo je izterjal takrat črni rušitelj. Pa mislim, da smo vložili takoj nazaj tožbo. In upam, da je mestna občina dobila povrnjeno takrat izgubljene. Oziroma, ker je bila pravnomočna tožba.

Naslednja stvar, ki bi želela – jaz pričakujem seveda od novinarjev, da – da napišejo – to je problematično, drugo je problematično. Za nas, mestne svetnike, pa se mi zdi, da bi bilo korektno – posebej še v stavku, ki ga zapišete, da so bile problematične odločitve v prejšnjem mandatu. Če bi jaz pogledala – je to bil večinoma res prejšnji mandat. S katerimi se ukvarjajo tudi državni organi. Jaz bi želela, da se mestni več ukvarjajo. Kot državni. Državni se. Seveda po tej kazenski, ali pa ne vem kakšni še vse drugi plati. Ampak, mislim, da gre za nekatere projekte, ki bi vam lahko tako vaši strankarski kolegi, kot seveda tudi kolegi iz koalicije povedali. Bodisi kako so bili načrtovani. In kakšne so bile vizije.

Za nekatere pa se mi zdi, ker gre dobesedno za bisere, ki jih ima to mesto, se mi pa zdi, da bi jim bilo potrebno povedati – kaj je zdaj narobe s Hišo eksperimentov? Za katero lahko rečem, da najverjetneje je sporno to, da je bila nekaj časa plačevana iz najemnine. In seveda ostali stroški iz mestne občine Ljubljana. Ker smo vedeli, da je Hiša eksperimentov tako enkraten projekt, ki ga to mesto mora imeti. In, da vam še povem naprej – bila je vizija tukaj. Ker se gradi srednja agroživilska šola. Da bi zrasel nov objekt za Hišo eksperimentov. Kajti, gre za unikatne in seveda slovenske projekte. Prepričana pa sem – če bi nadaljevali s tem projektom, da bi gospod Potočnik, ki danes vodi evropsko komisijo za znanost, kar v izdatnem delu lahko celo ta projekt – projekt financiral. Tistih projektov, ki so.

O DARS:MOL-u sem povedala. O S.I.B. banki – ni stalo Mestno občino Ljubljana niti tolarja. To vam je povedalo tudi Računsko sodišče. Politična odgovornost – sem jo prevzela. Želela pa bi seveda, da bi se s takšno intenziteto, kot se je takrat pojavljalo – zahteva, seveda po odkrivanju – pregledalo tudi, ali je bila pa odprodaja te banke izpeljana najbolj korektno.

Projekt Rog. Jaz mislim, da bi tukaj bilo potrebno, gospod Jurančič, da se usedete z gospo županjo in ji razložite ta projekt. Bil je sprejet – tako v strategijah. Bil je načrtovan. Bil je na odborih velikokrat razl...deležen razmisleka, pomisleka in tudi strategije. In seveda tudi gospod – bivši podžupan, gospod Zvone Colarič, ki je celo vodil projektno skupino – ko se je Univerza odpovedala, da zaradi tega, ker je na Metelkovi dovolj prostora za vse tri akademije – odpovedala tega projekta, ki je bil namenjen za likovno akademijo. Se je razmišljalo in to v eminentni skupini tudi o tako imenovanem Art centru evropskega ranga. Kjer bi v to mesto prinesel – bom rekla projekte, ki jih ta Ljubljana še kako potrebuje. Vi, če pogledate, bienale industrijskega oblikovanja selimo po tem mestu iz enega konca v drugega. Gre za enega od biserov, ki jih ima to mesto. In, ker se mi zdi, da je že zdaj čas, da dobi stalno postavitev, kjer dobijo tudi mladi možnost, da razvijajo – da razvijajo svoje znanje in inovativnost.

Stožoice. Na mestnem svetu obravnavano. V pogodbah zavarovano. Nisem vedela, da je na tem projektu, ko sem – nisem bila več županja, da je tudi denacionalizacijski postopek. Preberite pa prosim vas lepo pogodbe. Posebej si vzamite 5. člen, kjer govori – v kolikor ni bremena prosto, je na račun kupca izpeljan postopek. In v kolikor kupec ne more dat

prodajalcu čistega zemljišča, mu mora ga dati na Brdu – kvadratni meter: kvadratni meter. Ali ste ustavili postopek prodaje na Brdu? Stanovanjskemu skladu – Skladu zemljišča, v trenutku, ko ste izvedeli, da je denacionalizacijski postopek? Mislim pa, da ima ta pogodba še nekaj varovalk.

...stadion, ne vem kaj je tukaj - kateri stadion je mislil – Ljubljana ima enih – kar nekaj. Za bežigrajski stadion se boste pogovarjali. Če se gre pa za Stadion, d.o.o., se strinjam, ko je danes eden rekel, da nas funkcioniranje, delovanje v nič, po moje stane preveliko.

Mestni trg 15. Mestna uprava je bila v izjemno velikih prostorskih stiskah. Bila je podnajemnik v številnih objektih, z izjemno drago najemnino. Pogledajmo, naj pogledajo vsi organi, ali je bilo – ampak, danes mislim, da je rešen prostorski problem Oddelka za kulturo. In, da ne vem, kaj bi bilo tukaj, oziroma kaj je spornega.

Stari trg 32. Tako imenovana Oblečena hiša. Kjer je bilo srečevališče – tisti, ki ste hodili skozi stari del mesta – zraven Glasbene akademije. Lastnica je bila Mestna občina Ljubljana. In se je v celoti obnovila. Danes, gospa županja, ne vem. Ta hiša je bila predvidena, kot Evropski center. Mesto potrebuje takšen objekt. In kako lepo bi bilo. Bila je že do takrat končana, da bi ob vstopu v Evropsko unijo, bila to možnost za srečevanje, predstavljanje, evropskih, oziroma ambasadorjev, ki živijo tukaj, v Ljubljani. Njihove kulture. In seveda, kjer bi lahko bil to objekt, ko Ljubljana gosti eminentne glasbenike, druge virtuoze, kulturnike, da bi prespale v tako imenovani Rezidenčni hiši tega mesta. Zakaj se tri leta ne premakne? Vem samo to, da je veliko zanimanje izkazovala ena od ambasad. Ne bom je imenovala, da ne bo – ker je že zaradi tega prišlo do – do, malo, da ne konfliktov, ki bi – ki je želela odkupit, oziroma najet ta objekt – če se ta Evropski center ni znal več razvijati.

Breg 10. Če danes pogledate to stavbo, je edina, ki v nizu teh pročelj nima niti obnovljene fasade. Lep spomenik. Lastniško izjemno zakomplicirano. Ko smo rešili prostorski problem Slovanske knjižnice, je odpadel tudi interes. Bile so opravljene cenvitve. Prosim lepo. Komisijo, ki jo je vodila aktualna, mislim, da direktorica Holdinga. V njej so pa bili tudi člani komisije. Tudi mogoče kdo od tukaj sedečih. Bilo je rečeno, cenitev najbolj korektna in najbolj čista varianta.

Opozarjam tudi na to, da se morate zanest tudi na, gospa županja, tudi na – ker ne morete obvladati vse materije – na vaše sodelavce. Seveda, pa takšno zlahka zapisovanje, da gre za spornost, bo otežilo po eni strani, da se bomo težje odločali za smelejše projekte. Ki jih Ljubljana potrebuje. Sumnjičavost bo iz dneva v dan večja. In seveda, kriminilaziranje vse po čez. Danes levece, jutri desnice, je izjemno težko. In za Ljubljano, po moji oceni, škodljivo.

Slovanska in Bežigrajska knjižnica. Vi veste, Slovanska knjižnica je domovala v Mestnem muzeju. Sama, ko sem obiskala, niso upali ljudje vstopiti, ker je bila nevarnost, da se bo za tem krasnim potencialom knjižničarskim, ki ga ima Slovanska knjižnica – porušilo. In pokazala se je možnost Kuverte. Tukaj tudi, gospod bivši podžupan in gospod aktualni zdajšnji podžupan, zagotovo bosta strokovno veliko več povedala o – o postopkih. In želim si seveda, da tukaj je – so tudi stvari, ki so lahko razložljive. Seveda so se pa vmes tudi spreminjali akti. Nekateri stvari niti ne znam odgovoriti. Ampak, Mestni muzej, verjemite mi in mestni svet je to tudi spremljal. Edino mesto, posebej še glavno mesto pa je, ki ni imelo svojega muzeja. Mislim, da si to mesto zasluži s svojo zakladnico. So se pa seveda stvari oodvijale. Pod tem muzejem se je našlo novo mesto. Ki, se mi zdi, da je veliko vrednost pridobilo. Potrebne, seveda, so se najverjetneje preprogramirale. To smo tudi zadnjič, ko smo sprejemali en akt – en akt – videli. Ampak, ne vem, kaj bi tukaj bila tista škoda, ki jo morajo državni organi obravnavati. Ne pa da bi se z njo ukvarjalo mesto. Ker najslabše bi bilo, da bi prenovo, ali pa razvoj te prenove – ustavili.

Cukrarna. Ne vem. Razen tisto, kar je računsko sodišče povedalo. Da bi morala iti na javni razpis, ko se je del pročelja Cukrarne podiral. Jaz sem takrat povedala, da velikokrat je župan v dilemi, ali naj ustavlja. Ali naj reskira življenja svojih občanov, ali pa naj kakšen akt – bom

rekla... In mislim, da je tukaj opravičeno bilo, da nismo šli v javni razpis. Ker se mi zdi, da je bilo takrat življenjsko nevarno nezavarovat tega območja.

Grad, ki je bil poln tožb. In mislim, da se je ravno v tem mandatu storilo največ, da je njegova funkcionalnost povečana. Da danes lahko imamo številne, tako kulturne, kot tudi protokolarne prireditve. In seveda, da lahko - da pa je potreben še dodatnih zalogajev. Ali bo to iz proračuna, ali pa se bo - bom rekla - opravil razpis za prepotrebno dokončanje, ki bo seveda ponovno, ali pa še naprej izpostavljalo, da je to ena najbolj obiskanih točk v - v , v Sloveniji. Prej je bila, nekoč Postojna. Zdaj je to Ljubljanski grad.

Celica. Ne vem. Prej je že bil gospod, gospod Peter Božič - en hiter odgovor iz mize. Ampak, mislim, da je prav, da dobimo en bolj ekzakten odgovor.

Veletržnica. Meni je še danes žal, da se je mestna, oziroma, da ne gremo s tem projektom naprej. Če je bilo kar - mislim, tukaj boš gospod podžupan sam vedel povedat, ker si bil tudi direktor pod tem županovanju. Mislim, da je Ljubljana, da ni slabo, da se je Ljubljana temu odpovedala. Oziroma, da je prišlo do nekih nesporazumov. Veletržnica je bila namenjena predvsem uveljavljanju zelo zahtevnih standardov kontrole. Tudi hrane, ki prihaja od vsepovsod. In tudi na zeleno tržnico. In mislim, da smo s tem naprej izpostavljeno, ker nimamo teh - ne tehničnih pogojev in ne drugih pogojev. Da smo za Ljubljano malo da ne oškodovali. Projekt, ki je že star, tukaj boste, bo gospod iz ljudske stranke povedal, da je - mislim, da to veliko pred mano. Da smo pa bili smeli in da smo v bistvu to, ta projekt pripeljali do že ustanovitve, kot podjetja. Ker smo vedeli, da sami iz proračuna tega ne moremo.

In tako bi lahko šla naprej. Verjemite mi, da so ti projekti - niso bili delani za to, gospod Kuščer, da bi jaz komurkoli podtaknila kukavičje - kukavičje jajce. Tudi ne lift na grad. Ne samo zaradi tega, ker je še danes lina narejena. Ker je že nekdo preprojektiral vstop na grad, da se nekoč to zgodi. Ta projekt je bil v dveh proračunih Mestne občine Ljubljana. Trikrat ponovljeni - Colarič, razpisi. Vodil ste komisijo, ki mi je prinesla resnično, ampak v prepričanju, da je ta projekt tudi znotraj, bom rekla - koalicije, če lahko rečem, tako dogovorjen, da ga ne zaustavljati, tudi zaradi tega, ker je bil že v dveh proračunih. In ga Ljubljana potrebuje.

Danes, seveda voditi diskusijo, ali dajmo za hrano, oziroma za vrtce, ali pa za - v tem, ko se na vseh koncih govori, da ni denarja za to. Čeravno ocenjujem, da jed 52 milijardni proračun - ni majhna stvar. Je seveda zgubljena debata na strani tistih, ki zagovarjamo, da bi - da bi ta vzpenjača, oziroma lift na grad. In mi je žal, da bi bilo ustavljeno. Ker se je polemika s tem povečala. Stvari so se tudi cenovno spremenile. In prepričana sem, če ne bo zmogla - bom rekla to - ta - ta mandat. Da se bo zagotovo kakšen drug mandat tudi vrnil nazaj k tej ideji. Ker nisem bila prva, ki bi o tem razmišljala. Ne prva, ki je projekt, bom rekla, tako, s tisto ekipo, s katero smo bili - tako daleč pripeljala.

Prosila bi seveda, v kolikor je gospa županja tukaj toliko stvari, ki seveda, ne samo bremenijo mene, ki sem želela in bom tudi konstruktivna temu mestu naprej - najboljše. Da vsaj do predloga, ker srečali smo se tako s poročilom računskega sodišča, sporočilo neodvisne revizijske hiše, kot - če se spomnite, smo tudi neodvisni revizijski hiši pokazali marsikatero nepravilnost, ki jo je v svojih ugotovitvah izpeljala. Oziroma, ki nam jo je tukaj predložila. Da je bilo celo rečeno, da je mogoče bilo premalo sodelovanja. To lahko potrdim tudi sama. Kajti, ob reviziji računskega sodišča za leto 2002, se mi zdi, da je bilo premalo angažiranja uprave, da bi lahko postregla resnično s podatki. In še nečesa se bojim, da mogoče tudi nimate vseh pogodb. Sama, ko sem iskala, je na eni, zaradi postopkov, ki pač - na žalost nisem dobila zelo pomembne prve strani. To pa je tam, da je vsaka pogodba šla čez najmanj tri oddelke. To je oddelki, ki je pripravil, pravna služba, finančna služba in potem še pravna - bom rekla - svetovalka, ki je bila v kabinetu. Verjemite mi, da je bilo narejenih, vse potrebne

varovalke, da bi in ko je prišla pogodba – seveda bila za to mesto – ne breme. Temveč za to mesto predvsem vzpodbuda za razvoj.

In tako gledam tudi ta proračun, ki seveda ga imenujete proračun preživetja. Zdi se mi, da bi pa vseeno nekatere projekte, ki se jih zdaj tako zlahka odrekamo, vseeno spravili in bi tudi ta mandat imel kaj za pokazati. Tako, kot je tudi ta dvorana, v kateri sedimo, ki je bila obnovljena v tistem, tako imenovanem čudnem mandatu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Najlepša hvala tudi vam. Besedo za repliko ima najprej gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz, seveda nisem obremenjen s prejšnjim mandatom. In moram reči, na začetku sem razpravo gospe Vike poslušal, pravzaprav z naklonjenostjo. Glede, rekel bi, te njene konceptualne širine. Bolj je govorila, bolj sem se seveda spraševal, ali gre za vehemenco? Mogoče za megalomanstvo? Ali gre pravzaprav za neuresničljive projekte v taki dimenziji, kot so bili zastavljeni? In vedno bolj na koncu sem razmišljal, seveda, ta koalicija je izgubila samo eno glavo, ne? To je ista koalicija. Celo personalno. Dobila je drugo glavo. In vprašanje se seveda glasi, ne? Jaz mislim, da je bila seveda premočna županja in koalicija pa prešibka. Ne? In seveda je koalicija s padcem premočne glave – postala nesposobna uresničiti vsaj enega od projektov. Ki so se v tistem času začeli. In to naj zgodovina oceni, ali so bili projekti neuresničljivi, ali je pa ta šibka koalicija, s to šibko glavo, seveda padla na izpitu.

Seveda in to bi lahko kar vsak zase projekt komentiral, ne? Mestni muzej je sicer narejen, ampak je prazen, ne? Ne? Grad. Razpis za oddajo gostinstva. Enemu v roke. S tem, da mora on vse investirati za ene dvajset, trideset let. To se fizično ne izide. Se ne izide konceptualno. In tako naprej. To se pravi, treba je te stvari znat delat, rekel bi, infrastrukturo mesto. Posamezne, seveda točke, pa so lahko dane v koncesijo. Ali kakor koli to je. Zato stoji dve leti ta recimo razpis na gradu. Al bi lahko spravili, seveda, investicijo na Rogu, da bi bil to velik bienale in tako dalje. No, to naj zgodovina oceni.

Ne morem pa – no, kar se Stožic tiče, obstoja pa 4. člen, ne? Ne samo 5. Peti govori, da dobimo Brdo nazaj, ne? Če nismo dobili iz denacionalizacije parcelo, ne? Četrty pa govori, ne? Da, SCT ima materialno odgovornost, če se dogaja denacionalizacija, ki se še ni končala za tisto obdobje. To se pravi 3,5 let ma SCT zdaj že materialno odgovornost. Ker je zamolčal denacionalizacijo. To sta dva člena in tako naprej in tako naprej.

Tisto, kar me pa vseeno malo moti, seveda, je pa vendarle – recimo, na koncu je to v enem samem stavku. Da bi javna podjetja lahko delovala brez podpore MOL, ne? Jaz celo delim to stališče...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. In ga bom operacionaliziral v tem smislu. Dokler so taka, kot so. Morajo delovati sama. Tako, ali pa drugače. Zdaj, ali Vika – ali se s komercializacijo to izide? Da bi prišel nek kapital, ki bi v tem profit sektorju lahko bil v korist Ljubljancev? Ne vem. Ne more biti pa ta podjetja, oprostite, tako, kot je zdajle podražitev vode, vodena iz Velikih Lašč. Oprostite, to bom – ta papir bom začel stran metat, ali pa...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... bom ga vrgel koaliciji v glavo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za repliko ima gospod Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Spoštovane kolegice in kolegi. Lep pozdrav. Dober večer. Problem je, da obravnavamo tretji proračun v tem mandatu. In pri razpravi gospe Potočnikove ne gre ocenjevati vsega, kar je povedala na današnji seji. Današnja seja je namenjena obravnavi, prepozni obravnavi proračuna za leto 2005. Ne glede na to, kako se sedanja županja lahko moti, ali kako ima nekdanja županja lahko prav.

Svetniški klub SDS je že od začetka tega mandata skeptično gledal na razvoj dogodkov v tej koaliciji. Namreč, zelo neposredno rečeno, v demokratičnem svetu obstajajo neke norme, ki so se razvile v politično kulturo. In politična kultura nekje vелеva obnašanje tudi tistih, ki so nekoč bili na oblasti, pa potem niso več. Predvideva njihov umik iz dnevne politike, na tistem mestu, kjer bi lahko bili zaradi objektivnih ocen, ali subjektivnih ocen njihovega dela, prizadeti razvojni interesi tako njihove politične grupacije, kakor tudi širše družbe. To se žal v tem mandatu ni zgodilo. In zato je ta mandat v tretjem in celo v predzadnjem proračunu – še vedno obremenjen, s konfliktom znotraj vladajoče koalicije, ki ocenjuje delo minulega mandata. Ljudi, ki morda sploh niso bili takrat zraven, pa danes morajo se ukvarjati s temi projekti.

Mislim, da zaradi tega bi bilo koristno za Ljubljano, da ta koalicija, ki danes skuša vladati Ljubljani, te svoje konflikte da že enkrat za seboj. In predloži konsistenten proračun, za katerega se bo vedelo že v naprej, da ga podpira večina. In, da imamo večino, ki je sposobna tej Ljubljani vladati, vsaj še naslednje leto in pol, kolikor nas loči od tega, da bo tega mandata konec....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...spoštovani kolegi in kolegice iz nasprotne strani, potem vljudno prosim, da date to jasno povedat. Da ne bomo obravnavali programov za naprej, ki slonijo na nerazčiščenih odnosih med vami samimi in za nazaj. Če najdete kaj spornega, se pomenite o tem med seboj. In ne obravnavajte bodočnosti mesta Ljubljane s problemi, ki jih imate med seboj. Mi, kot opozicija, smo pri zaključnih računih te - naša videnja teh problemov, izpostavili. Dali ste v revizijo računskemu sodišču. In zdaj upam, tudi ostalim organom, ki se naj s tem ukvarjajo. S tem je pa debate v tem mestnem svetu, upam, konec. Ker, če bomo ponovno odpirali dileme iz prejšnjega mandata, kakor se je to poskušalo z mandati pred tem. Še po dr. Ruplu in z mandati pred tem, ki jih je vodila še Vidmarjeva vlada in bomo problematizirali še mogoče mandate...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. PETER SUŠNIK

... ki jih je vodil gospod Draškovič. Pa še kej nazaj, pa še kej nazaj. Ne bomo prišli nikamor več. In ne bo nobenega proračuna, ki bi kaj koristil še tej Ljubljani.

Zato predlagam, rešite svoje probleme, ker bo za vas zdravo, za nas pa še bolj. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za repliko ima gospod Sodržnik. Izvolite.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Ja, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni. Sam ocenjujem razpravo gospe Potočnikove koristno iz dveh vidikov. Prvič, ker hočeš nočeš je emplicitno povedala, da ta koalicija nima vizije. Namreč, vsaj ne tiste, ki jo je ta ista koalicija zagovarjala v prejšnjem mandatu. In nam je postregla z vrsto argumenti v točkah, ki jih celo nismo uspeli dobiti, ali realizirati ob obravnavi rebalansa, ker smo to pravzaprav zahtevali.

Drugič je to koristno seveda zaradi tega, ker se je s tem tudi posredno distancirala od tega, kar se zdaj dogaja. In, seveda, sam računam na to, da bo to prineslo določene posledice tudi v tem smislu, v katerem je moj predhodnik govoril.

Sam bi pa rad v zvezi z njenimi trditvami povedal vendarle eno zadevo, ki se mi zdi pomembna. Namreč, nanaša se na projekt, od katerega se je danes vehementno distancirala. Sam seveda sem prepričan, da je to daleč od resnice. Govorim o projektu, tako imenovanem Koverta. Lahko vam zaupam, da je to bil eden izmed pomembnih argumentov, proti meni, kot bivšemu direktorju. In gonji LDS-a proti meni, kot človeku, ki je sporen. Na osnovi česar so poskušali me kazensko ovadit. Praktično diskreditirat. Kriminalizirat. In podobno.

Gre preprosto za to, da sem bil za časa direktorovanja za ta projekt odgovoren. In februarja meseca 99, ko sem pripravil zadnji predlog pogodbe, ki je v celoti predpostavljala nakup in adaptacijo tega objekta, je bila pogodbeni vrednost, ne boste verjeli, ker je tudi osnutek notarskega zapisa verodostojen, 908 milijonov.

Ko sem odšel, ali pa, ko so me praktično lustrirali, če tako rečem – je županja takratna, gospa Potočnikova – v treh mesecih podpisala pogodbo, ki je suma sumarom na koncu prinesla obveznost MOL-u za približno številko milijardo in pol. Vsak si naj sam ustvari mnenje o teh številkah. Lahko vam povem, da sem zelo veliko časa potreboval, da sem sploh prišel do verodostojnih podatkov. Ker, kot se spomnite, sem v prejšnjem mandatu postavil enkrat eno veliko število svetniških vprašanj. So bila tudi vprašanja, vezana na to investicijo in jih v prejšnjem mandatu nisem uspel pridobiti. Preprosto na njih niso odgovorili. In verodostojne podatke sem dobil šele iz poročila računskega sodišča. In to je bil tudi razlog, da sem lani prvič in edinkrat do zdaj v življenju, vložil kazensko ovadbo.

Sam verjamem, da bo na koncu prišlo do razčiščenja tega. In zanesljivo ne morem verjeti, da je lahko tako enostavna, distanciranje od tako pomembnega projekta, ki je prinesel tako veliko razliko – možno v tem mestnem svetu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replike so izčrpane. Kaj želite?

... iz dvorane - nerazumljivo...

Replika na gospoda Sodrznika. Izvolite. Minuta.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Iskrena hvala za besedo. Gospod Sodrznik, boste pogledal magnetogram. Nisem se distancirala. Seveda sem za to, da se pogleda. Ker je nekajkrat pogledal tako nadzorni odbor, kot tudi interna revizija. Pripravljena sem odgovarjat. Sem pa seveda zelo vesela, da je danes Slovanska knjižnica in Bežigradska knjižnica v sodobni in kvalitetni knjižnici. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednji ima besedo za razpravo gospod Franci Slak. Za njim bo razpravljaj gospod Peter Sušnik. Potem pa so se prijavili še štiri razpravljavci, oziroma razpravljavke. Izvolite, gospod Slak.

G. FRANCI SLAK

Hvala lepa. Moram reči, da se strinjam s tako diskusijo, ker se mi zdi, da na ta način bomo naredili, ali pa smo naredili prvi korak. Če bomo znali narediti tudi drugega, potem bo uspeh zagotovljen.

Mene je sicer presenetilo to uvodno poročilo k – k proračunu. Osnutku proračuna za letošnje leto, gospe županje. Moram pa reč, da nam je v kratki obliki pojasnila marsikaj, kar do zdaj, vsaj opoziciji ni bilo takole nikoli predstavljeno. Mi smo dobili tle seznam projektov, ki bremenijo, oziroma praznijo mestno blagajno. Lepo spisane. Škoda, ker niso še vrednotene. Mislim, če je bil to dober namen, da se nekaj s temi projekti naredi, da se čim prej odpravi škoda, ki se dela zaradi teh projektov, potem se mi zdi, da gre za dobro smer. Oziroma, da bomo dobili že pri predlogu proračuna tudi podatke, kako se bojo ti posamezni projekti reševali. In mislim, da bi bilo dobro, da bi danes tudi o tem kaj rekli. Da se o tem pogovorimo. In, da obdelamo, oziroma dobimo obdelan vsak projekt že do predloga proračuna. In tudi, na kakšen način se bojo ti projekti reševali.

Včasih sem rekel, da proračun ni razvojno naravnan. Moram reči, da sem že kar pozabil, kaj je razvoj. Saj je denarja za razvoj iz leta v leto manj. Je pa še vedno nekaj ostalo, kar nas tudi opozarja računsko sodišče. Gre za gospodarno, oziroma gospodarno ravnanje, oziroma poslovanje v Mestni občini Ljubljana.

Čeprav govorimo, da imamo prazno blagajno. Mi ne delamo, oziroma ne dobimo nobenega pregleda o varčevanju v občini. Jaz vedno najprej pogledam stroške, če ni nobenega denarja za razvoj. In pogledam indekse, kako ti indeksi rastejo. Moram reči, da tudi v tem proračunu, oziroma osnutku, imamo velik indeks pri izdatkih za blago in storitve. Ta indeks je 118. Če pogledamo kaj spada pod te stroške – vidimo – pisarniški material, posebni materiali in storitve, energija, prevozni stroški. In tako dalje. Mislim, če mestna uprava ne more zagotoviti, da se ti stroški ne povečujejo več, kot je inflacija, potem nekaj ni v redu.

Sicer mi smo večkrat govorili o reorganizaciji mestne uprave. O potrebi po reorganizaciji. In s tem bi, ravno v zvezi z zmanjšanjem stroškov in tudi z odgovornostjo, ki je s tem povezana.

Če sem v lanskem letu rekel, da so kazni in odškodnine, davek na neumnost, potem je ta neumnost veliko večja, kot je bila lansko leto. Kazni in odškodnine so v lanskem letu znašale 99 milijonov. Letos je že načrtovanih 970, 966 milijonov. Približno 2% celotnega proračuna. Mislim, da je ravno to vzrok tistega, kar sem prej rekel, da imamo ogromen, ali pa veliko projektov, ki se podajamo z njimi, ki ne vemo katerega bi bremenili, ali pa kateremu bi naredili – na katerega bi lahko prikazali, da je naredil večjo škodo.

Poglejte, v tej postavki je, če se ne motim, približno 700 milijonov zamudnih obresti. Te zamudne obresti so tekle zaradi tega, ker smo trmasto vztrajali, ali pa ste vztrajali – pri nekem plačilu, da je neopravičen. Čeprav je pogodba bila. In stvar je bila čisto jasna, da bo treba plačati. Zaradi 360 milijonov glavnice, je bilo še 700 milijonov zamudnih obresti. In mislim, da 700 milijonov dodatnih sredstev, bi lahko marsikateri projekt bil tudi realiziran.

Ko je moj kolega Jazbinšek diskutiral že na prejšnji seji, je rekel, da imamo v tem mestnem svetu, oziroma v tej občini, veliko pozabljenih odhodkov. Jaz se strinjam in bojim se tega, da je teh pozabljenih odhodkov, zaradi različnih pogledov na te odhodke – še veliko. In da ravno zaradi tega je županja skeptična za dodatno zadolževanje, ker sama ne ve, koliko stvari nas še čaka, ki jih bo treba še plačati.

Ne glede na to, jaz predlagam, da se mesto zadolži v tistih okvirih, ki jih zakonodaja zadovoljuje. In, da rešimo tiste projekte, ki so za mesto nujno potrebni ali pa koristni. In od tega vidim en projekt, Ljubljana, moje mesto. In se mi zdi, da bi bilo velika škoda za Ljubljano, če se ta projekt ne bi dokončno realiziral. Oziroma realiziral v tej višini, kot so Ljubljančani, predvsem fizične osebe, pripravljene soinvestirati v razne fasad, ostrejša in tako naprej. Predlagam, da se ta postavka poveča na 277 milijonov. Kolikor je tudi povpraševanja in že resnih pogodb, oziroma interesentov, da bi v ta projekt tudi šli.

Nimam podatka, ali je kakšen projekt, ki je sofinanciran tudi iz Evropske skupnosti in tudi države, izpadel. Če je to, potem naj se tiste projekte da, kot prednostne. In mislim, da je vredno se tudi za to zadolžit.

Ker sem predsednik Odbora za nepremičnine. Gospodarjenje z nepremičninami, smo na tem odboru že parkrat sprejeli, oziroma obravnavali predlog za prednostni nakup nepremičnin v Ljubljani. Do zdaj nisem videl realne možnosti, da bi lahko izvajali tak odlok. Ker ni bilo sredstev na razpolago. Predlagam, da se mesto zadolži do tistega okvirja, ki so možni in da ta sredstva namenijo za prednostni nakup nepremičnin, ki bi bile koristne za Ljubljano. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Peter Sušnik, za njim bo razpravljala gospa Majda Širca. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa za besedo. Na Odboru za finance sem že povedal, da ob tokratni obravnavi proračuna ne bom ne zapletal, pa ne na dolgo in široko pripovedoval stvari, ker si lahko vsak, ki ga zanima, moje stališče prebere – razpravo ob lanskoletnem proračunu.

Kot sem že povedal, obravnavamo tretji in predzadnji proračun v tem mandatu. Če smo prvo leto obravnavali proračun, ki ga je pripravila nova županja v prvih stotih dneh njenega mandata in je bila zamuda zanimiva. Smo potem lani dobili proračun ravno tako prepozno. In vendar tudi preoptimistično. In potem na koncu smo prišli do rebalansa. Letos obravnavamo proračun streznitve, kot bi ga jaz imenoval. Upam in želim, da ga boste realizirali tako, kot ste si ga zastavili. Ne vem kako bi lahko naredili večjo politično škodo? S tem, da se proračun podpre ali s tem, da se ne podpre. Če ga ne podpremo, bo seveda izgovor, da mesto ni

realiziralo vseh tistih nalog, za katere se oblast zaveda, da jih mora. Ker proračuna ni. Če ga podpremo in vam ga sprejmemo, potem seveda imam občutek, da bo škoda že zaradi tega, ker boste ob koncu spet prišli do tega, da kljub temu, da je 52 milijard težek proračun sprejet, naloge kljub temu niso realizirane. In seveda, neetično je, da bi s strani opozicije, proračun, s katerim se ne morem strinjati – podprl. Vendar se mi zdi, da morate zbrati potrebno večino za to, da ga boste sprejeli in da ga boste čim prej začeli izvajati. Ker v končni fazi je to v korist vseh, ki v tej Ljubljani živimo.

Zakaj proračun ne bom podprl in ne vidim možnosti, da bi ga lahko podprl? Zaradi dveh postavk. Prvič – zaradi postavke v poglavju, ki zadeva urejanje zemljišč. In to je postavka 062091 – Pridobivanje in urejanje zemljišč. Pridobivanje in urejanje zemljišč si jaz tolmačim po svoje. Vsekakor pa drugače od tistega, kar je zavedeno v tem proračunu. Piše namreč – v okviru postavke imamo predvidena sredstva za poravnavo obveznosti, v skladu s sodno poravnavo. Opravilna številka: 8 PG 306/2000, s katero sta se pravdni stranki MOL in DARS dogovorili, da mora tožena stranka MOL, plačati tožeči stranki DARS, znesek v višini milijardo 20 milijonov 77 tisoč 778, 40 tolarjev, v dvanajstih zaporednih mesečnih obrokih. S tem, da zapade prvi obrok 15.6.2004. Zadnji pa 15.6.2005. In, da se posamezni obrok revalorizira za čas, do plačila. Jaz sem bil v tistem mestnem svetu, ki je pogodbo z DARS-om sprejemal. Lahko, da je bila pogodba zanič. Sam osebno takrat je nisem podprl. Bil sem eden izmed redkih, ki je glasoval proti. Bil sem že takrat prepričan, da prvič, to ni stvar mesta in drugič, da bo s tem narejena dolgoročna škoda mestu. Zakaj, ne glede na objektivne in druge okoliščine, ki lahko vplivajo na to številko, ne morem podpret tega zneska? Zaradi tega, ker ne poznam tega dogovora, kaj natančno vsebuje ta sodna poravnava? Ali torej pogodba, ki jo je sprejel mestni svet, v tistem daljnem predpreteklem mandatu še velja? V vsej svoji celoti? Ali je kdo, mimo mestnega sveta v tej poravnavi kaj spustil in mestni svet pozabil, ni hotel, ni želel, ni mogel obvestiti? Dokler pač to ni pojasnjeno, je nemogoče sprejeti proračunsko postavko, kjer se predvideva milijardo in toliko, v skladu z obrazložitvijo, ki je tukaj približno polovico tega zneska. In je še revalorizacija zraven, z naslova pridobivanja in urejanja zemljišč.

Dalje je v tej isti postavki navedeno tudi sledeče – da bomo s sodno poravnavo plačali Ljubljanskim mlekarom 519 milijonov in še nekaj tolarjev zraven. Da še nismo dorekli vseh odškodnin, v zvezi s preostalim delom obveznosti – 312 000 Evrov in še nekaj. Skratka, en kup enih dubioz, ki se skrivajo v tej postavki sami po sebi. In dokler te stvari niso razčiščene, je seveda nemogoče obravnavati ta proračun. Saj podpora temu proračunu, avtomatično spremeni vse tiste odločitve, ki jih je mestni svet v taki ali drugačni sestavi že naredil. In to se mi zdi nekorektno.

Ko bo mestni svet obravnaval besedilo te poravnave, kot seveda sem jaz se pripravljen se oglasiti. Povedati, ali se z njo strinjam, ali ne. In šele takrat obravnavati tudi proračunske postavke za to temo.

Še bolj pa moram reči, da me je presenetila postavka – 013317 – Postopki po ZIKS-u in denacionalizacija. Tukaj je navedeno, da pod druge odškodnine in kazni predvidevamo 182,3 milijona tolarjev, glede na razpoložljiva proračunska sredstva. In potem jaz berem naprej vso to obrazložitev in odkrito povedano, jaz tega ne razumem. In zato prosim, če mi načelnica pristojnega oddelka, gospa Regina raztolmači, kaj nam je želela povedati s primerom, ker kot primer izpostavlja odškodninski zahtevek pravnih naslednikov, opravičencev za objekt Kolizej. V višini 2 milijona 960 703,20 Evrov. Skupno skoraj 710 milijonov tolarjev. Oziroma še celo nekaj zraven. In razpreda iz tega nekaj, kar seveda za sedemkrat presega proračunsko postavko, ki jo zadeva in obrazlaga. Jaz sem šel in sem vprašal, glede na to, da je ena izmed glavnih tem letošnjega proračuna – je grajska vzpenjača, koliko je vrednost tega projekta. Pa sem slišal številko – okrog 600 milijonov. Pa se govori o milijardi. Pa se govori malo več. Malo manj. Mi imamo tukaj eno samo odškodnino, ki je že uvedena v postavko.

710 milijonov tolarjev. Kaj je štos s to odškodnino? To je odškodnina, ki jo bomo plačali, pa je še ne želimo plačat, ker očitno še vlečemo postopek. In bo ta odškodnina seveda še rasla. Ker zamudne obresti tečejo in tečejo in tečejo. In, seveda to je izjemna naložba s strani tistih 21 opravičencev, če smatramo to ena k ena, za svojih 10 Evrov na kvadratni meter. Za 91 mesecev, bodo zdaj zaslužili bajne denarje, zaradi tega, ker občina vleče postopek.

Na drugi strani imamo seveda to slavno grajsko vzpenjačo, kjer se strošek pravzaprav še začel ni, v svojem najslabšem pomenu besede. To se pravi, nismo niti ne zinvestiral, kaj šele, da bi začeli obračunavat amortizacijo. Niti ni tega treba poganjat in vzdrževati in plačevati in potem naprej skrbeti za to, da se stvar sploh odvija in pelje na grad, če bo kdaj peljano na grad.

In zdaj seveda želim samo razjasnitev, ali ta mestni svet resno potem obravnava – na eni strani teh 710 milijonov, kot primer – v neki postavki, ki se ukvarja s – s postopki po ZIKS-u – druge odškodnine in kazni. In na drugi strani en tak projekt, kot je vzpenjača, kjer se bojo ti stroški še kopičili? Ali pa morda ne bi kazalo dejansko to pogodbo pogledati tudi skozi to, da se da globoko pogoltniti, pa reči – plačajmo to odškodnino zdaj, da vsaj vemo, da bo enkrat konec. Da je to edini nominalni znesek, ki bo ta proračun kdaj bremenil, če sploh bo bremenil. Zato seveda, spoštovana gospa županja, jaz vam želim obliko uspeha pri izvrševanju tega proračuna, če ga boste uspeli izglasovati, s svojo večino, če jo imate. Vse, kar se dogaja v tem mestnem svetu mene spominja na pretekle mandate, ki sem jih že doživel in že videl. V drugi polovici smo začeli dolgotrajne seje, ki so se vlekle pozno v noč. In obravnavali točno po eno točko dnevnega reda na enkrat. Pa še tisto ne v celoti. In na koncu v nesklepčnosti odšli domov. In nejevolja meščanov se je stopnjevala in stopnjevala in stopnjevala. Zdaj, jaz bi vas prosil, dajte še enkrat imeti en koalicijski posvet. Najdite tisto večino zato, da pač se ne bomo ukvarjali s temi zadevami v naprej. Pa upali, da mogoče pa še kje kakšen glas najdemo, da vam podremo kakšno stvar. Dajte se prešteti. Ugotovite, koliko vas je. Sporočite nam, zato da naredimo neko – ne vem, poskusno glasovanje – mogoče. Kot je to uvedel dr. Bučar in ugotovimo koliko nas je za kakšno stvar gre.

Te seje nimajo nobenega predmeta več. Boljše je, da jih nehamo. Boljše je, da nehamo, da povemo – še ta proračun sprejmemo, pa zaključimo za letošnjo pomlad. Pa se vrnemo potem na jesen, ko je treba obravnavati zaključni račun za leto 2004. 2003 je tako ali tako že zgodovina – pod vodo nas sicer še čaka. Drugih pomembnih stvari očitno ni. Ker, če niti najpomembnejše točke na izredni seji ne spravimo pod streho, potem seveda druge stvari sploh ne morejo biti pomembne. In priznajte, da pač čakamo slovesen konec. Ker očitno to je. To je tista kriza vladanja, v katero je zapadel – najprej Marjan Vidmar, potem dr. Dimitrij Rupel, kasneje še gospa Vika Potočnik. Ko so seje tud ratala že duhamorne. Proti koncu zdaj še vi. Žal nekoliko zgodaj. Jaz sem upal, da se bo to začelo še prihodnje leto, oziroma šele prihodnje leto. Ampak, pač usoda vas je dohitela.

Zato jaz predlagam, kolegice in kolegi, da tisti, ki ne mislimo podpret proračuna, to jasno in glasno povemo. Tisti, ki mislite povedati, povejte že takoj, da vas je dost, da se ne bomo matrali. Pa je. Saj bomo pustili zglasovati. Saj ni noben problem.

Drugače pa gospa županja, čim prej pripravite še tiste spremembe poslovnika, glede omejitve razprav. Tako, da bomo še gospoda Jazbinška utišali. Saj to je tiha želja vseh tistih, ki ste na drugi strani, a ne? Tako, tako, da bomo lahko vsaj še to na zadnji seji naredili, da bo za naslednji mandat mir. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za repliko ima prof. dr. Pejovnik. Tri minute. Izvolite.

G. DR. PROF. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospa županja. Jaz moram reči, da se bom v eni želji pridružil kolegu Sušniku. In sicer, glede na vse dobre želje, ki jih je povedal, pričakujem, da bodo kolegi pritisnili na gumb – Navzoč, takrat, kadar bodo v dvorani. In boste preverjali navzočnost.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, gospod Sušnik je naredil eno veliko napako. In sicer ta velika napaka se glasi, da je rekel, da je to predzadnji proračun. Mi, ki smo odgovorna opozicija, se bomo trudili, da boste to torturo imeli še tudi v volilnem letu. Da bo vsaj osnutek proračuna sprejet pred volitvami, ne? Ampak, ta tortura nam seveda ne bo uspela, ne? Razumete. Zato se res preštejte, se mi zdi. Ali boste zdržali, ne? Ne? Še tudi osnutek v predvolilnem, v volilnem letu, za naprej, ne? Ker jasno je, ne? Da boste vi še naprej stvari mel v rokah in da bo to seveda men, kako bi rekel – produktivno delo. No, jaz se seveda bojim, da tega napora ne boste zdržali, ne? Ker, ne? Težko, da bodo zdržali ta napor. Hotel sem tudi nekaj operativnih predlogov imeti. Pa bom se nehal šaliti sicer. Hotel sem naštet tudi nekaj postavk, pri katerih se enako strinjam s Sušnikom, da dokler niso postavke razčiščene, toliko časa seveda nimajo kaj iskat v tem proračunu. Ampak, bom takole povedal, ne? Zato, da bom krajši, kot tri minute, ne? Itak tiste dve tretjine ne vem, če boste dobili, da bi me utišali, ne? Mislim pri razpravah za poslovnik. Tako, da ta napor, ki ste ga napovedovali, vam odsvetujem. Ne? Ker zdaj sem ratal tukajle že celo svojim kolegom mal simpatičen, ne? Na momente. Razen Jakiču. Ki kar naprej nekaj vpije. Ne? Proceduralno. Ampak, tisto, kar sem hotel povedat je to, da bomo te, da bomo morali te postavke, ki so napačne, ne? Tudi ni nobenih terjatev tukaj notri – recimo do Bohinca iz naslova NUK II. In podobne reči. Ali pa do SCT-ja na Stožicah. In države, ki –ki ponavadi zgublja in tako naprej. To so težke milijarde. No, da bomo to od osnutka do predloga probali artikulirati tudi te postavke, kjer bi moralo v proračun pridet kaj iz naslova, rekel bi – dosedanjega vlaganja vaše koalicije na nivoju republike. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naj vas ne bo strah. Vaša iskrevost, dobronamernost in inovativnost, daje meni energijo, ne samo za leto in pol, ampak še za mnoga leta naprej. Besedo za repliko ima gospod Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Samo par stvari, ker očitno v tem mandatu resnično ne bomo imeli te sreče, da bi spremenili poslovnik na način, da bi lahko tudi racionalno delali. Čeprav sem bil zadnjič deležen kritike, da skušamo kakšnega utihnt, utišat v tem mestnem svetu. Bi rekel, da vendarle večina evropskih parlamentov pozna neko kategorijo, ki omejuje – recimo – pretirano duhovitost, ne? Pretirano duhovitost posameznih poslancev ali svetnikov. Kar kolega Jazbinšek nedvomno je.

Želel sem samo tole reč. Ko govorimo o primeru DARS:MOL, kar je v proračunu navedeno. Mesto je pač izgubilo neko tožbo. Zaradi tega, ker je v začetni fazi plačevanja obveznosti iz mesta bilo nekoliko nerazumevanja, ali pa nestrinjanja med DARS-om in MOL-om. Ali posamezna poplačila v zemljiščih pomenijo dejansko plačilo ali ne. DARS je to osporaval in kasneje tudi tožbo dobil. Tožba je pravnomočna. Dobil je tam pred tremi, štirimi leti. Ta tožba, tožba je postala pravnomočna. In zadeva, v katero smo, v kateri smo se znašli, je bila

pač ta, da je – smo ocenili, da je veliko bolje, da gremo v poravnavo obveznosti, ki je nesporna in izvršljiva. Bila bi v izvršilnem postopku tudi sicer vzeta iz proračuna – v enkratnem znesku. Tako smo se pa dogovorili v lanskem letu, da vendarle se gre v plačevanje v obrokih. Za obveznost, ki je popolnoma realna. In izračunana na osnovi pravnomočne sodbe sodišča. Tudi sicer nas čaka pač pri DARS-u : MOL-u končanje te zgodbe iz pogodbe, ki ji celo nekateri pravite, da je bila dobra. Koristna za mesto. Nekateri menimo, da malo manj. Predvsem zaradi tega, ker je bila izjemno težko izvedljiva, a ne? Izvedljiva pa na način, ker je bil koncept pogodbe tako narejen, da je bilo treba, da so bile obveznosti pridobivanja zemljišč - za izpeljavo teh projektov na mestu, glede na postopke, ki tečejo pri nakupu zemljišč in ti stroški, ki so bili predvideni – je pa praktično to zelo – v celoti nemogoče – še celo DARS, ki ima po zakonodaji bistveno lažje postopke, da pride do zemljišč – večino teh zemljišč in objektov niti ne bi mogel pridobiti. Pa tudi, če bi – tudi, če bi realno razpolagali z denarjem, ki je za to potreben. Ta pa gre dejansko v milijarde. Kajti, treba je še – ne vem – trinajst objektov odkupiti. In tako naprej. Ampak, o tem mislim, da se bomo na tem mestnem svetu v kratkem pogovarjali.

Druga zadeva so – mislim, da so te tožbe, ki se nanašajo iz postopkov denacionalizacije, ali pa iz ZIKS-a in tako naprej. Seveda to so nepredvidljive zadeve. Nepredvidljive tudi v posledicah – pravnih. Te tožbe pač, te obveznosti visijo nad mestom. Mi smo za večino zadev prepričani, ali pa upamo in do zdaj smo to uspevali, da ne bojo nikoli treščili na mesto, kot v končni posledici. Kajti, za vrsto teh stvari mislimo, da je opravičenec dolжник, pravzaprav država. Ampak, v nekakšnem primeru, se bo verjetno to zgodilo. In rad bi videl tistega, ki bi imel to korajžo, da bi v desetinah teh potencialnih možnih obremenitev mesta šel v poravnave. Te... te...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MILOŠ PAVLICA

Te očitke že imamo. Že sedaj.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko. Najprej gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Kolega podžupan, poglejte, ni problem ne v pogodbi, ne v tem, ali je poravnava pravilna, dobra, koristna za mesto ali ne. Sploh ne gre za to. Gre za problem, da se je znašla obveznost iz naslova poravnave. Za pogodbo, ki jo je sklenil mestni svet. Oziroma sprejel in potrdil mestni svet in v imenu občine sklenil župan, z nasprotno stranjo. Bila poravnana. In mene samo zanima, ali poravnava spreminja vsebino, ki naj bi bila izvršena po tej pogodbi? Če spreminja karkoli, potem mora mestni svet to vedeti. Če gre zgolj za to finančno plat. Potem je to seveda druga stvar. Lepo bi bilo, če bi to mestni svet dobil tisti hip, ko se je poravnava zgodila. Žal mi je, da tega ni. Žal mi je, da je sploh do te kolobocije prišlo. Kljub temu, da nisem niti slučajno sam kriv, da je do te prišlo. Seveda se zgodi, da prihaja do tožb in do nasprotnih tožb in do vsega družga. Ampak, želel sem najprej ugotoviti, kaj je bilo s to poravnavo doseženega. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala tudi vam. In pa še ena replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz vam povem, da od osnutka do predloga vam bom dal nekaj primerov, kjer uprava izziva, da bi bila tožena. Ne? In špekulira pri tem, da bi bila tožena, da bo plačevala in da bo potem zgubila še več, kakor seveda bi bilo, če bi svoje obveznosti opravila. To – tak spisec vam bom dal. Seveda mi ne bote nič kaj dosti pomagali.

Sicer pa, bi me pa zanimalo, gospa županja. V Holdingu se pa tudi dogaja – poravnave. In sicer s faktorjem 1: 22. Zdaj me pa zanima, kdo je tle idiot? Tisti, ki je postavil tak zahtevek, da je bil opravičen do dvaindvajsetine, ali tisti, ki je dal eno dvaindvajsetino, pa je vedel, da uni, ki ma zahtevek ne more pridet skoz? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, hvala lepa. Boste morali bolj natančno povedat, da bom pridobila natančne podatke od Holdinga. Ki, zagotavljam, da jih boste dobili.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Potem...pa ni bila samo ena. Dve sta bili. Pa vam bom priskrbela natančne podatke. No, naslednja ima besedo za razpravo gospa Majda Širca. Za njo bo razpravljajal gospod Zvone Colarič.

GA. MAJDA ŠIRCA

Hvala lepa. Moja razprava, ki vsebuje nekaj pobud, pa hkrati tudi nekaj komentarjev, bo kratka. Pa ne zaradi tega, da bi ustregla gospodu Sušniku, ki že narekuje tempo dela tukaj. Ampak, zaradi tega, ker je bilo precej tega že danes in predzadnjič povedano.

Zagotovo smo pred pragmatično odločitvijo. In želela bi, da bi tovrstno obravnavanje vizije razvoja, kar konec koncev proračun potrjuje. Vizijo razvoja v bodoče, vendarle premaknili na več, kot leto. To se pravi, vsaj na obdobje dveh let.

Smo pa tudi pred odločitvijo o zelo pragmatičnem predlogu. Zaradi tega, ker se soočamo z zelo tehnicističnim proračunom. Skratka, z rešitvami, v katerih, vsaj vi gospa županja, pravite, da smo ujeti. In diskusijo o temu predlogu proračuna pravzaprav diktira na nek način vaš uvod. Kateremu se tudi sama ne morem izogniti. Namreč, v uvodu, kot je dejal gospod Slak prej, smo dobili seznam dejanj, ki bremenijo občino. Podala ste nam seznam dejanj, ki bremenijo občino in s tem, da ste morebiti tudi katero od teh dejanj stigmatizirali, kot vprašljivo. In s tem tudi poudarili številne dvome, ki – za kar ni dobro, v kolikor jih ne zraven obrazložite. Ne samo za počutje v tem svetu. Ampak, tudi zaradi tega, ker vnašate in se na ta način vnaša sploh dvom upravljanja mestne občine, na sploh. Kar tako za nazaj. Čeprav mi je všeč, da ta stigmatizacija sega vsaj, sodeč po zadnjih diskusijah, ne samo v prejšnje mandate, ampak tudi v tisti ključni, po mojem grešni korak, ki se je zgodil, ko smo dobili samostojno državo, z Zakonom o denacionalizaciji. Ki nam daje zaušnice, oziroma obeša glave še vedno na zelo močan, močno vrv.

Več postavk ste stigmatizirali, kot zgrešene. Zgrešeni dejanji, na katerih bi se morali očitno v bodoče učiti. Hkrati pa pričakujem, da boste te zgrešene in dubiozne projekte čim prej pojasnili. Ampak, ne samo v tistem smislu, kot tukaj navajate, ko govorite o problematičnih odločitvah prejšnjih mandatov. Ne samo po nekih tehnicističnih poteh. Ampak, po tistih, ki se jim reče – ali je bila namembnost odločitev, ki so pomenile določeno razvojno komponento tega mesta – tudi v samem – skratka tudi v sami namembnosti pravilna, ali ne.

Ali je Stari trg 32, ki se danes najde v tem proračunu, kot postavka za prodajo – z ocenjeno vrednostjo 300 milijonov. Z opombo, ni moč oddati v najem – pravilna odločitev bila takrat, ko se je ta ambiciozna, za moje pojme tudi pravilno postavljen projekt hiše obnovil, ali ne? Zakaj se po tolikem določenem, po določenih letih objekt, ki ga ni bilo mogoče oddati v najem prodaja? Ali je to za občino premišljeno dejanje, ali ne? Zakaj tak objekt ni mogel v najem in zakaj je bil toliko let zaprt? Omenjam samo enega, kajti konec koncev, drugi so bili že več, ali manj obrazloženi. Ampak, vendarle, pri projektih, kot so Bežigradska knjižnica, Slovanska, Hiša eksperimentov, Celica – ne gre samo za njihovo – ne sprašujete se nikoli po njihovih poslanstvih, ali po njihovi utemeljenosti, ampak so danes kar tako obsojeni, po njihovi – njihovih odločitvah, zakaj jih imamo, ali ne. Ljubljana ni občina Destenik, kjer lahko država mimogrede zgradi v celoti šolo. Ali pa ni, ali pa ni – Novo Mesto, kjer je država tudi v celoti zgradi knjižnico. Ljubljana si je morala to delati sama.

Danes ugotavljamo, da država nalaga občini kar naprej nove obveznosti. In v vašem uvodnem govoru je bilo nemalokrat poudarjeno, da smo ujetniki odločitev. Ne samo novih obveznosti, ampak tudi obremenitev iz starih tožb. Da smo ujetniki problematičnih odločitev. In, da smoujetniki morebiti celo napačnega razumevanja medijev, ki nas spremljajo.

Mi smo dobili Zakon o glavnem mestu, gospa županja in, kot sami pravite, navajate v uvodu, da nam nič ni pomagal. Sprašujem, ali so bili izvedeni kakršnikoli pogovori, ki so se najdlji v – kot podlaga in ki bi lahko bili podlaga dialogu med mestom in državo. In, ki bi morebiti razbremenili občino tistih dajatev, ki pravite, da jih država, da jim država nalaga? Ali je to mesto definiralo, katere institucije in kateri javni zavodi imajo profil nacionalnega pomena? Kar pomeni, da jih lahko država v celoti financira? In v kakšnem dialogu lahko nastopa občina? Tukaj mislim, vsaj meni ni znano. Nikoli niste poročali, ali so se izpeljali tisti nastavki – bodisi v dogovore, bodisi v neke vizije. Ali v neke pogodbe, iz katerih bi lahko mestna občina prepoznala, da opravlja določene naloge tudi na državni ravni? Tega ne čutim, ampak čutim pa v razumevanju in opravičevanju tega proračuna samo z nalaganjem nekih obveznosti. Ne čutim pa, da je lahko v tem dialogu občina naredila korak, kjer bi lahko določene naloge tudi prenesla tudi na državo. Skratka, v vsakem primeru, pri obrazložitvi tega proračuna, sem razumela, da gre za neko nemoč – nemoč in za opravičevanje, da ga imamo takega, kot ga imamo na mizi. Imamo pa seveda pragmatičnega, kot sem že na začetku rekla. Zaradi tega, ker se nam je pač prejšnji, ki je bil napihnjen z preveliko, preveč ambiciozno in vizijonarsko ali pa preveč virtualno sapo, ni izšel.

Na – omenjate tudi v samem uvodu, da se bojite prenosa, ki se naj bi zgodil, kot naj bi napovedoval že minister za kulturo – nekaterih javnih zavodov, s področja kulture, na samo mesto. Mestno občino. Jaz mislim, da gre za zelo simplificirano razumevanje delovanja naše države. Kajti, vsak prenos, ki se lahko zgodi pri – nalog in ustanoviteljstva, se zgodi lahko samo na način prenosa tudi finančnih posledic. Ne – ne govorim o tem, da govori samo ustava. Ampak, govorim, da je o tem govorila tudi praksa. Ker v določenem obdobju in to sami veste, so se ti prenosi zgodili. V tistem času je ljubljanska občina zelo dosti profitirala. In v tistem času, ker so se prenesli tudi denarji, oziroma sredstva. In v tistem času so nekatere kulturne inštitucije tudi bolj zadihale. In zaživele. Če ne drugega, so vsaj lahko zaposlovale, ker je bila občina bolj fleksibilna, kot je bila država, ki je gledala pod prste. Tudi, če omenim Mestno gledališče. Recimo.

Hočem reči, da to gre za nek način, pri vaši obrazložitvi, za neko ustrahovanje in za neko morebiti preveč simplificirano razumevanje prenos. Če govorim o kulturnih institucijah. In prav tu bi se rada ustavila. Kajti, želela bi tudi dati določene pobude, da ne bom se zadržala zgolj pri komentarjih.

Pri – ustavila sem se nekoliko dlje pri prodaji stvarnega premoženja, ki je ocenjeno po tem proračunu – na približno 690 milijonov prihodkov. Moji izračuni sicer gredo nekako drugače, ampak treba je vzeti v obzir, da številne postavke, ko sem seštevala ocenitve, ne? Predvidene cenitve v tabeli, ampak – številne postavke pri prodaji stvarnega premoženja niso ocenjene, ker pravite, da je še cenitev potrebna. Res da – res, da so nekatere – nekateri objekti manjšega značaja. Manjših kvadratur. In morebiti tudi niso še v celoti lastništva prepoznana. No, ampak recimo, da gre za 690 milijonov, s tem, da naj bi zemljišča prinašala približno 900 milijonov. No, tukaj me čudi, da seveda določene postavke pri prodajah niso vrednotene, zaradi tega, ker gre za prenos še iz predloga proračuna iz leta 2004. Kar pomeni, da v enem letu bi najbrž cenitve vsaj morale steči. Vemo pa vsi, kako še nedefinirano lastništvo, popis lastništva ima občina pri tem, pri svojem imetju.

Pobuda moja gre v smer, da se v ta seznam odprodaje stvarnega premoženja vnese tudi prodaja prostorov na Miklošičevi 38, ki se bo, na moje veliko veselje – da v kratkem zgodilo. Najdla ga – našla ga nisem v temu seznamu. Ker pa obstaja in to bi prosila, da bi se pri pripravi predloga upoštevalo... ker pa obstaja možnost, da se usmeri prihodek od prodaje – no saj, saj mogoče, če je kje – pa ni naveden, me boste popravili. Ampak, pobuda gre tudi v smer, da se ta prihodek, ki naj bi bil višini približno 70 milijonov tolarjev, lahko tudi definira v smeri porabe. Vsaj delček – delček tega. Ne govorim o velikih sredstvih. Ampak, glede na razpravo na Odboru za kulturo, na matičnem odboru, je bilo govora, da bi se vsaj delček tega – mislim, da je bilo govora o 3 milijonov tolarjev – namenil delovanju Kinoteke. Ki naj bi se, ki naj bi se zaznamovalo v obliki, ob stoletnici slovenskega filma...

.....konec 2. strani III. kasete.....

...in deli, mislim, da je bilo tudi izraženo soglasje, kot podpora grafičnega bienala, kot edinega, oziroma največjega nosilca slovesa tega mesta v svetovnem merilu.

Opozorila bi, da proračun za kulturo, ki mi je bolj natančno poznan, kot drugi – me jasno ne veseli. Ampak, se pač z njim moram soočiti. Namreč, znaša zgolj 200 milijonov več, kot je znašal v letu 2003. To se seveda sliši lepo. Ampak vendarle vemo, da vsak dan je zahtev, potrditev in dobrih projektov več. Tudi nek – en javni zavod smo v tem času ustanovili v prostorih Španskih borcev. Novi – novi – nov teater. Pa ni samo ta, ki bi izražal določene potrebe. Ampak, zavezali smo se, pravzaprav vsi na glas, da bomo končno rešili vprašanje tako imenovanega Centra sodobnih umetnosti, ki je bil nedavno, leto, dve leti nazaj preoblikovan v mrežo določenih subjektov, ki na jbi predstavljali ta center. In v to mrežo naj bi segala poleg razstavnega prostora Riharda Jakopiča, tudi prenovljena avla, oziroma prenovljeni prostori Kina Šiška, kjer naj bi se zgodil prepotrebni prostor za glasbene in druge dejavnosti. Temu smo se morali, projektu smo se morali odpovedati. In, kot je sicer tukaj načrtano, naj bi vendarle pripravili vsaj osnutek nekih načrtov. In detekcij programa tega prostora, ki bo očitno moral zaživeti šele v letu 2006 in 2007. Res, da je vprašanje Mestnega muzeja, ki je v celoti v breme mestni občini, nesrečna zgodba. Kolikor je bila srečna zaradi tega, da je ta, da je to mesto prišlo do obnovljenih prostorov. In vemo, da so se ob tej obnovitvi zgodili tudi nepredvideni stroški, glede nepredvidenih posegov v ta prostor. In zaradi tega ne moremo obremenjevati, ali pa stigmatizirati ta projekt. Lahko smo zgolj veseli, da se je lupina njegova končala. Menim, da bi se moral vendarle najti še kakšen določen

napor, konec koncev zna biti zaradi poznega sprejetja proračuna – vsi projekti ne bodo mogli biti realizirani. Da bi določena sredstva vendarle usmerili v opremo teh prostorov, kajti ne spleča se vzdrževati lupine. Kajti, promet, ki bi se zgodil z obiskom Mestnega muzeja. Vemo, da ni majhen. Tudi z animacijskimi programi, ki jih vodstvo muzeja ima, bi pomenil nek določen strošek, ne pa samo breme – ne strošek – prihodek, se opravičujem. Ne pa breme, kot bo, v kolikor bomo čakali, da si lahko obiskovalci ogledujejo zgolj prostore, ne pa tudi same ponudbe. V tem smislu bi veljalo poiskati še kakšne napore. Ne vem, iskreno vam povem – iskreno ne vem, na račun koga, ali česa. Ampak, zgolj na račun recimo ene bolj pozitivno zaključene zgodbe, ki se je začela pred tolikimi leti. In, ki vemo, pač, da je ni mogoče uresničiti v enem letu. Ne vem – novomeška knjižnica se je gradila deset let – skoraj. Pa je bil tudi državni denar notri.

Veljalo bi, najbrž v tem seznamu poiskati tudi kakšno postavko za NUK. V kolikor se bodo v tem obdobju zaključili postopki, na katere je vezana tako država, kot mesto. Če morebiti tudi niso še poravnani. In tudi tukaj bi prosila, če bi veljalo, če bi veljal še kakšen razmislek. Če bi te denacionalizacijske zgodbe se morebiti končale pravočasno.

Skratka, te pobude imam še pri pripravi končnega predloga. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČI

Najlepša hvala. Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, zdaj smo slišali traktat o trošenju, ne? O trošenju. In, seveda pri tem traktatu, pouku županje, kako naj troši – beri – kadar vi govorite v prazno, ne? Seveda jo moram vzeti v bran, ne? Ker seveda trošiti v prazno je težko. Seveda, pol sem pa pogledal, če je kakšen bivši poslanec tuki, ne? Ampak, če je kakšen bivši član vlade. In sem ugotovil, da sem samo jaz. Ne? To pomeni, ne? Da sem jaz tisti grešnik, ne? Na katerega leti denacionalizacija, ta neodpustljivi greh. Zaradi denacionalizacije, oprostite, ste imeli referendum. In zaradi denacionalizacije v tem smislu, vem, da ne, ampak vsebinsko se je vedelo zakaj se osamosvajamo. No, seveda in zdaj tukaj – ni – en realsocialističen pouk o trošenju poslušamo. In stigmatiziramo prvo vlado. Ki vam je omogočila, da ste pol prišli na vlado. In kaj ste naredili? Oziroma, bom rekel – Gantar je naredil to, še preden je bil seveda na vladi v tem mestnem svetu. Zmislil si je Metelkovo mesto. Kakor znate trošiti, če dobite tudi od države, ne? Ste dobili Metelkovo? Hudiča, kaj ste pa z nje naredili? Z Metelkove? A me razumete? Ne? Ustanovili ste, tukaj je bil sklep sprejet. Gantar je bil takrat – ni se čutil dost sposobnega biti republiški poslanec, pa je pol samo na mestu se šolal – je meni rekel tiste čase – no in potem seveda tukaj smo dobili en sklep, da je to ta Metelkova mesto. Ne? In zdaj, kaj se zdaj zgodi? Zdaj hočemo tri akademije, ne? In si tam zmislimo skvoterje, ki preprečijo tri akademije in tako naprej. Potem si zmislimo, da ni prostora, kar je čista laž. Ne? In z zlorabo položaja pošljemo kam? Na obrobje mesta – tri akademije. To je isto, veste, isto, kot če bi jih postavili v Domžale. In to s kom? Z Bandljovim, ne z Bandljevim, z Gabrovimi ukazi, ne? Kazen mora biti. Ne? Vika ni bila naša, ampak je bila od Bavčarja, ali pitaj boga od koga, ne? Kazen mora biti. Slak mora plačati. Zemljo moramo dobiti zastonj. Zlorabo položaja – bomo mi to tam zrihtal tam. Jaz imam konkreten predlog, ker je bilo tukaj veliko poduka o imetju – prosim, da se v program prodaje da tudi Metelkova – skvoterjem se pa ponudi tovarno Rog. Da ne bomo imeli zdaj podgane v tovarni Rog, razumete? Na Metelkovi pa skvoterje in to v neskončnost. Ne? In, od katerih ne moreš čisto navadne najemnine dobiti. Ta čas, ko pa dobijo iz proračuna za programe Ministrstva za kulturo, tistega, v katerem so verjetno v...

GA. DANICA SIMŠČIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

... programe prišli za časa Šircatove. Mestu Ljubljana pa seveda nobene najemnine. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospa Širca. Replika na repliko? Izvolite.

GA. MAJDA ŠIRCA

Način, kako je denacionalizacijo izvedla Slovenija ni primerljiv z nobeno drugo državo postkomunističnih ali socialističnih držav. To, ne vem, mislim, po meni poznanih podatkih, nobena fevdalna, cerkvena in druga oblast ni prišla do toliko, do toliko zemljišč in do toliko objektov, kot prihaja v Sloveniji. Metelkova, gospod Jazbinšek, ni stvar denacionalizacije, ampak je...

... iz dvorane: LDS... /// nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek.

GA. MAJDA ŠIRCA

Demos...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, drugi vas poslušajo...

GA. MAJDA ŠIRCA

... ni stvar denacionalizacije, temveč prenosa lastnine nekdanje Jugoslovanske ljudske armade na občino, oziroma na državo. Država se je takrat, v strahu, da ji ne bi bilo preveč očitano, zelo hitro odločila in pravilno tudi naredila razpis in namenila celotno polovico vojašnic v kulturne namene. Kar je bilo tudi zelo lepa poteza. Danes, po desetih letih, bo skoraj kmalu projekt končan. Medtem, ko občina...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

GA. MAJDA ŠIRCA

...dobila drugi, ravno tako mestotvorni objekt. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Še ena replika na repliko, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

...na repliko, ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, ja.

G. PETER BOŽIČ

Žal moram povedati, da je prvič – prvi del, ki ga je itak Majda Širca povedala – drži. Drugi del je pa ta, da so taki prostori, kjer se dogaja te vrste kultura, oziroma kulturna produkcija redni spremljevalec vseh urbanih okolij. Gre pa za to, da ene – da smo pa mi mel pri nas v Ljubljani neko specialiteto, ki je v bistvu povzročila desocializacijo tega prostora. In to je bil, to so bili bagri, ki so rušili del tega metelkova mesta. To so bili skin headi, ki so mesto napadali. In so ustvarili popolnoma – in so na določenih segmentih ustvarili skvoter. Na drugih okoljih urbanih skvoter oblast pusti na mir. Na miru, zato, ker...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER BOŽIČ

... jaz sem...

Iz dvorane – g. Miha Jazbinšek: Zato se pol preselijo, ne?

G. PETER BOŽIČ

Ja. Samo vi jih niste pustili na miru. Vemo...

Iz dvorane – g. Miha Jazbinšek: ... čaka.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek nimate besede in ne motite drugih razpravljavcev, ker imajo omejeno - čas razprave. Gospod Božič, izvolite, zaključite misel.

G. PETER BOŽIČ

No, jaz – jaz sem hotel samo to povedati, da taki posegi oblasti, kakor je takrat Marjan Vidmar in njegova združba to naredila, pomeni popolno desocializacijo nekega okolja. In to se je zgodilo na Metelkovi. In z največjo muko se je potem stvar vendarle v veliki meri obrnila na ta način, da je tam nastala neka kulturna produkcija. Podgane, pa ne vem. Najbrž strašijo po vaših denacionaliziranih stanovanjih.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Hvala lepa – replike so pravzaprav izčrpane. Mh, še gospod Sušnik, izvolite. Replika na repliko. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Jaz sem bil zmeraj prepričan, da smo mi imeli do Depale vasi za obrambnega ministra, ne vem, kako je bilo takrat rečeno – enega milaterista, pa skor fašista, pa tako naprej. Pa zdaj ugotovim, da je ta obrambni minister je takrat dal pol – pol vojaškega premoženja za kulturo. To se pravi, očitno ni bil tako slab, ne? To je bilo takrat povedano.

Zdaj, jaz vam bom zaupal, kolega Jazbinšek, kaj je meni kolega Marjan Vidmar rekel takrat, pa sem ga prvič spoznal leta 95, ko smo tukaj oblast prevzemali. Je rekel – samo to vas lepo prosim gospod Sušnik, Metelkovo pustite čisto pri gmah. Zaradi tega, ker boste videli, da Hreni in vsi njegovi somišljeniki bodo naredili dolgoročno največjo škodo LDS-u. In točno to se je zgodilo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replik na – replik na repliko ni več. Samo kratko pojasnilo še – gospa Širca, če dovolite in gospod Jazbinšek. ... Če bi pa še gospod Jakič dovolil. Najlepša hvala. V tej dvorani sedi še kdo drug, ki je kdaj bil v parlamentu. Vi ste bili res da edini minister. Ampak, se najde marsikaterega državnega sekretarja. Pa poslanca, poslanko in tako dalje. Odgovor glede Kinoteke – pa samo ena stvar. Če komu, potem je vam zelo jasno znano, gospa Širca, ko ste bila tudi državna sekretarka – vsi problemi s Kinoteko... Moram pa reči, da sem bila izjemno presenečena, da smo še – šele sedaj ugotovili, da je na Kinoteki bilo kar 23 plomb in lepo število teh, je v zadnjem času tudi že odpravljenih.

Besedo za razpravo, gospod Zvone Colarič. Za njim gospa Marija Šterbenc.

G. ZVONE COLARIČ

Ja, hvala lepa. Vsi razpravljalci rečemo, da bomo kratki. Jaz pa upam, da res bom. In bom poskušal v telegrafskem slogu opraviti s temle proračunom. Ker konec koncev že dva popoldneva razpravljamo o njem in mislim, da je čas, da končamo. In osebno bom seveda osnutek proračuna za leto 2005 podprl. S tem sem se tudi izjasnil, ker so nekateri zahteval, da se dajmo izjasnjevati. Jaz ga bom podprl. In upam, da bomo zbrali tudi toliko modrosti, ostali, da bomo danes podprli in da ne bomo to vlekli v naslednji dan. V naslednje tedne. In v čas, ko bo Ljubljana že v težavah, če proračuna ne bo imela.

Dve pobudi. Ena se navezuje ravno na Metelkovo, ko smo zdele mel že nekaj replik. Opazil sem, da smo kar nekaj let imeli posebno postavko na Metelkovi. Tokrat je nimamo. Jaz mislim, da je pa prav, da ta področje še razvijamo. Da financiramo tiste dejavnosti. In predlagam, da to v predlog proračuna uvrstimo. S tem, da naj se v tem vmesnem času tudi prouči možnost, da se to področje razglasi za javno infrastrukturo, na področju kulture.

Ta druga pobuda – nikjer nisem opazil kakšne posebne postavke, se opravičujem, če sem jo zgrešil – glede Trubarja. Mi smo lastniki dela stavbe najstarejše hiše v Ljubljani. Govorim o mestu. In verjetno je čas, da se začne tudi s pripravami na petsto letnico rojstva Primoža Trubarja – 2008. In verjetno bi bilo najlepše, da to proslavimo z obnovljeno, ali sobo, stanovanjem, stavbo. Skratka, spominom na to, da smo preko Trubarja dobili prvo slovensko knjigo.

Naslednja pobuda – eden najpomembnejših zadev, ki ga rabi vsak občan, občanka v Ljubljani, je zagotovo voda. Možno, zelo težko je na vzhodnem delu Ljubljane s čisto, zdravo vodo. In morda bi se do predloga proučilo še možnosti, ali je na ta tem področju možno pospešiti izgradnjo vodovodov. Govorim za področje pri Pancah, pa še druga v Četrtni skupnosti Sostro, kjer se že leta vodijo postopki za pričetek izgradnje. In upam, da v letošnjem letu bomo res začeli. Želim pa seveda, da bi tudi čim več teh vodnjakov, oziroma vodovodov naredili. Oziroma sanirali obstoječe, ki so z oporečno vodo.

Še glede opredelitev do vlečnice, oziroma vzpenjače na grad. Projekt seveda podpiram, kot nov impulz k dograditvi in dokončanju Ljubljanskega gradu. In dokončanju celotnega tega področja. Danes je bilo že omenjeno, da sem v prejšnjih letih projekt tudi vodil. Usklajeval. Na žalost še ni končan. In upam, da do konca tega mandata tudi bo. Ne bi se pa spuščal v debate, da/ne in tako naprej, ker mislim, da smo že preveč časa zgubili. In, da je nujno, da pridemo danes do glasovanja o proračunu.

O drugih projektih, meni je bilo žal vsakega projekta, ki smo ga načrtovali, pa ga še niso, ali nismo uspeli izvesti. In upam, da projekti, kot Stadion, Veletržnica, pa še kaj se bi najdl, da bodo prej ali slej izpeljani in narejeni. In seveda v okviru možnosti, ki jih daje letošnji ali drugi proračuni. Skratka, podpiram sprejem proračuna.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Gospa Marija Šterbenc. Vljudno se vam opravičujem, pozabila sem, da ima vsakič gospod Jazbinšek repliko. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ne vsakič. Ne vsakič. Vi ste me opozorili, da je tukaj še kakšen poslanec iz tistih časov. In gospod Jakič se mi je javil. Tako, da je on tudi grešnik. Takrat smo skupaj glasovali, ne? Za denacionalizacijo. Smo skupaj glasovali za stanovanjski zakon in za vse te stvari. Štiristo petdesetkrat so šle roke pri stanovanjskem zakonu gor, med tremi zbori in ni bilo treba niti enega uskladitvenega amandmaja. Tako smo bili enotni takrat, tudi z Združeno listo smo bili enotni. Vsi. Zelo veliko. Ampak, ko sem pa jaz, kot minister, imel predavanje na Metelkovi, me je sprejel en simpatikus, ki sem ga pol pa pozneje videl – pozneje sem ga videl, ko je bil nekaj v poslanskem klubu Združene liste. Tako, da to razpravljanje okrog tega, čigava je Metelkova, zdaj mi je popolnoma jasno, ne? Skozi to. Tako, da to ni od LDS-a, dajte no mir. Oni so LDS sesul. To je od Združene liste, ne? Ki bo pa zdaj v naslednjem mandatu, pa sesul pa Združeno listo, ne? In ta simpatikus me je sprejel. Sem takrat padel. Ne vem, če ste me po televiziji videli, sem imel eno tako ruto. Padel sem na tej infrastrukturni kulturi. Na kulturni infrastrukturi – na ledu, ne? Jaz sem predavanje opravil, ne? Ven me je spravil častni –

mislim, častivreden član Združene liste. In od zunaj je bil tak led, da sem padel. In sem potem seveda, kot minister s tisto črno ruto tam, ne? To svojo ramo, ki me še zdaj boli. Večno me bo bolela. Tako, da sem to infrastrukturo nekak dojel. Ne? Na tej Metelkovi. In, zdaj jaz upam, ne? Da bomo to razglasili za infrastrukturo na področju kulture. Edino, kar mi ni jasno, je pa to – ali bo ta infrastruktura morala biti po definiciji stalno derutna? Ne? In nevarana za sprehajanje. Ne? Ker če ne bo derutna po definiciji, ali si predstavljate, če tam popravite streho? Saj boste imeli upor, ne? Pod skvoterji, ker bodo mislili, da je to nasilno dejanje, ne? Ki hoče narediti prostor operativno sposoben, ne? To pomeni, da jih hoče eden ven izgnat. No, to bi prosil, seveda, da se definira. Ali gre za po definiciji derutno infrastrukturo na področju kulture. Ker jaz sem, ko je šlo 3. a., predlagal, da bi se recimo odselil v klet, ne? Ker prostore je bilo za 4.a. takrat, ne?

... iz dvorane - nerazumljivo...

Kako da ne? Ničesar ni v proračunu. Glih kar je predlagal, da se da v infrastrukturo na področju kulture, ne? In jaz samo hočem definirat precizno, ne? Ali mora biti to po definiciji rušno, ne? Ali mora – ali je lahko tudi podprto malo boljše, kakor s kakšnim kolom, ki ga nekje mimogrede ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite.

G. MIHA JAZBINŠEK

... dobiš. Zaključil bi, ne? Da naj Združena lista ta svoj projekt derutne – derutne infrastrukture na področju kulture, tudi strokovno utemelji. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na rep... Jaz bi vendarle prosila svetnice in svetnike, ker vidim, da je kar precej dialoga vmes med razpravami, da to storite drugje. Replika na repliko, gospod Jakič, minuta.

G. ROMAN JAKIČ

Hvala za besedo. Da je kolega Jazbinšek neverodostojen, priča tudi dejstvo, da je svoje dni, sicer ne vem, kaj mu je zbrisalo del spomina – ampak, sam ve, da je Liberalna demokracija Slovenija pri glasovanju v državnem zboru okoli denacionalizacije, družno, z vsemi štiridesetimi člani in članicami – v treh zborih zapustila dvorano. In demonstrativno ni želela sodelovati pri glasovanju o denacionalizaciji, ker je menila, da je to za mlado slovensko državo največja katastrofa, ki je – v kateri se je utopilo tisoče falkonov. Tisoče S.I.B. bank in seveda to državo stalo še kar nekaj generacij, da bodo lahko seveda zgodbo denacionalizacije, ki v resnici, kot je rekla Majda Širca, ni bila izvedena na ta način. In za tako visoko ceno, nikjer, v nobeni od postkomunističnih, oziroma postsocialističnih državah. In, seveda to neverodostojnost, kolega Jazbinška, ki govori o tem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. ROMAN JAKIČ

... da je LDS in njegov Roman Jakič glasoval, seveda izpodbijam z dejstvom, da temu ni bilo tako. Nasprotoval sem denacionalizaciji in to demonstrativno pokazal s tem, da sem odšel iz dvorane.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala za...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Gospod Jazbinšek... Gospod Jazbinšek, prosim, prosim za mir v dvorani. Bi pa hkrati prosila, če lahko temo denacionalizacija končamo. In nadaljujemo z razpravo o...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Gospodje, če bi dovolili, bi dala besedo gospe Mariji Šterbenc, za njo pa bo razpravljala gospod Zvone Penko. Izvolite. Gospa Šterbenc.

GA. Marija ŠTERBENC

Hvala lepa. Dober večer vsem, kar živahni smo postali, kljub pozni uri. Pa vendar, dovolite, da tudi jaz na nek način izrazim, v zvezi s tem osnutkom proračuna, da pravzaprav ne vidim pravega razvoja mesta Ljubljane, v letu 2005. Veliko smo že slišali. Nekaterih stvari ne bi ponavljala. Iz tega vidika je kar dobrodošlo, da sem med zadnjimi. Ker je bilo res veliko povedanega. Vendar pa ugotavljam, da je vse skupaj nekako krpanje lukenj in urejanje starih zadev. Pa še to krpanje, ki je bilo pred volitvami zelo obljubljeno, se ne izvaja tako, kot bi si mnogi želeli.

Če sem, če tu pogledamo predloge in pritožbe, s strani vseh četrtnih svetov Ljubljane, lahko to opazamo. In, da ne ponavljam prav svojega iz Dravelj, ker je že kolega Cizelj nazorno povedal, da je res nekako za četrti situacija težka. Iz predlaganega proračuna lahko razberem, kako bomo zapravljali, če rečem v navednicah. Za potne stroške doma in v tujini. Kako se spet ignorira skrb za družino, danes tega v dvorani nisem slišala. Na prejšnji seji me pa ni bilo. Je verjetno kolega Čepar kaj o tem povedal. Pa vendar, zelo poudarjamo, kako je družina osnovna celica družbe in kako je treba za njo skrbeti.

Za zagotavljanje socialne varnosti, je namenjeno v tem proračunu polovico manj sredstev, kot v letu 2004. Samo za primer lahko – sem razbrala, da bomo v raziskave za te namene dali polovico več, kot za konkretne naloge s tega področja. Lahko pa vidimo, da bomo za plače namenili 37% več denarja. Za nadurno delo 112% več. Za solidarnostne pomoči zaposlenim v Mestni občini Ljubljana 36% in tako naprej.

Tudi jaz ne morem čisto mimo županjinega uvoda na prejšnji seji. Vendar bi se, bi kar prebrala čisto ta zadnji odstavek, ki pravi takole – Tisti, ki ste pogledali tudi funkcionalne

namene porabe, ste lahko ugotovili, da želimo ohraniti bolj dinamično stanovanjsko izgradnjo. Jaz iz proračuna ne vidim, kako bomo to dosegli, kot smo jo poznali v zadnjih desetih letih. Več vlagati v gospodarske dejavnosti, več v izobraževanje. Kar se seveda strinjam. In ohranjati trend povečanja sredstev za socialno varnost. Če iz proračuna ugotovim, da je temu namenjeno manj sredstev, ne vidim, kjer je tukaj več.

In naprej, gospa županja pravi – Mesto lahko ohranja svojo vitalnost le, če se bodo v njem počutili doma tudi tisti, ki jim življenje ni lahko in so potrebni solidarnosti svojih someščanov in someščank. Tukaj naj bi – dovolite, da povem samo primer iz prejšnjega tedna, s katerim sem se sama precej ukvarjala. In se res sprašujem kako bomo izboljšali kvaliteto življenja socialno ogroženim. Gre za mamó s tremi otroci, ki je bila v varni hiši. Kasneje v materinskem domu. Vemo, da je v materinskem domu lahko eno leto. Po enem letu je šla na cesto. Teden dni smo iskali stanovanje za to mamó s tremi otroki. Po velikih naporih dobili nekje v Štepanjskem naselju, niti 30 kvadratov ne - garsonjero, za 70.000 mesečne najemnine. Predlagam, da se v proračunu najdejo sredstva in možnosti za družini prijaznejše mesto. Načine bomo našli, če bomo le želeli.

Ker pa se prostovoljno že več let ukvarjam s številčnim, predvsem s številčnejšimi družinami. Bi iz tega mesta podprla že nekajkrat izražen predlog gospoda Čeparja, da se županja vendarle odloči in nekaj sredstev, pa čeprav samo simbolično, nameni novorojencem. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednji je k besedi prijavljen gospod Zvone Penko. Za njim bo razpravljal gospod Sodrznik.

G. ZVONE PENKO

Še enkrat bom rekel – dober večer. Spoštovane svetnice in svetniki. In gospa županja. Pravzaprav je bila po segmentih ta razprava izčrpana. Dejstvo pa je, da ni v tem osnutku odloka o proračunu, kot je bilo rečeno – ne zasledim nobenih razvojnih projektov. Vse, kar je bilo, je preteklost. In to je Mestni muzej, ta Turjaška palača. To – to je moteče. Ampak, upam in želim, da se bomo v prihodnje naučili planirati bolje. Da bomo tudi predračun, kot je že nekdo diskutiral od kolegov, v prihodnjem letu sprejemali decembra. Vsi ugotavljamo, da zamujamo s sprejemom – šele osnutka proračuna . Za leto 2005. In čutim, kot da ni volje, da bi to storili in pospešili.

Posebej bi se dotaknil, pa da ne bom, da ne bi podcenjeval pomembnosti vseh zajetnih področij v osnutku odloka o proračunu, je moje mnenje, da moramo posebno pozornost posvetiti tudi kulturi. Še zlasti sedaj, ko smo člani Evropske unije. Zaustavil se bom posebej pri mestnem kulturnem paradnem konju, to je Festival Ljubljana. V letu 2000 je Festival prevzel v upravljanje tudi Ljubljanski grad. In s tem tudi večje število delavcev. Tako se pri pokrivanju stroškov plač, nadomestil, zaposlenih Festivala Ljubljane, že več let pojavlja razlika med dejanskimi stroški in prejetimi dotacijami Mestne občine Ljubljana. Stroški, ki jih Festival Ljubljana pokriva iz lastnih sredstev, pa bremenijo in zmanjšujejo programska sredstva, kar pomeni zmanjševanje števila prireditev. S tem tudi zmanjševanje kvalitete in prihodkov. Pričakujem, da bo Oddelek za kulturo, pri Mestni občini Ljubljana v, z direktoratom Ljubljanskega festivala, to ustrezno uredilo v predlogu proračuna za 2005.

Ni kaj. Ljubljana je glavno mesto. Kulturno, akademsko in turistično. Zato menim, da ima kultura posebno vlogo.

Pridružujem se mnenj gospoda Sušnika, naj koalicija že postreže s poenoteno vizijo, ki bo rezultirala sprejemljive predloge odloka o proračunu za leto 2005. In takrat, ko bomo sprejemali ta predlog, se bomo odločali o tem, kakšno bo prihodnje delovno leto. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo razpravo, gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Festival Ljubljana dobi iz proračuna zelo velika sredstva. Da ne govorim o tem, da razpolaga s sredstvi, ki jih prejme od številnih prireditelj. Mislim pa, da z javnimi sredstvi ravna precej neracionalno. Med drugim ima zaposlenih, zaposlene, polno zaposlene številne ljudi, ki imajo funkcijo samo pri – pri prireditvah, ki so pa, kot vemo – v veliki meri sezonske. Jaz se bojim, da je treba Festivalu v prihodnjih letih mejčkn bolj pod prste pogledati. Ker je zelo zadovoljen tam gor na oddaljenem gradu, z nekaterimi dosti velikimi javnimi sredstvi. Tako, da se zaposluje ljudi, ki imajo samo sezonsko delo. To je skrajno neracionalno.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednji je k besedi prijavljen gospod Sodržnik. Za njim bo razpravljaj gospod Istenič.

Replika na repliko? Nisem videla roke. Izvolite. Minuto.

G. ZVONE PENKO

Jaz bi kolegu Kuščerju rad odgovoril, da se strinjam za vse te, ki so zaposleni sezonsko. To je že vpleteno v to dotacijo. Pač pa gre za tiste delavce, ki upravljajo z gradom in bi morali dobiti finančno podporo s strani – ker je dodatno prišlo do upravljanja z gradom, s strani Festivala, da bi ti delavci dobili – sedaj jih je šest, ali pet. Ustrezno plačilo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, upam, da ne predlagate, da to vzamemo s postavke za gledališče za otroke in mladino v Kulturnem domu Španski borci. Gospod Sodržnik, imate besedo.

G. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa županja. Evidentno je, da predlagan osnutek proračuna odraža stanje v koaliciji. Kaže nekaj, zmeraj, vsakršni proračun odraža neke vrste kondicijo mesta. Če lahko primerjam proračune, ki so bili v preteklih letih sprejeti, lahko rečem, da je stanje, ali kondicija mesta zelo slaba v letošnjem letu. Verjetno bi bilo res škoda časa ponavljati, zakaj vse. Ker to smo slišali nešteto krat. Nisem pa prepričan, če smo se iz tega kaj naučili. Nisem. Ta proračun, žal ne dokazuje, da smo se – razen v tistih točkah, kjer so nas morebiti sodne odločbe prisilile v drugačno ravnanje.

Sam imam v – bi rekel – več pripomb. Najbolj se mi zdi ta, da če dejansko, malenkost ponovim razpravo, ki je bila že danes rečena, da dejansko dokazuje eno zelo močno diskontinuiteto enake koalicije v tej sestavi, kot v prejšnjem mandatu. In seveda to povzroča en kup problemov, ker ni jasne opredelitve okoli vizije. Ali pa vsaj o tistih ključnih projektih, ki bi bili v tem mandatu prioriteta tega mesta. Če se boste malo spomnili, to je stvar, okoli katere sem vsakič posebej razpravljaj in jo zahteval. Pa smo včasih rekli temu neke vrste proračunski memorandum. Ali nek razvojni načrt. Ali srednjeročni načrt. Ali kakor koli. Mi

lahko govorimo o tem, da imamo na papirju krasno študijo in strategijo MOL-a za naslednje obdobje. Ampak, kaj pomaga, če se do tega ta, bi rekel, koalicija in bi rekel tudi vodstvo občine ni pozitivno opredelilo in reklo – toliko računamo, da bomo imeli in na razpolago, v štirih letih sredstev. In to smo sposobni realizirati. Zato, ker si ni upala. Ker je vedela, da ima težave. Nekatere je slutila, za nekatere je celo vedela. Za nekatere pa tudi verjamem, da tudi ne.

Iz čisto tehničnega vidika, se mi zdi, da je ena pomembna pomanjkljivost tega proračuna, ki zelo zamegljuje neko sliko, ki bi dala možnost primerjave s prejšnjimi leti to, da manjka ena kolona, ki se ji reče – Proračun 2004. Namreč, mi zdaj imamo v proračunu, ki je Rebalans 2004, pa je recimo kolonca, ki se ji reče – Rea... Predvidena realizacija. Ali ocenjena realizacija. In potem Predlog osnutka proračuna. Vse te primerjave, ki so relativno nekorektne s tega vidika, da bi znali oceniti, kaj dejansko se zdaj globalno spreminja zaradi nekih, v nekem odnosu, bodisi do razvojnih programov, bodisi do investicij. Tudi nazadnje do projektov. Zaradi tega, ker veste, da smo rebalans sprejemali ravno zaradi tega, da smo spremenili izhodišča, na osnovi katerih bomo naredili ta proračun. Če bi pa lahko primerjali ti dve koloni, seveda, lahko rečete – vzemi si proračun lanskega leta, pa si primerjaj. Ampak, to ni to. Če bi lahko tu primerjali, bi lahko zelo hitro dobili sliko tudi o vsem tistem, kar so nekateri, ali pa nekatere – poudarjam – nekatere – kolegice iz koalicije poudarjale, ali pa na kar so opozarjale. Bi tam se točno videlo. Kje prihaja do rečmo – do teh velikih razhajanj.

Lahko ugotovim tudi, da je prihodkovna stran po mojem vsaj delno nekorektna. Ker anticipira že na nekatere prihodke, ki v bistvu niso še pokriti z veljavnimi odloki. Tu posebej mislim na odlok, ki smo ga pred časom obravnavali v mestnem svetu in ki je doživel ogromno kritik in polemike. In se sprašujem, ali to pomeni, da se je koalicija odločila, da ga bo sprejela, ne glede na vse, kar smo govorili. Ker, če je temu tako, bo vsaj zame izpadla izredno neverodostojna. Tudi, bi rekel, s preklanim jezikom zaradi tega, ker takrat je bilo dogovorjeno, da se bojo vrsto stvari ponovno proučilo, poskušalo upoštevati. In, da bojo dani odgovori na vprašanja, ki smo jih zahtevali. Odgovorov še ni, čas pa teče. In jaz seveda jih pričakujem, v nekem roku, za katerega smo se dogovorili.

Ko govorimo o težavah in o krizi, seveda zmeraj pomislimo na varčevanje. Vendar, varčevanje na račun zgolj rezanja investicij, ali morebiti celo investicijskega vzdrževanja, je kratke sape. Mi si mogoče lahko to privoščimo eno leto. V bodoče pa ne. In posledica tega, da mi nimamo pravega pristopa do tega problema, je tudi v tem, da se ne znamo, ali pa nismo sposobni odločiti za mogoče nekatere strateške odločitve, v smislu varčevanja, v tistih postavkah, ali pa na tistem področju, kjer jaz vidim ogromno rezerve, ne? To je na področju enega največjih porabnikov mestnih sredstev, to je mestne uprave. Večkrat sem že govoril o projektu, ki je seveda – lahko bi nekdo rekel – drzen, ali pa futurističen, ali pa kakor koli že. Ampak, sam sem prepričan, da je recimo, kot primer – bil nakup Krekovega trga, s strani javnega podjetja, ki je v lasti MOL-a, ena zelo velikih zgrešenih potez prejšnjega mandata. Nerazsodno zapravljanje denarja. In res ne vem, zakaj ni mestna občina sama zgradila novo upravno stavbo – recimo na Vodovodni, ali pa kje drugje. In verjemite mi, tu upam, pri polni zavesti podpisati, da bi za denar, ki bi ga dobila s prodajo, ali pa najemom teh stavb, po katerih je zdaj raztresena mestna uprava po mestu – z lahkoto zgradili – ne eno, ali mogoče več stavb. Za celotne potrebe mestne uprave. Da iz vidika varčevanja, o učinkoviti rabi energije, varovanju in temu, sploh ne zgubljam besed. Ampak, to je seveda spet en projekt, ki zahteva nek resen pristop. En – mislim, da eno odločitev, ki pa je izvedljiva v enem mandatu brez nadaljnjega.

Kar se tiče vseh stališč do področja stavbnih zemljišč, urbanizma, komunale in tako dalje, jih ne bom ponavljal. Lahko si preberete magnetogram, ki sem ga – ki je bil narejen ob moji razpravi rebalansa. Kjer pravzaprav dosledno lahko čisto vse bi ponovil. Pa res ne bi bilo fer, tule zdaj. Lahko samo povem, da smo na Odboru za urbanizem obravnavali zelo resno to

področje, da smo tudi podprli razpravo, ki jo je imel kolega Franci Slak, vezano na – recimo projekt Ljubljana, moje mesto. Ravno zaradi tega, ker je to eden redkih projektov, ki pravzaprav mi zagotavljamo soudeležbo privat, zasebnih sredstev torej. Da ne govorim o temu, da je urbanizem področje, ki pa seveda potrebuje posebno pozornost, ker nekako definira razvoj mesta v vseh primerih.

Načelna pripomba, ki jo pa imam, seveda je ta, da dokazuje, da mi pravzaprav v tem trenutku sploh nismo opravilno sposobni, z vidika ravnanja, kot nek gospodarski subjekt. Kot nek dober gospodar, ali pa v smislu nekega pozitivnega managementa. Zaradi tega, ker preprosto nismo finančno likvidni, ali pa sposobni kupiti ene najmanjše nepremičnine na trgu. Ker ni sredstev. Primer je zdele krasen, en? Tamle so prodajali lokacijo Tobačne, ki jo – na koncu so kupile privatne firme. Ko to je – takšna zamujena priložnost, da mene srce boli. Zaradi tega, ker to je de lux lokacija, na kateri bi mi lahko vložena sredstva podeseterili. Ampak, kot rečeno, ni denarja, ker na to nismo pravočasno mislili, da bi za kaj takega si rezervirali. Toliko o teh načelnih zadevah. V podrobnosti ne bom zahajal.

Bi pa v zvezi z dvema področji še povedal dva stavka. Prvič, na Odboru za zaščito in reševanje smo predlagali nekatere zahteve. Nekatere predloge. Odbor tega osnutka ni podprl, zaradi tega, moram reči in to javno, s polno odgovornostjo trdim, da ta sredstva, ki so na razpolago ne omogočajo minimalnega nivoja požarnega varstva v Ljubljani. To vam resno govorim. Zaradi tega, ker ogroža, bom rekel vsaj tisto minimalno normalno delovanje Gasilske brigade in ostalih podsistemov na tem področju. In tu plediram za poslušom in da bi se pač te pripombe kar resno upoštevale pri pripravi – morebiti novega dokumenta.

Pri področju športa, moram posebej poudariti, da se mi zdi povsem nesprejemljivo to, kar se je zgodilo v letošnjem letu v Mestni občini Ljubljana. To je v Sloveniji unikum. Na koncu, ko sem vse raziskal, ugotovim, da je stališče mestne uprave, da celotna športna sfera, praktično celotna športna sfera, pol leta sploh ne bo financirana. Pa veste zakaj? Zaradi tega, ker je zdaj – bom mogoče malo oster, pa zloben, ena pravnica na Oddelku za pravne in kadrovske zadeve ugotovila, da to ni več ni možno. Pa lepo vas prosim. Pa mi ne delamo strategij, programov, odlokov in ne vem kaj še vse za to, da se na koncu ugotovi – zaradi tega, ker en uradnik tako misli, da to ni več mogoče. To je povsem nesprejemljivo. In nepošteno do ljudi, ki delajo na tem področju. In danes sem že enkrat rekel – na enem drugem mestu. Imamo dve vrsti uradnikov. Tudi v tem mestu, na žalost. Prvi so tisti, ki se zelo trudijo... hvala. Prvi so tisti, ki se zelo trudijo, da iščejo probleme in da odmagajo rešiti nek problem. Drugi so tisti, ki se trudijo iskati rešitve v pozitivnem smislu. Jaz upam, županja, da ne bodo prevladali prvi, ker se tej občini slabo piše. Ne samo na tem področju, tudi še na marsikaterem drugem. In natančno vemo o čem govorim. Primer bom dal, zakaj se mi to zdi povsem skregano z zdravo pametjo. Dostavljal bom tudi dokumente, ob sestanku, ki se bo zgodil. V mestni občini, v Sloveniji, ki jo ne bom imenoval – je na oblasti ista koalicija, kot v Ljubljani, je na oblasti isti župan, iz iste stranke, kot v Ljubljani. In imajo vse dokumente sprejete. In ravnajo natančno tako, po istih zakonih, kot v Ljubljani. In tam ni nikakršnega problema s financiranjem. Tam vse teče organizirano v dogovoru s civilno družbo. V Ljubljani je pa to nemogoče. Pa lepo vas prosim. Saj smo verjetno v istem sistemu. Zato bi prosil, da seveda se mi dokaže, kdo je zdaj tu neumen. Ali oni in po tej logiki kršijo zakone. In jih bo treba očitno prijaviti. Ali pa mi, ki smo bolj papeški od papeža.

Mimogrede, pri tem proračunu tudi protestiram, recimo, ko gre za šport, da se notr nekako – se mi zdi mal depasirano – favorizira neko športno društvo. Da se pa organizacija, ki združuje preko 240 klubov in društev v Ljubljani, ki je nenazadnje podpisala sporazum za to mestno občino o sode....

...praktično tretira s strani mestne uprave, kot da je ni. Mislim, da je to nekorektno. Da meče slabo luč na županjo. In, da jo njo postavlja v položaj, da bo izpadla neverodostojna. Jaz si pa tega ne želim. In res tu plediram, da poskušamo najti rešitve, ki bodo koristne za vse.

Da končam. Ljubljana, moje mesto je bila venomer do sedaj konstruktivna. Pri vseh proračunih. Vsakokrat posebej smo poskušali s sugestijami in predlogi, tudi pri osnutkih prodreti. In računali, da se bo vsaj kakšna od teh upoštevala. Lahko ugotovim, ko sem delala analizo za nazaj, da se praktično od tistega, kar smo govorili, razen, da je bil sprejet nek načelen sklep, vsakič posebej pri osnutku, da se naj upoštevajo – bi rekel – predlogi iz razprav – praktično ni upoštevalo. Zato lahko povem, da letos, če ne bodo upoštevani vsaj tisti projekti, tisti problemi in pa predlogi, ki smo jih zelo jasno povedali, da Svetniška skupina Ljubljana, moje mesto proračuna ne bo podprla. Osnutka ne podpiramo v takšnem besedilu. Če pa bo proračun v osnutku sprejet. In, če želite imeti našo podporo, potem računam na vaše sodelovanje in upoštevanje naših predlogov. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Gregor Istenič. Za njim bo razpravljala dr. Tekavčič. Izvolite.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane kolegice in spoštovani kolegi. Razprava je bila danes že zelo dolga in temeljita. Velika večina svetnic in svetnikov, je v svojih razpravah pokazala določena pričakovanja in pa zahteve, da se v proračunu, oziroma v mestu naredi več. In, da je za to potrebno tudi nekaj pridobiti in zagotoviti več finančnih sredstev. Zdaj, če bi tako malo v začetku pozval vse svetnice in svetnike, da v naslednjih primerih, oziroma predlogih, ki jih bo podala mestna uprava, s katerimi bi lahko mesto, oziroma proračun pridobil več sredstev, tudi nakažete, oziroma pokažete določeno razumevanje. In tiste predloge mestne uprave tudi sprejmete.

S tem bomo naredili to, da se večina predlogov, ki ste jih v današnji razpravi, oziroma v prejšnji razpravi prejšnjega tedna podali, lahko tudi uresničile. Sam bi podal ene tri pripombe na ta osnutek proračuna. Oziroma, kje bi lahko z minimalnimi sredstvi, ki jih vložimo, lahko dobimo čim več.

Prva zadeva je ta program Ljubljana, moje mesto. Kjer mislim, da bi bilo potrebno vložiti več sredstev. Sami veste, da je to program, kjer mesto za obnovo lupin in prenovalništvov stanovanjskih hiš, nameni določena sredstva. Ta sredstva se pa potem multiplicirajo. In bom rekel, je učinek vloženih sredstev za dva do trikrat večji. V samem osnutku je, se lahko opazi, da je zagotovljenih 100 milijonov za ta program, s katerim se, bom rekel – izvršijo samo stare naloge. Novih nalog pa ne moremo narediti. Zato predlagam, da se pogleda, če se lahko zagotovijo dodatna sredstva, da bi se ta program v večji višini tudi lahko izvrševal.

Drug moj predlog je ta. V gradivih, ki ste ga dobili spoštovane svetnice in svetniki, se bom pa malo dotaknil prostovoljnih gasilskih društev. Videli smo Poročilo Odbora za zaščito in reševanje, kjer je predlagal, da se prostovoljnimi gasilskimi društvom namenijo, oziroma dodatna sredstva da v višini 16 milijonov tolarjev. Poleg tega ste pa verjetno tudi, če ste dobro prebrali priloženo opazili vlogo predsednika Gasilske zveze Ljubljana in pa predsednika prostovoljnega Gasilskega društva Medno, kateri so pa zaprosili, da se njihova sredstva, to se pravi, da se jim poviša sredstva za 24 milijonov tolarjev.

Moram povedat, da prihajam iz Četrtna skupnosti Šentvid. V kateri deluje kar pet prostovoljnih gasilskih društev. V Ljubljani, oziroma v Gasilsko zvezo Ljubljana, je vključenih 35 prostovoljnih gasilskih društev. Tako, da jih je v Šentvidu kar 15%. Velikokrat se srečujem s temi gasilci. In s pogovori z njimi ugotavljam, da zelo veliko delajo za samo požarno varnost. Veliko se ukvarjajo, oziroma delajo z gasilsko mladino. In, bom rekel, da njihovo prostovoljno, neplačano humanitarno delo – je nekje treba podpirati, spoštovati in pa tudi ceniti. Kot je na enem zadnjem srečanju rekla ena krajanka – je rekla, da če bodo gasilci dobro delali, bomo mi lahko ponoči dobro spali in mirno spali. Podnevi pa tudi lahko učinkovito delali. Zato, da – glede na to, da imamo zakonsko podlago, to se pravi Uredbo o organiziranju in opremljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč, v katerem moramo v štiriletnem roku zagotoviti 121 milijonov tolarjev. Predlagam, da – bom rekel, to ni niti dobra četrtnina. Ampak, da se skupno zagotovi tistih 24, oziroma 25 milijonov tolarjev. Da bodo prostovoljna gasilska društva lahko izvrševala svoje naloge. Skrbela za požarno zaščito, preventivo, delo z gasilsko, to se pravi z mladino. In, da bomo tudi konec koncev mi lahko ponoči mirno spali, podnevi pa dobro delali.

Tretji moj predlog je pa ta, da se lahko določena finančna sredstva tudi mogoče pridobijo iz Oddelka za gospodarjenje z nepremičninami. Namreč, nakup upravnih in poslovnih prostorov. Namreč, ta sredstva, ki so na tem kontu namenjena, se vidi, da je določena prioriteta, da oddelek kupuje nepremičnine v samem mestnem jedru. Predvsem iz naslova vlaganja predkupnih pravic občine. Potem na osnovi Zakona o varstvu kulturne dediščine. Kulturne dediščine. Zdaj, in ti mislim, da bi bila lahko prioriteta tega oddelka, da se več nepremičnin kupi v samem mestnem jedru, oziroma v tej prvi coni. Da pa oddelek tudi pogleda, če ima še po nekih drugih, bom rekel četrtnih skupnostih, ali po conah, ki so bolj oddaljene od mestnega jedra, še določene nepremičnine, katere niso toliko prioritete, da so v lasti tega oddelka. Da pogleda in vidi, če se določeno premoženje tudi lahko proda. In s tem zagotovijo določena sredstva, da se kupi več nepremičnin v samem centru.

GA. DANICA SIMŠČIČ

Hvala lepa. Najprej replika na vašo razpravo, gospod Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Gospod Istenič me je malenkost spomnil na eno okoliščino, ki sem jo že zelo ostro pokritiziral na samem odboru. In mislim, da je primerno, da povem tudi tu. Namreč, ne zdi se mi zelo primerno, bom rekel, celo z mojega zornega kota kar malo nespodobno, da je tisti predsednik gasilskega društva, ki ga je kolega Istenič omenil in je podpisan pod predlog, da je potrebno nujno spremeniti in povišati postavko v proračunu, sicer uslužbenec mestne uprave, ki je ta osnutek pripravljal. Tako, da to je rahlo depasirano. In vsaj za malo higijene – bi bilo primerno, no. Hvala.

GA. DANICA SIMŠČIČ

Še ena replika, na vašo razpravo gospod Istenič, boste počakali? Gospod Jazbinšek, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, kadar pride do vprašanja civilne zaščite, takrat, ne? In, kadar pride do razprave o prestrukturiranju te uprave, ne? Se zmeraj spomnim na tisti pomor rib, ne? In zdaj, če še minister za obrambo govori o dvainsedemdesetih, ki nič ne delajo, ne? V njegovem

ministrstvu. Verjetno jih je tudi zelo veliko iz te civilne zaščite. Pol se spomnim recimo tega dejstva, ne? Na tem oddelku, ne? Majo vse papirje. Ampak, kot čisti blef, ne? Za intervencijo v havariji, ne? V ekološki nesreči in tako naprej, menda znajo intervenirati. Resnica je, da ne znajo. Pa ne morejo. Bom povedal zakaj ne. Ampak, ko bi morali imeti od spredaj, pred programom intervencije identificirane možne onesnaževalce, ne? Je ta papir površen. In – oziroma ta papir praktično ne eksistira. Ne ve se. Ali je potencialni onesnaževalec Ljubljanske Toplarna, ali je ta, ali je on. V resnici bi morali biti prešteti vsi možni in seveda bi morali biti prešteti vsi potencialni – potencialne kemikalije, kakor koli to je. In tako naprej. In potem se zgodi pomor rib, ne? In potem ni nobenega od civilne zaščite tja, ki bi moral priti. In na koncu, ne? Ta, rekel bi služba, ki mora klicat – ne kliče recimo Jožefa Štefana, ne? Z njihovo mobilno enoto, kajti dva ministra že par let nimata med sabo podpisane pogodbe, kdo plačuje intervencijsko enoto. In potem se zgodi propulzivni načelnik, ne? Gospod Notar, ne? In naroči meritve, ne? In potem jih seveda ne more plačat. In še danes ne vemo za kaj so, ne? Pri čemer, ne? In potem mi nekaj gasimo, tudi z nekimi sredstvi in tako naprej. Kakor koli to je. Keč je pa v tem, da seveda nismo sposobni nikoli narediti svojih lastnih dobrih programov. In nismo sposobni tudi iz te službe ven, seveda v odnosu do republike, ne? Zahtevati en določen red. Kakšno je zdaj stanje v teh predpapirjih, rekel bi predprojektih o intervencijah, ki jih podpisuje županja, ne? Vsakokratna in tako naprej. Ne vem. Hočem reči, da je ta služba, služba na papirju, ne? Služba, naša, oddelek, je služba na papirju. In – in obžalujem, obžalujem to, da imamo dobre gasilce, pa rekel bi – slabe, slabe predpriprave za njihovo funkcioniranje. Če oni pridejo v havariji – pridejo, ne boste verjeli prostovoljno.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel. Gospod Istenič. Odgovor na repliki. Do tri minute.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa. Ja, zdaj tukaj najprej bi repliciral, oziroma odgovoril kolegu Sodrniku. Namreč, povedal je, da je nekdo uslužbenec mestne uprave, da je mogoče določene papirje, ki so v zvezi s proračunom tudi pripravljali. Ampak, na žalost se v drugi funkciji pojavlja tudi kot predsednik prostovoljnega gasilskega društva. In tukaj bom jaz, vidim, čisto legitimno zastopanje interesa v eni fazi, kot prostovoljnega gasilskega društva. V drugi fazi, pa kot uslužbenec mestne uprave. Da je po navodilu vodje oddelka tudi določene stvari tudi pripravil. Ampak, konec koncev, ta zadeva, da je nekdo uslužbenec mestne uprave in pa istočasno tudi predsednik prostovoljnega gasilskega društva, nima nobene veze. Zato, ker isto pismo, oziroma z istimi številkami, je napisal tudi predsednik Gasilske zveze Ljubljana, gospod Tone Podobnik. Tam notri je bilo napisano, da glede, po uredbi, je potrebno opremit vse tiste, ki so operativni člani. Potrebno jih je opremiti še 484 operativnih članov. In treba je kupiti še 60 manjkajočih izolirnih pihalnih aparatov. Vso to dokumentacijo, kar tem prostovoljnim gasilskim društvom manjka, najdete v dopisu predsednika Gasilske zveze Ljubljana. Treba je vedeti, da vsi ti prostovoljni gasilci, kot sem že omenil, ki delajo prostovoljno, brez plačila, morajo biti opremljeni z osebno zaščitno opremo. Morajo biti zaščitno, to se pravi zdravstveno pregledani in zavarovani. Morajo biti strokovno usposobljeni. Enote pa morajo biti opremljene z ustrezno tehniko. To je pri opravljanju javne gasilske službe potrebno zagotoviti. In to moramo zagotoviti. Ne se tukaj sprenevedati, ali nekdo je, ali pa ni. In mislim, da je tem gasilcem treba prisluhniti.

Tudi, kot je povedal še gospod Jazbinšek. Pri teh intervencijah. Ne vem. Jaz sem zdaj dobil eno informacijo, tako, zelo zanimivo. Da nova vozila, katera imajo določene sestavne del iz

magnezija, se jih ne sme več gasiti z vodo. Zato je potrebno tem gasilcem, ki v težkih trenutkih. Takrat, ko nesreče ne pridejo same, ko – ne vem – nekomu zagori hiša. Ko naravne nesreče, ujme podrejo, odnesejo strehe, podirajo drevesa. Uničujejo premoženje, ki so ga ljudje ustvarjali celo svoje življenje. In lahko ostanejo brez vsega. Mislim, da jim je potrebno res nekaj pokazati – določeno zahvalo, da so pripravljeni v težkih trenutkih pomagati. In, da se jim ta sredstva tudi zagotovijo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa dr. Metka Tekavčič.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja, hvala spoštovane kolegice in kolegi. Saj vam ne bom vzela več časa, kot za eno repliko. Samo na eno stvar bi rada opozorila, ki jo v razpravi nekako še nisem zasledila. Čeravno je bila ta razprava tako široka in pestra in je opozorila na tako številne razsežnosti financiranja potreb mestne občine Ljubljana, da se mi je vmes v glavi porodilo marsikaj. Med drugim tudi to, če ni slučajno med tistimi, nerešenimi tožbenimi zahtevki tudi še kakšna, nam doslej neznana odškodninska tožba, ki jo je Miha Jazbinšek sprožil, ker je padel na mestni lastnini, ki ni bila dobro očiščena. Ampak, upam, da tega ni tam notri zraven. Tako, da bi prosila, - da tudi nimam namena zaradi te pozne ure utemeljevati, zakaj menim, da je potrebno, da proračun sprejmemo. Kljub temu, da je res, seveda, da bi bilo dobro, da bi bil sprejet prej. Da je res, da bi bilo dobro, če bi lahko financirali več potreb. A imamo seveda tudi določene omejitve na strani prihodkov. In seveda z marsikatero izrečeno tezo bi bilo mogoče polemizirati.

Ampak, samo nekaj bi rada prosila mestno upravo. Da pri pripravi predloga upošteva in smiselno uvrsti v proračun tudi eno aktivnost, za katero je zaprosila Regionalna razvojna agencija ljubljanske urbane regije, ki je zadolžila vodstvo te agencije, da na osnovi regionalnega razvojnega programa, sprejetega seveda, prične v letošnjem letu, z aktivnostmi na izvajanju projekta Trajnostna mobilnost. In je seveda v ta namen tudi predvidela sorazmerno velika sredstva. Tako, da je prav, da se jaz – ta projekt spremlja tudi Mestna občina Ljubljana, čeravno ga že je v okviru regionalnega programa in da ga smiselno uvrsti v predlog proračuna. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Je še kakšna razprava? Gospod Dolinar.

G. DAMIJAN DOLINAR

Ker sem šele dober mesec v mestnem svetu, imam to možnost, da pogledam od zunaj. Ta privilegij, da lahko spregovorim, kot meščan, kot prebivalec te mestne občine. Ne, kot svetnik z nekim daljšim stažem.

In pač, povedal bom tako, kot gledamo ljudi na center. Na centralo, ki odloča o našem življenju. Gre za kakovost življenja. Za blaginjo v tem mestu. In kako je tam, kjer živim? Poglejte, bila je obljubljena plinifikacija. Zemeljski plin. Ni se zgodilo. Bil je obljubljen pločnik ob Cesti Dolomitskega odreda. Ni bil zgrajen. Po pogodbi z DARS-om bi moral biti zgrajen priključek, oziroma povezovalna cesta med priključkom Brdo na zahodno obvoznico in Cesto Dolomitskega odreda. Samo en delček je bil zgrajen. Tako, da je uporaben samo za obiskovalce trgovskega centra. Za nas, ki gravitiramo tam, pa ne. In se moramo voziti po

labirintu, ne vem koliko časa. In ogrožati in otroke in starejše in vse. In čakati pred semaforji in na križiščih. In smo vsakič veseli, če brez trka pridemo skozi.

Potem ni bila obljubljena, pa ni bila zgrajena povezovalna cesta med Tržaško, od Agrotehnike do priključka Brdo. Ni bil zgrajen, vendar obljubljen, tudi od župana, podvoz pri Agrotehniki. Ni bilo razširjeno pokopališče Vič. Pa je že pred leti bil del zemljišča kupljen. Ni bila zgrajena vežica tam. Ni bila podaljšana proga, niti 1., niti 6. niti 14. Pa je bilo obljubljeno. Ni bilo semaforizirano križišče tam – Cesta na Ključ. Torej, ni bilo rekonstruirano križišče Gregorinove in Tržaške. In tako naprej. Niti smerokaz, pa desetkrat obljubljen od šefa komunale. Smerokaz do viškega pokopališča ni bil zgrajen. Tako, da se naši ljudje še umret ne upajo več, ker jih ni – nekateri ne bodo znali priti obiskat. Malo za šalo, malo za res.

Poglejte, to – to bi moral reči. Če gledamo kakovost življenja, se ni – se ni poboljšala. Jaz sicer tule poslušam zlasti o kulturi. Koliko kulture imamo in koliko plačujemo zanje. Čeprav sam sicer drugače gledam na kulturo, a ne? Kot na supkulturo, ali alternativno kulturo. Ampak, na tisto, kar dejansko dviga raven v kulturnosti, odnosih, neke skupnosti, neke družbe. In tukaj tudi nisem kakšnih bistvenih premikov videl. Ampak, nekaj bi rekel – po mojih zaznavah je en velik problem naše mestne občine. Ne znamo, ne znamo gospodariti. In znamo sicer – zna se precej dobro manipulirati prihodke pa odhodke. Ampak, to je še daleč od gospodarjenja. Tudi ni ta občina slaba pri pridobivanju virov. 52 milijard – je kar precej denarja. Ampak, tam, a ne? Ko pa merimo potem ekonomičnost, racionalnost porabe, tam smo pa bolj šibki.

Zato imam jaz nekaj predlogov, ki bi jih lahko pač, tako, kot so že včasih rekli. Prej sem videl, da je moderno kakšne latinske reke citirat, pa bom še jaz enega – nulla dies sine linea – to se pravi, ne zgubljam časa. Čeprav so stvari, reči, ki jih bom predlagal na dolgi rok naravnane. Ampak, ravno to ta Ljubljana rabi. Ker stopiclja na mestu že, že zelo dolgo. Poglejte, eden od teh ukrepov je to, da bi dali večji poudarek temu načelu sebsidiarnosti. To, kar sem povedal, a ne? Če bi tale občina dala nekaj več denarja četrtnim skupnostim, bi recimo vsaj del teh problemov bil rešen. Mi vemo, tiste občine, ki so nastale iz nekdanje, velike mestne ljubljanske občine, tam od Lašč, Velikih Lašč in tako naprej. Do Besnice, ki je še sedaj notri. Pa gor do Pasje ravni. Tiste občine, nove, ki so nastale, so si zelo opomogle. In tudi se zelo zavedajo, da naloga občine je, da zlasti infrastrukturo zagotovi. Da nam, ljudem pripelje do praga našo kakovost življenja. Ne, da pač so neki visoki cilji, ki pa potem v vsakdanjem življenju, jih ne opaziš. Torej, jaz resno predlagam, da se začne računati na te četrtne skupnosti, kakršne koli že so. Ali so dobre, ali niso dobre. Ali jih je preveč, ali jih je premalo. To je zdaj postranskega pomena. Da se začne, se jih vzame za svoje partnerje. In mi bomo zelo hitro rešili velik problem. Namreč, zniževanje tega komunalnega standarda. Cesar v tisti oddaljeni prestolnici nikoli ni bil dober gospodar za – za tam nekega, bi rekel, prebivalca na obrobju. To je prvi ukrep.

Drugi ukrep je, da se začne takoj ugotavljati donosnost naložb. Ta Ljubljana, ne samo finančnih, vseh naložb. Vse je naložba. Tudi nakup zemljišča, oddaja zemljišča, projekti. Naj se začne, naj se vpelje ta merila in se naj spremlja. In se tudi naj da na plano. Da bomo tudi svetniki, najprej, potem tudi meščani, lahko tudi to si pogledali. Najbolj je pa važno, da to sami načrtovalci, sama mestna uprava naredi. Da se tega poslužuje. Jaz ne mislim, da ni znanja. Problem je to, da se dela drugače.

Potem, naslednji ukrep je, ki pa na vsak način se lahko uporabi že do predloga, izdelave predloga. Je to, da se izdela tudi načrtovalna bilanca stanja. Lahko tudi gibanja sredstev. Vsak bi to seveda imel v ozadju. Ampak, na mestni svet naj se to predloži. Zlasti pa gre tukaj za en pristop, za način razmišljanja. Tisti, ki bo gledal gospodarjenje skozi bilanco stanja, torej skozi premoženje, ne bo tako zlahka dal denarja za nekaj, kar ne bo nič prineslo. In vedno se bo vprašal, kaj bom imel od tega, ko bom ta denar nekam dal. Ali pa spremenil obliko premoženja. Saj ni važno. Pa tudi, če gre za zamudne obresti, ali pa če gre za pogodbo z

DARS-om, kjer je Ljubljana morala samo zemljišče pridobiti. Ostalo bi plačal DARS, ker je bil to dolžen po pogodbi. In nimamo po desetih letih – nimamo nič. Zgubili smo milijarde denarja. Milijarde. Ker tista pogodba bi bila čez 20 milijard vredna. Ljubljana je to dala. DARS bi moral zgraditi. To je bilo ocenjeno. Kot poravnava medsebojna. Nismo pridobili zemljišča. Kje je sedaj ta denar? Mislím, tukaj gre za to, kakšen odnos imamo mi do tega. Kaj iz te naložbe bo? Kaj smo zgubili? Glejte, saj zelo enostavno. Kaj je razlika med dobrim, poprečnim, ali pa slabim gospodarjem. Dober gospodar želi od tega, kar vloži, dobiti nekaj več. In tudi dobi. Poprečen gospodar, z malo sreče živi tam na ničli. Slab gospodar pa se zadolži in – in se tudi deinvestira. Na koncu je zadolžen in nima – zmanjša si premoženje, ali pa še propade. In to zato, ker če ne uporablja, lahko tudi zna, pa je čisto v redu, ampak, če se ne poslužuje tega, pa stvari tako grejo. Same po sebi.

Torej, poleg, nadaljnje, kar predlagam. Predlagam sistem fizičnih kazalnikov razvoja. Po eni strani fizičnih. Recimo tudi evidenco obljub. Neizpolnjenih obljub. To je zelo dobra, dobra zadeva tudi. Dober kriterij. Res. Jaz se zavedam, kar sem vam prej naštel. A veste, če bi to imeli vsakič vi, tule na dnevnem redu, pa bi vsaj eni dve reči naredili, ta čas, v teh letih. Ampak, zdaj bom jaz dokončal. Ste me zmotili s svojim smehom. O.K. Grem naprej.

Iz dvorane -.. Gregor, maš ti prašičke za prebrat...

Ta je pa že, ta je pa že res...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Dolinar, ste končali, ali mislite nadaljevati klepet s svojimi strankarskim kolegom?

G. DAMIJAN DOLINAR

Ja, zdaj sem imel multimedijško... konferenco. Dobro. Grem naprej. Torej, mislim, te fizične kazalnike, ki pa jih je treba v tistem delu, a ne? Ker vedno smo v dilemi, ker – komunala, že, že. Čeprav občina je v prvi vrsti za komunalo. Za infrastrukturo. Ampak, pravimo, mi imamo druge skrbi in seveda – velik del je izobraževanje, zdravstvo, to, uno, tretje – sociala, seveda, otroško, družinsko varstvo. V redu. Za to pa dajmo potem še ena merila, tako, kakor se tudi recimo o OECD-ju in drugje dela – recimo. Indeks fizične kakovosti življenja. Ali pa posebna področja družbene skrbi. Dajmo posebne kazalnike, ki bodo merili napredek te kakovosti življenja, za napredek blagostanja na področju zdravstva, izobraževanja, socialne zaščite, navsezadnje tudi pravnega varstva. Vse to spada sem noter. Ker, če pač rečemo, da občina, ker mi znižamo pač naše vložke v komunalno infrastrukturo, pravimo, to je najmanj pomembno za nas. Mi smo za druge reči, a ne? Ker smo velika občina. Pa dajmo meriti tam kakovost življenja. Namreč, na mojem kraju – pogledite, bil je obljubljen avtobus, da smo – normalna mobilnost. Ker v center ne morem. Ker center je zaprt. Nima parkirnih mest. Tudi nimam avtobusa. Recimo, se mi tudi to ni povečalo, ne? Potem gledam izobraževanje, je tako, kot je bilo. Nisem videl napredka. Otroško varstvo, družinsko varstvo, ni kaj. Socialno – nobene spremembe ni. Kultura – nič ni boljš kulturno. A veste zato, to pravim, ker mi stalno se zgovarjamo o prioritetah in o teh stvareh, ampak, v končni fazi imamo skupen imenovalac, ali se jaz, kot občan ali se moji sosede – lažje živijo? Počutijo boljše?

Potem pa še nekaj. Pogledite, to je tudi vse dosegljivo do predloga. Dajte nam zaključne projekte. Alternativne ponudbe. To je danes – to je danes normalen standard – bi rekel komuniciranja predlagatelja. In pa neke skupščine, ki odloča. Zbora, ki odloča. Tudi, bi rekel,

na čisto strokovni ravni. Tudi strokovna služba direktorju podjetja. Danes je normalno, da daš recimo dve, tri alternative. Recimo, vi imate zelo tole vzpenjačo. Ali imate še en dober projekt. Dajte, da se tukaj pogledamo, primerjamo in se odločimo za boljšega. In, recimo, te k imate prioritete, dajte alternative. Tisti, ki je prepričan v svoje, lahko bo dal argumente in se boril za svoje argumente. Če pa vi daste na mizo samo eno zadevo, ja, seveda, potem samo ja, pa ne, pa ja, pa ne. Pa...

Ampak, ker je ura že pozna, zdaj ne bom več. Bom pa drugič še kaj več povedal. In se bom tudi v vsebino spustil. Tudi, seveda, to bo še manjša možnost k predlogu. Bomo pa kakšne amandmaje v tem smislu – v smislu teh predlogov pripravili. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Vi ste bili zadnji prijavljeni k razpravi, ampak repliko ima pa gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Seveda, jaz mislim, morate pospremiti to z obžalovanjem v – na obrazu. Ampak, gospod Dolinar se je tako zmotil dvakrat, ne? Da mu moram replicirat. Ne? Prvič, je on velik naivec, ko misli, da se lahko zgodijo razvojni projekti tukaj v alternativah. Mislim, on bi že moral biti toliko izkušen mestni politik, da bi vedel, da pitaj boga, od kod se ti projekti rodijo, kje pa šele v alternativah. Ali pa, da so možni fizični kazalci. A me razumete? Temu se reče popis premoženja. Saj ni možen. A to vi ne razumete? Ne? Recimo, kot osnovni fizični kazalec, ne? Če že je, striže za 6 in pol milijard, ne boste verjeli. Skratka, ta optimizem, ki veje iz vas gospod Dolinar, ne? Je na temo alternativ seveda popolnoma odveč.

No, drug nesporazum, ki ga mate je pa ta, da vi pravite, mesto, to je komunala. Oprostite. Včasih je bilo v tem mestu ogromno nekulture. Ampak, toliko kulture je bilo, da smo komunalo tukaj imeli. Z njenimi razvojnimi programi. Temu se je reklo razvojni programi Holdinga. Nekaj tazga se jaz men se zdi spomnim. Še lani smo pri – meni se zdi, pri proračunu dobili nekaj te komunale. Gospod Vidmar, mi nimamo komunale. Komunalo ima koalicija. Vsakokratna, ne? Ma koalicija, ne? Tako, kot je – prej po pomoti rekel Kuščer, da so se nekaj zmenili v lovski koči. Kje se oni menijo glede stvarnih razmerij v Holdingu, ne vem. Jaz sem enkrat zapisal – na pikniku, ne? A me razumete? Tudi gospa Grozde, je napovedala, da bo sama izdala sedem ustanovitvenih aktov javnih podjetij. In potem je rekla – in ostala živa in novinar ji je dal za prav. Je rekla – ja, kdo bo pa to pogledal, te akte, ne? Ker pol gospod Cerar to – je naredil v prejšnji etapi. To je pol sublimirano zginil. Ne vem kam je šel. Eni imajo čudne besede okrog tega. No in zdaj bo ona naredila sedem aktov ustanovitvenih za vso, vso ljubljansko komunalo. Skor. Razen za cestarijo. No in temu – ona je rekla, da bo pokazala te akte in usodo komunale v Ljubljani županji in koaliciji. Vi pa mislite, da bo ona to – piše v časopisu – vi pa mislite, da boste kaj važnega od komunale, pravzaprav doživeli v temle mestnem svetu. Tega ne boste doživeli. In vaša naivnost, oprostite, ne? Saj veste kaj je z naivnostjo in z dobrimi nameni. Ne? To je pot v pekel, ne? No, hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Predvidevam, da ... replika na repliko. Minuta, izvolite.

G. DAMIJAN DOLINAR

Ne. Čisto kratek bom. Ampak bi rekel to, gospod Jazbinšek. Tam, pač, kjer z racio ne dosežeš, je pač tudi naivnost dobrodošla.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ja.

G. DAMIJAN DOLINAR

Dobro. Hvala lepa. Razpravo smo izčrpali... Gospod Železnik, izvolite.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa. Jaz sem v prejšnji.../// nerazumljivo....

GA. DANICA SIMŠIČ

Imate vklopljen mikrofonski sistem?

G. JANEZ ŽELEZNIK

Se opravičujem. Hvala lepa. Pozna ura je, ne? Ker sem v prejšnji razpravi, nisem predložil sklepa, želim to storiti zdaj. In sicer takole. Glede na to, da je vedno več problemov, tako v javnih zavodih, kot v nevladnih organizacijah, pri distribuciji sredstev iz mestnega proračuna, predlagam, da se Mestna občina Ljubljana v največji meri potruji in pripravi proračun za leto 2006 tako, da bo sprejet že decembra 2005. Ta predlog utemeljujem s tem, ker mislim, da se na tak način tudi vsi skupaj zavezujemo, da bi to pomembno dejanje tudi storili. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, hvala lepa. To sicer težko rečemo proceduralni predlog. To je vsebina, ki ste jo imeli že – gospod Železnik? Če me poslušate. To je vsebina, ki ste jo imeli že v svoji razpravi. In, kot veste, se vedno da na glasovanje, da se sprejema osnutek proračuna, z vsemi pripombami iz razprave. In to je ena od vaših pripomb, ki bo seveda pri tem upoštevana. Tako, da tega predloga ne bom dala posebej na glasovanje. Je pa vsekakor upoštevan v razpravi.

Zdaj pa spoštovane svetnice in svetniki, glede na to, da vas je v dveh delih te seje razpravljalo sedemindvajset, replik seveda nisem štela. Da zunaj sedijo vse načelnice in vsi načelniki, ki so tudi voljni in pripravljeni odgovarjati na vaša vprašanja. Pa bi si vendarle drznili predlagati, da sprejmete predlog, da dobite odgovore tako v predlogu proračuna, kot tudi, če kdo posebej želi v pisni obliki. Da ne bi zdaj še predolgo, bom rekla, si jemali drug drugemu čas. Če se s tem strinjate? In bi dala na glasovanje... Proceduralno?

... iz dvorane - nerazumljivo...

V predlogu proračuna bodo seveda nekateri, tisti, ki pa želite izrecno, pa lepo prosim, da poveste, pa boste dobili tudi izrecno. Ni treba v tem trenutku povedati, potem sporočite.

Dobro, potem razumem... Gospod Omerzu, proceduralno...

G. BRANKO OMERZU

A mi lahko to malo razložite, gospa županja? To, to jaz ne razumem zdaj. Tisti, ki pa želite odgovore prej dobiti, pa posebej poudarite... Kje poudarimo to, posebej prosimo? In tako naprej. Kaj je zdaj to za ena praksa?

Vedno, vedno, smo imeli po razpravi svetnic in svetnikov, obrazložitev predlagatelja. Odgovore predlagatelja. In tako naprej. Vedno smo imeli. Do zdaj.

GA. DANICA SIMŠIČ

A pol jih boste poslušali?

G. BRANKO OMERZU

Ja, dobro je... Jaz govorim, da smo imeli. Ali bomo zdaj...me zanima, kakšen način, kakšna metoda je to zdaj?

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

Predlagam proceduralni sklep. In ga bom obrazložil tudi, ne? Predlagam, da sklenemo, da zdaj ne poslušamo odgovorov načelnikov. Obrazložil bom: Hvala lepa za take odgovore, jaz jih ne rabim. In prosim, če date moj predlog na glasovanje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, jaz bom dala na glasovanje predlog, da –

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Osnutek Odloka o proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2005, skupaj z vsemi pripombami iz razprave.

Tak predlog dajem na glasovanje.

In najprej ugotavljam navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

35 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo.

Kdo je za tak predlog sklepa. Kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 22 svetnic in svetnikov.

PROTI 17.

Ugotavljam, da JE TA SKLEP SPREJET.

In mislim, da je smiselno, da pri tej točki prekinemo sejo. Zahvaljujem se vam za udeležbo. O nadaljevanju seje pa boste obveščeni. Lahko noč in mirno spanje.

ŽUPANJA

Danica SIMŠIČ

Zapisala:
Eliazbeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 17. marec 2005

